

EMPERYALİZME, FAŞİZME ve HER TÜR DEN GERİCİLİĞE KARŞI

MÜCADELE

Say: 200 Mayıs 2008 Masrafı: 2 L

ATİK (Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu) Yayın Organı • İnternet: www.atik-online.org

1 MAYIS'TA

SÖYASAL VE SOSYAL YIKIMA,
İRKÇİLİ/A VE MÖLÖTARÖZME KARŞI,
ÖFİÖLERÖN ENTERNASYONAL BÖRLÖÖÖ
VE DAYANIŞMASINI YÖKSELTELÖM!

GEÖMÖTEN GELECEÖE DEMOKRASÖ VE ÖZGÖRLÖK KAVGASINDA

MÜCADELE 200. SAYISI

Önceki dönem ATÖK Bařkanlar,

Cafer KARACA, Abbas YALIM, Zeynep AYFER, Metin ATAK ve Ufuk BERDAN 'dan

200. sayı vesilesiyle deđerlendirmeler

sayfa 4'te

BAFIYAZI

Dünyayı saran mali kriz ve çeli kilerin evrilmesi

ABD emlak kredi sisteminin çökmesi sonrası bütün dünya piyasalarında bir finans krizi ve akabinde ekonomik depremler ve uluslararası pazarlarda kredibilite sorunu ya anmaktadır. flas eden çok büyük bankalar, çöken borsalar ve buharla acı tahmin edilen 100 trilyon dolar!!! Civarında olacağı tahmin edilen mali kapasiteye bakılırsa, bu krizin yıkımsal gücü 2001 mali krizinden dahi büyüktür.

devamı sayfa 2'de

AT ÖK Tüzük Yenileme Kurultayı
co kulu ve ba arılı bir ekilde sonuçlandı!

Konfederasyon Tüzü ü, 22-23 Mart 2008 tarihleri arasında, Frankfurt/ Main kentinde gerçekleştirilen Tüzük Kurultayı'nda yenilendi. Kurultaya 80'i delege olmak üzere, toplam 200'ü a kın insan katıldı. Kurultayın birinci günü ak amı bir de 'küresel ısınma ve do a tahribatı' konulu panel düzenlendi.

sayfa 22'de

AT ÖK 'in "Kurumsalla ma ve Merkezi Yer Edinme" kampanyasını maddi ve manevi destekle!

sayfa 22'de

B A F İ Y A Z I

Dünyayı saran mali kriz ve çeli kilerin evrilmesi

Dünya kapitalizminin motoru ABD ekonomisi resesyon (ekonomik durugunluk) sürecine girmi bulunmaktadır. Bütün emperyalist-kapitalist ve yarı-sömürge ülkeleri ve buna ba lı olarak bu ülkelerin burjuva sınıflarını, hükümetlerini, merkez bankalarını bir 'çöküntü korkusu' sarmı durumdadır.

Alman tekkellerinin menejerleri Merkel Hükümeti'ni sermaye birikim mekanizmalarındaki sorunlara zamanında müdahale etmesi için uyarmakta ve olası kayıpların vergilerden kar ılamasını ısrarla önermektedirler. Kapitalist efendiler kendi hataları sonucu olu an yıkımları dahi emekçilerin sırtına yüklemeye yüzüzlü ünü çekinmeden bu sefer açıkça dillendirebilmektedirler.

Kapitalist a ırı ve anar ik üretim mekanizması, (strukturel) yapısal krizlerin kayna ıdır. Günümüzdeki neo-liberalist ve asalak sermaye birikim tarzı ise (konjöntürel) dönemsel krizin kayna ını te kil etmektedir.

Bu yeni mali kriz, özellikle modern sermayenin kalbi olan ve yine bu nedenle 'modern kumarhane' olarak da adlandırılan borsalar üzerinden adeta epidemik bir salgın gibi tüm dünyaya yayılmakta ve asalak (biriktikçe çürüyen) sermaye gitti i her yeri çekirgeler sürüsü gibi talan edip çıkmaktadır.

Burjuva ekonomistler dahi bu krizin '74 krizinden daha kötü sonuçları olacağını ve ikinci payla ım sava ı sonrası en büyük krizle kar ı kar ıya oldu umuzu dillendirmektedirler.

Son yıllarda çok belirgin oranda artan borsalardaki bu modern kumar oyunları ve kredi sistemleri üzerinden müthi paralar kazanılmaktadır. Üretim sorumlu undan kopan bu tarz yeni sermaye odakları için kim batmı , kim çökmü , hangi ülke iflas etmi , kaç milyon insan sefil olmu ; hiç mi hiç önemli de ildir. Kısa sürelerde elde edilen spekülatif sermaye birikimi krizin hem nedeni hem sonucudur.

Neo-liberalizm ve kriz:

Talancı karakterdeki tefeci (aslak-çürüyen-rantiyer) sermayenin, 'yeni-liberal' ekonomik politikalar sayesinde, hızlı ve güçlü birikimi, sosyal alandaki onarılmaz tahribatların sonucu olarak ortaya çıkmaktadır.

En tepedeki tefeci, talancı, asalak sermayenin günümüzde sahip oldu u özgürlük, toplumsal sömürü piramidinin en alttakilerinden olan i çi ve emekçilerde 'yoksulluk tutsaklı ı' yaratmaktadır.

Bu sürükleni in hızını azaltma adına çare olarak sunulan her müdahale, çare olmaktan çıkıyor ve krizin yaygınlaşmasının etkeni olarak, ekonomide yeniden bunalıcı rol oynuyor. Bu nedenle 'kapitalistlerin kriz çözüm reçetesi, yeni krizlerin ba langıcudur' marksist çözümlenmesi sosyal pratikteki yalın gerçekler tarafından yeniden do rulaniyor. Politik-ekonomik krizlerin buhran ve

bunalımlara dönü tü ü andan itibaren ortaya çıkardıkları yıkımsal sonuçlarını, sömürülen ve ezilen halklar, 20. yüzyılda birinci ve ikinci payla ım sava ıyla büyük bedeller ödeyerek ö rendiler.

Adeta bir sarma ik misali geli im seyri gösteren bu yeni kriz, tsunamik bir hiddete dönü me riski ta ıyarak gelmekte ve yaratılan bütün toplumsal de erleri aniden emerek yoluna devam etmektedir. 100 Trilyon Dolar civarından bir paranın buharla aca ı veya yok olaca ı öngörülmektedir. Bugünkü ko ullarda bu rakamla sınırlı kalsa dahi bunun tüm dünyada sosyal ya amda korkunç sonuçları ve tahribatları olacaktır.

Krizlerin toplumsal sonuçları:

Bu krizlerin en belirgin üç önemli sonucundan birisi AÇLIK'tır. Bu ko ullarda, zaten açlık içindeki yı nlarla yüz milyonlarca daha eklenmektedir. Evet, evet yanlı anlamadınız; yüz milyonlarca yeni açlardan bahsediliyor.

Bu çöküntünün ba sorumlularından Dünya Bankası dahi, son günlerde bu eksende haberler ve uyarılar yayıyorsa e er, meselenin anlatmaya çalı tı ımız ciddiyeti, onların çizdi i felaket tablolarından daha vahimdir demek ki.

Bu meselenin ikinci önemli sonucu, emperyalistler arası çeli kilerin, bu krizler sayesinde derinle erek boyutlanması olacaktır. Emperyalist egemenler arasındaki derinle en çıkar çatı kıları ve dala malar dünyamızı bir felaket serüvenine do ru sürüklemektedir.

Bu denli tehlikeli gidi ata ra men revizyonizmden beslendikleri için "Kapitalistler aklın egemenli ini savunan bir kültüre sahiptir. Mutlaka çözüm bulurlar bu olumsuz gidi ata" diyenler de bolca mevcuttur "sol" saflarda. Bilimum revizyonistler, oportunistler ve reformistler aynı çalgı üzerinde aynı telden tınlar çaldıkları için, bu denli absurd iddialardan etkilenmektedirler tabi ki.

E er aklın egemenli i her daim hakim olsaydı, Napolyon tüm Avrupa'yı kasıp kavurma serüveninde yenilmezdi. Aklın egemenli i esas alınmı olsa idi, "1. payla ım sava ı bir sırıp kur unundan çıktı" yalanı resmi görü olmaz ve hala ders kitaplarında ö retilemezdi. E er ki, aklın egemenli i her daim hakim olsaydı, Hitler Fa izmi Sovyetler 'e saldırmaz ve 60 milyon insan ikinci dünya sava ında ölmezdi. Ö dönemlerde de sava politikasının ba ka raçlarla devamının bir sonucu olarak vardı ve haksız her sava ın çıkı kayna ı da dünya ekonomisindeki buhran ve bunalımlardı de il mi?

Demek ki emperyalist kapitalizm ko ullarında aklın egemenli inin hiç bir hükmünün kalmadı ı ve korkunç acıların, tahribatların ya andı ı büyük kriz, bunalım ve buhran dönemleri de pekala bir gerçektir. Aslolan da bu gerçeklerdir, siyasetin üstadı Lenince "emperyalistler arası nefes alma

molaları" olarak adlandırılan "nispi barı " dönemleri de ildir belirleyici olan..

Bu durum, gelecekteki bütün sosyal ve siyasal felaketlerin çıkı kayna ı demektir. Yeni talan sava larının ve i gallerin yaygınlaşması, devletlerin iç ve di politikalarındaki militarizmin süre enle mesi, siyasal ve sosyal hakların dizginsizce gaspedilmesi, krizlerin büyümesine ve evrilmesine dolaysızca ba lıdır. Buna çok somut örnek MF ve Dünya Bankası'nın son günlerdeki uyarılarıdır:

Uluslararası Para Fonu (IMF) ve Dünya Bankası, geçti imiz günlerde yaptıkları toplantılarda açlık ve gıda sorununun hızla yaygınlaşma olası ı üzerine "açlı ın oldu u ülkelere acil yardım yapılması" kararını almı lar. Hükümetlere de önlem almaları çarısında bulunmu lar.

Uzmanlara göre, dünya üzerinde uzun yıllardır var olan açlı ı uluslararası bir gündem haline getiren ve acilen önlem alınmasına yol açan neden ise, "isyan ve toplumsal sorunlar" gibi neo-liberal sömürü sayesinde hızla geli en açlı ın olası sonuçları oldu.

Dünya çapında görülmemi oranda bir açlık ve yoksulluk furyası ba gösterecek. Evet, bu açlık ve yoksulluk artık sömürge ülkelerin bir sorunu olmaktan çıkıp emperyalist-kapitalist metropol ülkelerin de önemli bir iç sorunu olarak kar ımıza çıkacaktır/hatta imdiden çıkmaktadır.

Avrupa ülkelerinde yoksullu un da altında açlık sınırında ya ayan insan sayısı, sokakta ya ayan insan sayısı, açlıktan dolayı ölen insan sayısı, sa lıksız, e itimsiz, konutsuz, i siz insan sayısı korkunç bir hızla artmaktadır.

Dünya çapında görülmemi bir yaygınlık ve ço unlukta açlık ve yoksullu un kar ımıza çıkacağını artık burjuva egemenler söylemektedirler. Egemenlerin en büyük korkusu toplumsal isyanlar ve infiallerdir. Bunu artık açıkça söylemektedirler.

Açlık hiçbir eye benzemez ve Avrupa yakasını da cidden sarmaya ba ladı ında egemenlerin saltanatları çatırdayacak ve hatta tek tek yıkılmaya ba layacaktır. Bundan kimse üphe duymamalıdır. üphe duyanlar bile varsa birkaç yıl daha bu iddialarımızı yakından takip etsinler ve bizi izlesinlerdir. Tarih kimin yanlı dı ını da göstermek açısından önemli bir okuldur.

Emperyalist kapitalizmin yeni-liberalist ekonomik-politikalar üzerinden çok daha fazla küreselle en karakteri, hem yapısal kriz hem de dönemsel krizleri büyütmede ve yerküremizi krizlerin bir üst a ması olan yeni buhran ve bunalımlara do ru sürüklemektedir.

Bu durum, siyasette derinle en yeni çeli kiler ve yeni kutupla malar demektir. Nisan ba ında Romanya 'daki NATO zirvesinden hiçbir önemli sonucun çıkmamasının ekonomik temeli i te bu siyasal çeli kilere kaynaklık eden ekonomik krizlerin günümüzde aldı ı

boyuttur.

Ekonomik krizler arttıkça, bunalım ve buhranlar büyüdüğüce, egemenler arasındaki siyasal çeli kiler keskinle ecek ve derinle ecek, tüm bunların sonucunda eskiden de oldu u gibi yeni kampla malar olacaktır..

Egemenler arasında keskinle en ve derinle en siyasal krizler toplumsal infiallere, itirazlara ve hatta isyanlara yol açacaktır.!!!

Küresel ısınmanın, küresel sosyal ve siyasal hak gasplarının, küresel militarizmin, küresel sava ve i gallerin, küresel gerici lin ve kısacası küresel sömürü, baskı ve talan politikalarının da, dünyamızı bekleyen bu yeni küresel ekonomik krizin de sorumlusu çirkefle en emperyalizmdir.

Koku mu , çirkefle mi ve rantiyecile mi , saldırganla mı haliyle ba sorumlu uluslararası tekelci burjuvazinin egemenlik sistemi emperyalizmdir. te bu nedenle anti-emperyalist, anti-kapitalist, anti-fa ist, anti-komprador/feodalist mücadele, zıttının reddi olarak, her tarafta yeniden geli ecektir. Mona ik Otokrasinin yıkılması ve kurutulu un yeni paradigması (modeli) olarak Nepal devriminin gelinen a masındaki kazanımlarından ö renmek gerekir.

Ancak böylesine bir kurtulu önderli i ve azmine sahip olmakla kazanılacak ve daha iyi ya anılacak bir dünya kurmak mümkündür. Dünyamızdaki bütün geli meler yeniden umut beslememize i aret etmektedir.

Ne demi ti bir alman atasözü: "En son umut ölü". Ancak biz bu umudu öldürmeyelim, ya atalım ve büyütelim. Büyütelim ki, gökyüzü bulutsuzluk özlemimizi dindirsin. Büyütelim ki, yeniden, kavgaya ve zafere dair türkülere hep birlikte halay durulsun.

Ya asın i çilerin birli i, halkların karde li i ve yine, ya asın ezilenlerin, sömürülenlerin, umudunu damla damla besleyenlerin ulusal ve sosyal kurutu mücadelesi!

Ufuk Berdan

Impressum:

V.i.S.d.P

I. Yildirim

Postapart nummer 15809

6802 JX Arnhem

Nederland

Yazılma Adresleri:

Nelson Mandela plein 1

2575 T.H. Deen-Haag

Nederland

haber göndermek için:

mucadele1976@yahoo.de

Internet: www.atik-online.net

e-mail: info@atik-online.net

GEÇMİTEN GELECEĞE DEMOKRASİ VE ÖZGÜRLÜK KAVGASINDA MÜCADELE 200. SAYISI

Avrupa'da ya da amaç zorunda bırakılan Türkiyeli göçmenlerin ilk örgütlenmesi olan Almanya Türk Örenciler Federasyonu (ATÖF)'ün devamı olan Almanya Türkiyeli Çiler Federasyonu (AT F) 1976'da kurulduktan sonra, kısa zamanda Avrupa'nın diğer ülkelerinde de göçmenlerin örgütlenmesi hızla geli ti. Bu örgütlenmelerin diğer ülke-lerde federasyonla masıyla birlikte merkezi bir çatı örgütlenmesine duyulan ihtiyaçla, Avrupa Türkiyeli Çiler Konfederasyonu (AT K) 1986 yılında kurulur.

Daha önceleri AT F'in yayın organı olarak çıkan MÜCADELE gazetesi, AT K yayın organı olarak yayın hayatını yeniden devam etti.

Uzun yıllardır Türkiyeli göçmenlerin, demokratik, akademik, sosyal ve siyasal sorunlarına cevap olmaya çalı maktadır MÜCADELE gazetesi. Özellikle ilk yıllarda Avrupa'da Türkçe yayınların olmadığı bir dönemde, Türkiye'deki özgürlük ve demokrasi mücadelesinin Avrupa'daki sesi olmu tur.

Bu uzun yayın sürecinde, Avrupa'daki gelişmeleri doğ ru bir siyasal bakı açısıyla yorumlamı ve gelecekte göçmenleri bekleyen sorunları dile getirerek perspektif sunmaya çalı mı tır.

Avrupa ülkelerindeki ırkçı, ayrımcı yasalara karşı, e it demokratik haklar için kitleleri bilinçlendirme perspektifini esas alarak yayın hayatını sürdürmü tür. Göçmenlere yönelik ırkçı, fa ist saldırılara karşı halkların birle ik demokratik mücadelesini esas olarak, halkların karde li ini bayrakla tırmı tır sayfalarında.

Bugün 200. sayısını çıkardı mız MÜCADELE gazetesi; geçmi ku a ın mücadele gelene ini bugüne ta ıyan ve bugünden yarına

ta ıyacak en önemli mücadele aracıdır. Bugün belki istenilen düzeyde ve istenilen trajda olmayabilir, ama demokrasi, özgürlük ve halkların birle ik demokratik mücadelesinde çok önemli rol oynamaktadır. Bu görülmeli ve kavranmalıdır. Çıktı ından günümüze, aynı yayın çizgisini sürdüren en önemli yayınlardan biridir MÜCADELE gazetesi.

MÜCADELE gazetesinin 200. sayısını yayına hazırlarken; geçmi ten günümüze bu yayını ta ıyan tüm emektarlarımız ve mücadele arkadaşlarımızın affına sı ınarak, onların adına, bugüne kadar AT K Genel Konseyine ba kanlık yapmı arkadaşlarımızdan kendi dönemlerindeki MÜCADELE gazetesinin önemi üzerine birer de erlendirme alarak, yayınlamay kararlı tırdık. MÜCADELE gazetesinin tarihi rolü noktasında önemli tecrübeler sunacak olan bu de erlendirme, gelecek dönem yayın politikamıza ık tutacaktır.

E it, demokratik bir gelecek yaratma MÜCADELE'sinde nice sayılarda bulu mak dile iyle...

MÜCADELE Yazı Kurulu

EMPERYALİZME, FAŞİZME VE HER TÜRDEN GERİCİLİĞE KARŞI MÜCADELE GAZETEMİZİN 200. SAYISINA MERHABA

200. kez Mücadel e gazetesiyle bulu manın heyecanını ya ıyoruz. Do du umuz topraklardan ekonomik ve politik nedenlerden dolayı koparılıp göç ettirilen ve Avrupa topraklarında ya amını sürdürmek zorunda bırakılan biz Türkiyeli göçmenlerin ekonomik, demokratik, akademik mücadelemizde bir ık oldu Mücadel e gazetemiz.

çerde ve dı arıda ya anan tüm zorluklara ra men kesintisizce yayın hayatını sürdürerek bugünlere ta ınan gazetemiz; emperyalist sistemin dünya üzerindeki gerici egemenli ini ve saldırganlı ının iyice ayyuka çıkarttı ı, yükselen i szlik

– siyasal haklarını her gün biraz daha, "terörizmle mücadele" adı altında en sıradan bir hak arama mücadelesine bile fütursuzca saldırdı ı, kadına yönelik iddetin bütün dünyada insanlı ın gelece ini tehdit etti i, gençlerimizin e itim haklarının ellerinden alındı ı bir süreçten geçmekteyiz. Ama bu gerçekli in yanı sıra i çi sınıfının da artık grev barikatlarında, kadınların alanlarda, gençlerin demokratik e itim hakkının kazanılması mücadelesinde giderek seslerini yükseltmeye ba ladıkları bir süreçtir içinden geçti imiz süreç. Dolayısıyla demokrasi mücadelesinde üzerimize dü en görevleri ilmik ilmik örmeye çalı rken gazetemizin önemi bir kat daha artmaktadır.

O, Emperyalizmin Avrupa co rafyasında Türkiyeli göçmenlerin, emperyalizme fa izme ve her türden gericili e karşı mücadele edebilmek için örgütlenme ihtiyacı sürecinde do mu eme imiz, göz nurumuzdur. O'nu sahiplenmek, beslemek, oldu u yerden daha ilerilere ta ımak hepimizin görevidir. Mücadel e Yayın organı, bir kurumun A/P aracı oldu una göre, kurumumuz AT K ve ona ba lı faaliyet yürüten federasyonlar, gençlik ve kadın örgütlenmelerimizin sesini, en geni emekçi-göçmen kitlelere duyuraca i önemi araçtır.

sonucu yoksulluk sınırı altında ya ayanların sayısının artık milyarlarla belirlendi i, her çocu un borçlu do du u günümüz dünyasında, Avrupa'da ya ayan Türkiyeli göçmen emekçilerin hak, özgürlük ve demokrasi mücadelesinde gözü, kula ı olmaya devam ediyor Mücadel e.

Demokrasi mücadelesi; ezilenler ve emekçiler cephesinde, ezilen sömürülen halkı sınıfsız, sömürsüz topluma ula tırmada güç toplama, soluklanma alanlarıdır. Ya adı mız Avrupa topraklarında emperyalistlerin, i çi sınıfının sosyal

Kitlelerin yolunu aydınlatan kutup yıldızı olarak varlı ını sürdürmesi, biz AT K taraftarları ve çevresinin sahiplene ine ba lıdır. E er iyi besleyebilir/büyütebilirsek misyonunu gerekti i gibi oynayabilecektir. Ama biz onu sahiplenmez, iyi besleyemezsek; eme imizi, göz nurumuzu ölüme terk etmi oluruz. Öyleyse eme imizi, göz nurumuzu besleyip büyütebilmek, daha nice 100'lü sayılara ula tırbilmek için hep birlikte görev ba ına!

7. DÖNEM BA KANI
Zeynep AYFER

EMPERYALİZME, FAŞİZME VE HER TÜRDEN GERİCİLİĞE KARŞI

MÜCADELE

ATİK (Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu) Yayın Organı

KUYULARIN DİBİNDE SÖNDÜRÜLMEK İSTENEN IŞIKLARI!

Almanya'da kömür üretiminin güçlüğü Rhen Westfalya (RW) ve Saarland epöleterleri yaşılan devlet sübvansiyonları bu iki epöleter içindeki diğer epöleterlere kömürün izensizleri rasden ocaklarına kapatılmasını gündeme getirdi. Maden ocaklarının kapatılması ve bunun 31 ocak 1997'ye kadar karar alınması önemli bir adım olarak değerlendirildi.

Sektörde çalışanların birer çalışan olarak, maden ocaklarına destek olarak, ocakların, işçilerin birer KWS'ler haline gelmesi bir sonuç. 1995'te Anayasanın 118'inci maddesinde iptal edilmesini istiyorduk. İste Alman hükümetinin son olarak kömür sektörüne yaptığı yıllık 10 milyar

Marklık desteği 3,9 milyar; 2005 yılında sadece 2 milyar Markta indirilerek istenilen, bardağı toparlan son duruş oldu.

Büyük ölçekli savaşlardan sonra yerle bir olan Alman sanayinin çöküşünde ve Alman'ya yasılan dış açılmasında madencilerin alın terlerinin pırı ını duyduğunu işçilerimiz. Ancak 1995'de 607 bin madenci birli ki kömür üretimini gerçekleştiren bu ocaklar 1996'da 304 bin, 1996'da ise 91 bine düşürüldü. Elektrik üretiminin %72'sini sağladıkları bu yapıldığı Almanya'da ya an çöller "sürdürülemez" 19 Maden ocakları kapanacak ve sadece toplam 60 milyon ton kömür üretilecektir. Toplam kömür üretiminin %85'ini Ruhr

200. sayısını yayınlanan ve 30 yılı a kın süredir da itımı yapılan AT K'in yayın organı MÜCADELE gazetesi, Avrupa'da göçmen toplumunun ve onların ileri dinamiklerinin de tarihine ık tutmaktadır.

MÜCADELE kendi içinde bir emek da ıdır. Yüzlerce insanın eme ini yansıtmı , günümüze ta imı , tarihe mal olmu tur.

Bir yandan konfederasyonun sesi olmu , di er yandan okuyucu ve da iticisi arasında sıcak ba ların kurulmasına vesile olmu tur.

Yarı amatör, yarı profesyonel ve ticari ahsi kaygılardan uzak, tamamen manevi ve toplumsal kaygılarla çıkarılan gazete, Avrupa'da

Türkiyeliler arasında demokratik ve anti-fa ist bilincin geli mesinde önemli bir rol oynamı tır.

MÜCADELE, bugün hak etti i tiraja sahip de ildir elbette, bunun öznel nedenleri vardır. Gönül isterki, mücadele bugün onbinlerce da itilabilsin ve Türkiyeli toplumun kucakladı ı, benimsedi i ve beslenebildi i bir gazete olsun.

Ne olursa olsun, manevi de eri olan bir gazetecilik anlayı ını ve mirasını sürdüren Mücadel e Yayın Kurulu'na te ekkür ediyor, ba arılarının devamını diliyorum.

AT K Kurucu Ba kanı
Cafer Karaca

SELAM OLSUN MÜCADELE'YE

Çe itli milliyetlerden Türkiyeli i çilerin konfederasyonu AT K'in yayın organı Mücadel e'nin 200. sayısını tamamladı nı ö rendi imde çeyrek asır geçmi bir süreç saniyeler içinde zihnimi i gal etti...

Bu süreç içerisinde ya anan onyılların ve bugünkü mevcut sürecin tahlillerini yapan Mücadel e gazetesi, yayın ya amını devam ettiriyor...

Hem de giderek artan baskılara kar ı...

Tüm bu geli meler o gazetenin de erini arttırmı tır. Mücadel e gazetesi Türkiyeli i çilerin yurtdı ndaki sorunlarına ili kin yaptı ı belirlemelerle hep gerçe i yansıtmı tır. Ya anan sorunların k a y n a k l a n d ı ı sistemin niteli ine ili kin yaptı ı tahliller hep gerçe k ya amın yansıtılmasını te kil etmi tir.

Sistemin bugünkü mevcut durumu Mücadel e'nin bakı açısını do ruladı mı tır.

Mücadel e ekonomik-demokratik hakların mücadelesini gündeme getirirken, nihai kurtulu un da iktidar perspektifinden kopuk olamayaca nı yansıtmı tır.

Bundan sonra da Mücadel e'nin bu perspektifle yayın ya amında üstlendi i

m i s y o n u n u devam ettirece inden eminim. Geçmi yayın sürecini kutladı m Mücadel e'nin bundan sonraki yayın ya amında da ba arılar dilerim.

AT K

1991-92 dönem Ba kanı
Abbas Yalım

N CE 200. SAYILARA

Konfederasyonumuz AT K kuruldu undan bu güne kadar bir çok kurum yarattı. Federasyonlar, gençlik ve kadın örgütlülükleri bu de erlerin en ba nda gelirken, AT K gerek örgütlü bulundu u ülkelerde, gerekse de uluslararası alanda tanınan ve güvenilen bir kurum olarak büyümeye devam ediyor.

Konfederasyonumuz tüm bunların yanında yayın alanında da belirgin bir çizgi üzerinde yükselerek bugüne geldi. AT K'in gözü-kula ı ve sesi olan Mücadel e gazetesi tüm bu tarih boyunca gerçekleri anlatmaya ve anti-empyralist bir çizgide durarak göçmen emekçilerin sesi olmaya çalı tı. Bugün 200. sayısını çıkan Mücadel e gazetesi, emek ve yetenek ölçüsünde bugünlere getirildi. Bu vesileyle tüm Mücadel e çalı anlarını ve AT K kitesini kutlarım.

Gazetemizin binbir zorlukla çıktı ı açıktır. Her yayın organı verilen emek oranında hak etti i yere gelmeyi bekler. Birçok devrimci ve demokrat yayın organı gibi Mücadel e gazetesinin de a ması gereken zorlu un oldu u bir gerçektir. Nice zorluklar ve emekle çıkan ve bugünlere ta inan Mücadel e gazetesinin istenilen seviyeye getirdi imizi söyleyemeyiz. Bu yayın organına verilen önem ve ona yüklenen misyonla ilintili bir durumdur. Bir gazete aynı zamanda bir

örgütleyicidir. O biziz, sesimizi ula tıramadı imiz, gidemedi imiz, giremedi imiz yere, yayın organımız rahatlıkla girer ve bizim adımıza gerçekleri o anlatır. Ve hiç çekinmeden, dili tutulmadan, korkmadan konu ur ve bununla da kalmaz; emekçileri bilinçlendirmede yayın organı önemli bir araçtır.

Mücadel e gazetesi 30 yılı a kin süredir hiç susmadı. Anti empyralist, anti-fa ist ekseninde duracak her türden gericili e kar ı hep gerçekleri haykırdı. Burjuvazinin renkli medyası gibi görünümüne de il, içeri e ve ne demek istedi ine önem verdi. Emekten ve emekçiden yana, göçmenlerin sesi olmaya çalı tı. Sadece bunu da yeterli görmedi; gün geldi Filistin halkının Siyonizm'e ve empyralizme kar ı sesi oldu, gün geldi, Asya, Afrika halklarının yanında yer aldı, gün geldi Kürt ulusunun haklı ve me ru mücadelesini savundu. Gün geldi grevdeki fabrika i çisinin direni inin yanında yer aldı, gün geldi yakılan göçmenlerin acısını payla tı. Gün geldi ö renci geçli in haklı mücadelesinin propagandasını yaptı, gün geldi kadınların sesi oldu ve hiç susmadı. Onu susturmak için yapılan birçok hamleyi de bo a çıkardı.

Önceki dönem
AT K Ba kanı
M. ATAK

200 sayıdır demokrasi, e itlik ve özgürlük MÜCADELE'sinde ısrar!

Avrupa Türkiyeli çiler Konfederasyon AT K'in, resmi yayın organı Mücadel e Gazetesi'nin 200. sayısını çıkarma çalı ması, elbet ki önemli tarihsel bir ayrıcalıktır.

Onurlu, inatçı, fedakar ve ısralı bir geleneksel devrimci-demokratik duru un simgesi olarak MÜCADELE gazetesi, dün oldu u gibi bugün de, kolektif bir de erdir. Ve yine MÜCADELE gazetesi, alternatif yazınsal ve yayınsal çalı maların öncülerinden olması bakımından da farklı bir öneme sahip olmu tur.

Birçok alanda nice bedeller ödenerek ve nice kar ılıksız emekler harcanarak kazanılmaya çalı lan, Avrupa'daki Türkiyeli ve T.Kürdistanlı göçmen i çilerin-emekçilerin demokratik mevziler yaratma çalı ması süreci içinde, bütün MÜCADELE kolektifleri, alternatif ve muhalif yayıncılık kültürünün olu masına inkar edilemez katkılar sunmu tur.

Empyralizme, fa izme ve her türden gericili e kar ı amansız bir

MÜCADELE, sosyal kurutulu kavgasındaki bütün gerilemelere ve mevzi yitilerinin tahribatlarına kar ı sabırlı ve sebatlı bir MÜCADELE, devrimci-demokratik bilincin ö renilmesi ve partik duru un örgütlenmesinde kesintisiz bir MÜCADELE, kendi eksik ve yanlı larımıza kar ı iltimas geçmeyen bir MÜCADELE anlay ı, kurumumuzda, çeyrek asır boyunca, egemen kılınmaya çalı ılmı tir.

Söylenebilir ki; AT K kadar MÜCADELE gazetesi de, Türkiyeli göçmen emekçilerin demokrasi, e itlik ve özgürlük mücadelesinde onurlu ve anlamlı bir tarihe sahiptir. Konfederasyonel çalı manın ve te kilatımızın kurumsalla ma meselelerinin irdelenmesi ve ilerletilmesinde MÜCADELE'nin kayda de er bir fonksiyonu olmu tur.

Yayın faaliyeti üzerinden kurumumuzun kendini süre en ve yeniden organize etmesi görevi çe itli tarihsel kesitlerde ba arıyla gerçekle le tirilebilmi tir. Bir ajitasyon ve prapaganda aracı

olmasının yanında, gazetemiz 1980'li ve 90'lı yıllarda göçmen emekçilerin ilerici, devrimci-demokrat saflarda örgütlenmesi görevinde de önemli katkılar sunmu tur.

Tamamen gönüllülük ilkesi ve toplumsal mücadelenin gereklili i üzerine dü ünsel ikna olmu luk ba lamında yayın aktivitesine ba layan MÜCADELE gazetesi, hala bu eksendeki ısrarcılık sayesinde varlı nı sürdürebilmektedir . Bir kitle yayın organının oynadı ı nesnel rol ve o yayın organına yönelik beklentiler arasında her zaman sorun olabilir/olacaktır.

Günümüzde gazetemizin oynadı ı rol ve misyona bakıldı nda; beklentilere yeterince cevap olamadı mız ve demokratik mücadele vizyonumuzun kitlelere yeterince ta inamadı ı görülecektir.

Egemenlerin sahip oldu u bütün avantajlara ve baskı mekanizmalarına ra men, gelece i kazanma mücadelesinden asla vazgeçmeyen bir demokratik kurumun aktivistleri olarak

bizler, sorunların kayna nı esasen kendi eksik ve yanlı kavrayı larımızda aramalıyız. Olay ve olgulara bu çerçevede böyle yakla tı mızda sorunların çözümlerine daha fazla vakıf olabiliriz.

Emekçi kitlelerin sıcak bir ekme i bekler gibi hasretle bekledikleri, ondan okuma yazma ö renir gibi do ru politika ve taktikler yapmayı ö rendikleri, kendili inden ve bilinçli katkılarıyla büyüttükleri bir yayın organına sahip olmak istyorsak e er; dünümüzden ö renmeli, yanlı larımızdan hızla arınmalı, gelece i kazanmaya kilitlemi yeni demokratik perspektif ve vizyonlar yaratmalıyız. Umudu sürekli ve yeniden büyütmemeliyiz asla ödün vermemeliyiz.

Özgür gelece i MÜCADELE ile ve gerçek MÜCADELE'yi bilinçli emekle kazanaca ız.

AT K Ba kanı
Ufuk Berdan
22 Nisan 2008

ALMANYA'DA "SANAL" SALDIRI

Almanya'da faizmin hüküm sürdüğü ikinci emperyalist paylaşımlı savaştan önceki yıllarda, Alman halkı üzerinde devletin tahakkümünü sürdürebilmesi için birimler oluşturulmuştu. SS (Schutzstaffel), SA (Sturmabteilung) ve Gestapo (Geheime Staatspolizei) kurumları güvenlik alanında iş gören kurumlardı ve bunlar arasında iş bölümü yapılmıştı. SS Konzentrationslager denilen toplama kamplarından sorumlu iken, SA daha ziyade toplum içerisinde Yahudi avına çıkıyordu. Yakalananlar ise SS'e yani toplama kamplarına konuluyordu. Belki de o zamanki faizli devletin en çok korktuğu insanlar, Yahudi olmayan savaş karıştırları, devrimciler ve komünistlerdi. Bunların safdışı bırakılması SS veya SA'ya bırakılamayacak kadar önemli meselelerdi. Bu alanda Gestapo denilen karanlık yüzü daha da ayrı bir gizli servis ekibi vardı. Scholl kardeşlerin yakalanması, Gestapo'nun iş alanına giriyordu. Bu kurumlar arasındaki iş bölümü ise, biri bilgi toplarken diğeri toplanan bilgilerden yola çıkarak tarihin en kanlı eylemlerini gerçekleştiriyordu.

Trennungsgebot adı verilen kurumlar arasındaki iş bölümü Hitler Almanya'sından günümüze miras kalan uygulamalarından biri sadece. Diğeri ise, Alman devletinin ilericilere, devrimci-demokratlara karşı uygulanmış olduğu insanlık dışı uygulamalardır.

Federal Kriminal Dairesi (Bundaskriminalamt-BKA) 1951 yılında kurulduğunda, bu kurumun başına getirilenler yine eski SS çalışanları Paul Dickopf ve Rolf Holle idi.

Bu günlerde ise Alman Federal Hükümeti İçişleri Bakanı Wolfgang Schäuble'nin (CDU) düşüncesi BKA'nın yetkilerini genişletmek. Daha doğrusu güvenlik kurumlarını birleştirmek. BKA hem bir gizli servis hem de polis kurumu haline gelebilecek.

Bununla yetinmeyen, Komünistlere, ilerci ve demokratik kurum-kurullara yönelik uygulamaları kendisine rehber edinen İçişleri Bakanı, sanal ortama da el atma niyetinde. Telefon dinlemeleri, bilgisayarların kontrol edilmesi, maillerin okunabilmesi, sohbet ortamlarının izlenmesi vs. gibi birçok uygulamanın artık yasal zeminde yapılabilmesi için yasa tasarısı (Online Durchsuhung) hazırlandı. Tasarı hazırlanırken karşı olduğu beyan eden koalisyon ortağı Alman Sosyal Demokrat Partisi (SPD) tasarıda yapılacak bir kaç ufak değişiklik karıştı mecliste tayı kabul etti. SPD tabandan gelecek tepkileri dindirmek için sözünü yasanın yumuşatılmasını talep etmekte ve bu uygulamaların sadece "tehlikeli teröristlere" ve "ağır suçlu leyenelere" uygulanmasını önerdi. Bu kategoriye kimlerin ne kısıtlarla dahil edildiği ise sadece yorum meselesi olmaktadır. Demokratik

Kitle ve Sivil toplum Örgütlerinin karşı çıktığı konu ise yasanın kişisel hak ve özgürlüklerini ne yönde. Bu tasarı yasallaştığı takdirde Anayasa ile çelişen bir durum arz edecektir. Zaten uzun vadede Hükümetin planı, Anayasa'nın tüm maddelerini bu ekseninde değiştirmek olacaktır.

Projeye göre polis merkezlerindeki belirlenen evler kolaylıkla izlenebilecek ve dinlenebilecek. Mailler kişinin ve mahkeme makamlarının izinlerine gerek

duyulmadan okunabilecek. Bu projenin gerçekleştirilmesi için, üzerinde önemle çalışılan özel bir program geliştiriliyor. Bu programın adı Federal Truva atı (Bundes-Trojaner). İnternet üzerinden bilgisayarlara yollanan bu program sayesinde, PC bellekleri (Festplatte) kişinin iznine gerek duyulmadan kopya edilerek polis merkezlerine ulaştırılabiliyor. Bilgisayarlara takılı olan Web Cam'ler ve Mikrofonlar aktif hale getirilebiliyor.

Tüm bunlar tabii ki tek bir merkezden yani BKA'dan yapılacak.

Peki kim bu "tehlikeli teröristler?" Alman Anayasası'nın 129. Maddesi bu konuyla ilgili, kurum ve kurullara yönelik hazırlanmış bir madde. Bu maddenin kimlere karşı kullanıldığına bir gözatalım.

1970'li yılların ikinci yarısında devrimci-ilerici muhalefete yönelik çıkarılan bu yasa ile birlikte, o dönemler faaliyette olan birçok sol örgüt, bu yasa ile kriminalize edilmişti. 2007 yılında G8 kararı gruplar da bu yasadaki nasibini almışlardı. 2002 yılında sadece Almanya'da değil, diğer ülkelerde de ilerici hareketleri desteklemek suç kapsamına alındı ve 129. maddeye beki yapıldı. Sonrasında göçmenlere yönelik saldırılarda 129a/b devlet kurumlarınınca dayanak noktası oldu. YEK-KOM, Anadolu Federasyonu ve son olarak AT F'e yönelik başlatılan saldırı furçası yine 129a/b maddesi gereği uygulandı.

Bu uygulamalarla yetinmeyen Merkel hükümeti, İnternet üzerinden ilerici, devrimcilere yönelik yeni bir baskı kampanyası başlatmış bulunuyor. Günümüzde bilgi alışverişi çoğunlukla İnternet üzerinden yapılmaktadır. Bunlara organizasyonlarla ilgili yazılar da eklendiğinde, Alman devletinin asıl maksadını da anlamak güç olmayacaktır.

Alman devleti Çin ve daha bir

çok devlete insan hakları dersi vererek bunun üzerinden politika yaparken, kendi ülkesinde ise bu tür yasalar çıkarmakla beis görmemekte, kişinin izni olmaksızın tüm bilgilerine ulaşmayı olanaklı kılacak bu yasa aynı zamanda özel

yağın gizliliğini ilkesini de ayaklar altına almaktadır. Bizler bilmekteyiz ki, bu tür uygulamalar zaten vukuu bulmaktaydı. Daha önceden fiili olarak var olan bu uygulamalara bugün yasal statü kazandırılmaktadır. Biometrik foto raflar, parmak izinin kaydedildiği kimlik kartları, kişinin tüm bilgilerinin bulunduğu elektronik çipler vb. gibi uygulamaların tek bir amacı var. Toplumda gelişmekte olan tepkileri doğrudan yönlere kanalizasyon eden kurum, kurullar ve bireyleri baskı altında tutmak ve sindirmektir.

"Terörle mücadele" adı altında Avrupa çapında eğitilmiş yürüten bu saldırıların giderek yaygınlaşmasına kesin gözüyle bakılmaktadır. Dünya çapında ulusal ve sınıfsal hareketler geliştikçe burjuvazinin bu tür saldırılarının yoğunlaşması bilinen bir gerçektir ve tarihte çok defalar kanıtlanmıştır. Amaç gelişen ulusal ve sınıfsal hareketleri bastırmaktır. Bu direnişleri desteklemek, propagandasını yapmak, emperyalizme ve yerli birlikçilerine karşı mücadeleyi geliştirmek ise bizim amacımız olmalıdır. Bu bilinçle görevlerimize sarılalım. Bu mücadelede burjuvazi tarafından karımıza çıkarılan tüm engelleri en geniş kesimlerin örgütlü gücüyle boşa çıkaralım.

Frankfurt'dan Mücadele

Okuru

GÖÇMENİN SESİ

Avrupa'nın dünyada en çok göçmen alan kıta olarak yine ilk sıralarda yer alması, bu kıtanın göçmenlere iyi koşullar sağlamasından kaynaklı olmasa gerek. Avrupa'nın göç ve göçmenlik sorununda izlediği politikaların aynı sonuçları veriyor göçmenler. Birlik öncesi tek tek ülkeler bu noktada farklı "politikalar" izlemiş olsalar da, özünde hep aynı uygulamalara maruz bırakılan göçmenler, bugün birliğin sağlanmasıyla AB'nin resmi politikalarında göçmenler lehine hiçbir iyileşmeden bahsetmek mümkün değildir. Avrupa Birliği'nde artık daha çok dillendirilse de göçmenler sorunu birliğin beraberinde getirdiği aynı ekonomik sorunların faturası yine göçmenlere çıkarılmak istenmesi, Avrupa Birliği'nin göçmenlik meselesine nasıl baktığını göstermektedir...

Birliğin oluşturan ülkeler göçmenlere yönelik peş peşe çıkardıkları yeni göçmenler yasalarıyla göçmenlere yönelik yeni uygulamalarla yavaş yavaş çekilmez kalmaktadır. Avrupa emperyalistleri bununla da yetinmeyerek merkezi bir göçmenler politikasından bahsetmektedirler. Bu saldırıların merkezi düzeyde yaygınlaştırma anlayışından başka bir şey değildir. Tam da bu tartışmaların devam ettiği dönemde birliğin en güçlü ortaklarından Almanya'nın yeni göçmenler politikası ve yeni yasanın tamamen göçmenleri hiçe sayan ve toplumdaki diktatörlük, ayrımcı karakter, Alman faşistleri ve diğerleri daha da cesaretlendirmiştir. Alman emperyalizminin göçmenleri topluma entegre etme olarak dillendirdiği yasa çok geçmeden icraatlarıyla gerçek yüzünü ortaya sermiştir.

Bu ülkede yıllarca çalışarak ülke ekonomisine ciddi katkıları olan göçmenlerin ifsiz kaldıkları veya ifli bulamadıkları andan itibaren oturma izinlerinin uzatılmayarak yurtdışı edilme istemleri, yine suç ifleyen göçmenleri yurtdışı etme kolaylaştırıcıları (tabii burada suç kavramı oldukça geniş neye göre suç o bile belli olmadıkça göre) trafik suçundan bile yurtdışı edilebilir. Vb. Almanya'nın göçmenler aleyhine çıkarmış olduğu bu yasa, bu ülkede yaşayan milyonlarca göçmene yönelik daha kapsamlı saldırıların habercisidir. Almanya'da milyonlarca göçmen yaşamına rağmen bu kesime yönelik demokratik, adil bir yasa yerine, sürekli bu kesimi toplumda diktatörlük, aklan ve ikinci sınıf muamelesi gören bir anlayış, göçmenleri Alman toplumuna uyum, entegre etme yerine gittikçe birbirinden daha uzaklaşmasına ve ırkçı kılıfı altında bu ülkede yaşamını sürdüren göçmenlere saldırılar daha da yoğunlaşmasına neden olmuştur.

Ludwigshafen'de Türkiyeli göçmenlerin ikamet ettiği binanın kundaklanarak 9 insanın diri diri yakılması bu politikanın sonucudur. Her ne kadar hala resmi bir açıklama yapılmamış olsa da bu gerçeği deşifletirmez...

İrkçi saldırıların bununla sınırlı kalmayarak, Almanya'nın diğer kentlerine yayılarak devam etmesi, göçmenlerin Almanya'da can ve mal güvenliğini oluşturmaya ortaya koymaktadır. Göçmenlere ırkçı, faşist saldırılar sadece Almanya ile sınırlı kalmayarak devam etmektedir. Danimarka'da, İngiltere'de, Fransa'da göçmenlere yönelik saldırılarda artış görülürken, bu saldırılara yönelik açıklamalar yine bilinen o klasik açıklamalardan öteye gitmemektedir. İngiltere'de bir göçmen gencin daha ırkçılar tarafından öldürülmesi ve akabinde Danimarka'da göçmenlere yönelik yeni saldırıların başlanması sorumlular, bu saldırılara "tavırsız" kalıp çanak tutarak alttan alta destekleyenlerdir!... Bunun için Avrupa'da yaşayan göçmenler bu durumu iyi irdelemeli ve bunun siyasi sonuçlarını çıkararak bir yönelim içine girmelidirler.

AVUSTURYA'DA DURUM VE GELİŞMELER

Avusturya'da yaşanan son gelişmeler açıkça ortaya koymaktadır ki koalisyon hükümeti yaşanan krizi kontrol edememekte bu konuda kendi içerisinde ciddi sıkıntılar yaşamaktadır. Koalisyon partileri arasındaki kriz yeni bir seçimi sürekli gündemde tutmaktadır.

Son haftalarda krizin daha da derinleştiğine tanık olduk. Bunun sebeplerden bir tanesinin Nieder-Österreich eyalet seçimleri olduğunu söylemek mümkün. 9 Mart'ta yapılacak seçimlerde 1.4 milyon seçmenin yanı sıra ilk kez 16 yaş grubu gençlerde seçimlerde oy kullanacaklar. Bu durum aynı zamanda olası bir ön seçime ilişkin partiler arası güç dengelerini ortaya koyacaktır.

Genel duruma ilişkin belirtilmesi gereken önemli bir hususta koalisyon hükümeti açısından yapılacak yeni bir seçimin neler getireceği gerçektir. Çünkü her iki partide kitleler nezdinde ciddi prestij kaybına uğramıştır. Ya yaşanan skandallar (Bawag vs.) her iki partiyi de ciddi derecede kitleler nezdinde tehliretmiştir. Burada herhangi bir ön seçimde FPÖ gibi bir ırkçı partinin oylarını artırması durumu daha olası görünmektedir.

Ya yaşanan kriz egemen sınıf ve partilerine bir erken seçimi dayatmaktadır. Kitleleri tekrar düzene yedeklemek ve yalan söylemlerle beklenti içerisine sokmak için bu gerekli görünmektedir.

Ancak olası bir erken seçim neler getirecek?

Yada bu oyunun arka perdesinde neler olmaktadır?

Büyük puntolarla propaganda edilen ekonomideki büyümenin yerini gerilemeye bırakması, ihracatta 2008 ubatı itibarıyla yaşanan düşüş, ekonomideki krizin süreklilik arz ettiğinin açık bir kanıtıdır. Bununla birlikte önümüzdeki süreçte işçi ve emekçilere daha olumsuz yansımaları çok açıktır.

Çok somut olarak işçi sınıfı yaşanan ekonomik krizi günlük yaşamında hissetmektedir. Enflasyon artmakta, gelirler düşmektedir. İşçi sınıfı için esasta deşerh bir şey olmamaktadır. Tam tersine daha kötü bir süreçle karşı karşıya kalınmaktadır. Kitleler nezdinde enflasyon ve hayat standartlarında yaşanan gerileme hiç bir dönem bu kadar tartışma konusu olmamıştır.

Burada önemle vurgulanması gereken bir hususta sermaye sınıfları

ekonomide istikrar ve büyümeden bahsederken toplu sözleşmelerde sözde işçi sınıfı temsilcisi ÖGB'nin bunu toplu sözleşmelerde kullanamaması ve yapılan sözleşmelerin enflasyon rakamlarının altında gerçekleşmesi oldu.

Erken seçim neler getirecektir?

Kısaca erken bir genel seçimin işçi sınıfı cephesinde yaratacağı herhangi bir değişim olmayacaktır. Parlamentoda temsil edilen partilerin güç dengesinde olası değişiklikler mutlaka olacaktır. ÖVP'nin birinci parti olması olasılığının yanı sıra FPÖ üçüncü sıraya yerleşme ihtimali yüksektir. Buradan da farklı bir tablonun çıkmayacağı ve muhtemel alternatifler arasında büyük koalisyon hükümetinin tekrar bu sefer ÖVP tarafından kurulma ihtimali yüksek görülmektedir. Burada uygulanan

ekonomik programın aynen devam edeceğini ve işçi sınıfı ve emekçilere saldırıların hızından hiçbir şey kaybetmeyeceğini göstermektedir.

Önemle görülmesi gereken her seçim sürecinde seçime katılım oranlarının düşüşü gerçektir. Burada kitlelerin düzen partilerine sürekli olarak güven kayb ettiklerini belirtmek mümkündür.

Kitleler ciddi derecede sıkıntılar yaşamakta ancak bir alternatifin olmamasından kaynaklı bir yönelim içerisine girememektedirler. Burada kendisine anti emperyalist anti faşist diyen kurum ve kuruluşların ortak bir çalışma içerisinde sürece cevap olma durumu kendisini dayatmaktadır. İşçi sınıfına yönelik saldırılar kapsamında işçi sınıfının sorunlarının sadece irdelenmesiyle ya da sadece genel anlamda tespitler ekseninde ele alınamayacağı bir gerçektir. Bu anlamda tüm devrimci demokratik kurumlar ortak platformlar oluşturarak sorunları ve bu sorunlara karşı alternatiflerini kitlelere götürmek kitlelerle bütünleşmek göreviyle yükümlüdürler. Yapılan saldırıların tehlikesini yapmak kamuoyunu oluşturmamak somut pratik adımlar atmak var olan politikaların yaşam içerisinde hayat hakkı bulmasını sağlayacaktır.

AT K Kurucularından 1. Genel Başkanımız CAFER' e
GEÇİM S OLSUN ziyareti...

Konfederasyonumuz AT K-in 1986 yılında kurulması ve ilk tüzünün oluşturulmasında önemli katkı ve destek sunan öncülük eden, Kurulu Kongremizde AT K Konseyine seçilen ve Konsey tarafından Genel Başkanlığa getirilen, Cafer dostumuz, arkadaşımız, yoldaşımız bir süreden beri Kanser hastalığı ile mücadele etmekte ve tıbbi tedavi süreci devam etmektedir.

Bu hastalığının tespit edilmesinin ardından kendisine AT K camiası olarak geçmiş olsun dileklerimiz iletilmiş dönem dönem ziyarette bulunmuştuk.

Geçtiğimiz günlerde 29 Mart 2008 cumartesi günü Cafer' in eski dönemlerinde kendisine yoldaşlık eden dostları ve arkadaşları bir Moral buluşması adı altında Stuttgart-Arena salonunda bir araya geldiler. Bu Davete konfederasyonumuz AT K' i temsilen yoldaşlarımızda katılarak orada bulunan 100 kişinin üzerindeki davetliler huzurunda;

"Cafer yoldaşımızın bir an önce sağlıklı olmasını istiyor ve acil iyifalar diliyoruz, biz emekçiler veren bir kurumuz, Cafer yoldaşında Kurumumuza geçmişi önemli emekçi ve katkısı olmuştur. Biz ondan çok şey öğrendik. Geçmiş katkı ve emeklerinden dolayı kendisine teşekkür ederek bir an önce sağlıklı olmasını istiyor, AT K camiası olarak dayanışma mesajlarımızı iletiyoruz." mesajı iletilmiştir.

Mücadele Muhabiri
Hasan Selçuk Çelikkol

Fransız öğrenci eylemleri boyutlanıyor!

Fransa'da öğrenci eylemleri büyüyerek devam ediyor! Eğitim Bakanlığı ile yapılan görüşmelerden istedikleri sonucu alamayan lise öğrencileri, yeniden sokaklara çıkma kararı aldı. Karar üzerine 10 Nisan Perembe günü ülke genelinde 80 bin öğrenci eylemlere katıldı.

Demokratik ve Bağımsız Liseliler Federasyonu'nun (FIDL) Eğitim Bakanı Xavier Darcos ile yaptığı görüşme sonuç çıkmadı. Hükümet öğrencilerin talepleri karşısında geri adım atmadı.

ki hafta boyunca yapılan eylemlere her seferinde daha büyük katılım oluyor. FIDL başkanı Alix Nicolet, 15 Nisan'da yeniden eyleme çağırdı. Liseli öğrenciler böylece son üç hafta içinde altıncı kez sokaklara çıkacak.

Darcos ile yapılan görüşmenin iyi geçtiğini ve gerçekte dikkatle dinlendiklerini kaydeden Nicolet, ancak hükümetin öngördüğü alanlarının ortadan kaldırılması kararının geri çekilmesi konusunda hiçbir elde edemediklerini ifade etti. Nicolet görüşmelere devam edeceklerini belirtti. FIDL önümüzdeki günlerde yeniden bakan tarafından kabul edilecek. Bakan Darcos, diğer büyük liseli öğrenci sendikası Ulusal Liseli Öğrenciler Birliği (UNL) ile de görüştü.

UNL de görüşmeler bekledikleri gibi bir sonuç elde edemediklerini belirtti. UNL başkanı Florian Lecoultre, bakanın kendilerini dinlemek istemeyerek önümüzdeki hafta eylemlerin daha da boyutlanması riskini aldığını uyarısını yaptı.

Liseli öğrencilerin eylemleri geçen Perembe günü yeni bir boyut

kazandı. Ülke genelinde 80 bin öğrenci eylemlere katıldı. Sadece Paris'te organizatörlere göre 40 bin, polise göre 19 bin kişi yürüdü. 8 Nisan Salı günü 8 ila 20 bin öğrenci Paris'te sokaklara çıkarak hükümetin reform projesini protesto ederken, 3 Nisan Perembe günü 17 bin öğrenci, 1 Nisan Salı günü de 13 bin öğrenci Paris'te bir araya gelerek hükümete geçit vermeyeceklerini belirtmişti.

Lise ve üniversite öğrencileri ile öğretmenler, hükümetin 2008 yılı eğitim ve öğretim döneminde 11 bin 200 kişiyi ortadan kaldırmayı öngören projesini protesto ediyor. Bunlardan 8830'u kamu eğitimindeki alanlarından oluyor. Sadece liselerde 8800 kişiyi yok olacak.

Öte yandan Xavier Darcos, Canal+ televizyonuna yaptığı açıklamada hükümetin geri adım atmayacağını belirterek, "dağıtacak birimi yok" dedi. Mali yasanın yapıldığını ve buna göre alanı kuramayacaklarını savunan Darcos, eğitimi modernize etmek gerektiğini belirtti. Darcos'a göre bir Fransız lise öğrencisi Avrupa ortalamasından yüzde 22 daha pahalı ve eğitim saati yüzde 30 daha fazla. Bakan ayrıca reform planını savunurken liselerde son üç yılda 145 bin öğrenci azaldığını ve 2008 eğitim döneminde 40 bin öğrencinin daha azalacağını öne sürüyor. Eğitim Bakanlığı'nda 2007 sonu itibarıyla Fransa ile deniz kenar bölgelerinde 840 bin öğretmen olmak üzere 1 milyon 64 bin memur bulunuyordu.

Nürnberg'de Uyarı Yürüyüşü

Nürnberg'de 12 Nisan Cumartesi saat 12:00'da OA'nin (Organisierte Autonomie) düzenlediği uyarı yürüyüşüne ATIF, AGIF, HÖC, MLPD, DİDF katılım sağladı.

Türkiyelilerin yoğun olduğu bölgede uyarı yürüyüşü ile ilgili açıklama yapıldı. Devlet tarafından onaylanan ve izin verilen Nazi yürüyüşlerine her sene olduğu gibi bu sene de 1 Mayıs'ta izin verilmesi tüm demokrat kurumlara ve anti-faist gruplara çağrı bulundu.

Çarının içine doğru yürüyen 400 kişilik protestocu grup Rathaus'a (Belediye binası) doğru yürümeye devam ederken iki Provokatör Neo-Nazi artının sataşması üzerine kısa süreli bir kargaşa yaşandı. Polis müdahalesi sonucu ve koruma altına alındıktan sonra yürüyüşü devam edildi. Faizm karşıtı sloganlarla Miting yerine gelindi. Değişik

organizasyonlardan konuşmacılar yerini aldı.

İrkçiliğin ve ayrımcılığın önüne geçmenin tek yolu birlikte güçlü bir mücadele vermenin olduğu vurgulayan konuşmacıdan sonra 82 yaşında olan Josef Jakobovc toplama kampından sağ kalanlardan biri olarak davet edilmişti fakat sağlık durumu iyi olmadığından dolayı onun yerine yazar Brigitte Mair konuşmasını yaptı ve miting sona erdi.

Bizlere; devrimci, demokrat, aydın, yerli ve göçmen emekçilerine düşen görev: NPD'li faistlerin gösterilerinin 1 Mayıs'a gölge düşürmesine izin vermemek! Alanlar işçi sınıfının ve Emekçilerindir!

Gün işçi sınıfının dayanışma ve mücadele günüdür!

Nürnberg'ten Mücadele okuru

Uluslararası Politik Tutsaklar Gününde Miting

"18 Mart 2008 – Bütün politik tutsaklara özgürlük" sloganı altında planlanan eylemler dizisi Hamburg Altona şehir merkezinde yapılan bir mitingde devam etti. Saat 17:00'de başlayarak, saat 19:00'da sona erdi. Mitingi Emperyalist Saldırganlık Karşı Platform ve Karawane ortak düzenlediler.

Mitinge Alman, Türkiyeli, İtalyan, Kolombiyalı, Perulu ve Alman devrimciler katıldı. Mitingde konuşma yapan kurum temsilcileri, değişik ülkelerdeki gelişmelere ve politik tutsakların durumlarına değindiler. AT F adına yapılan konuşmada ise

Almanya'da son süreçte §129a/b çerçevesinde kişilere, demokratik kurum ve kuruluşlara yönelik yapılan baskı(n)lar öne çıkarıldı. Mitingde sık sık; "Bütün politik tutsaklara özgürlük" ve "Yaşın enternasyonal dayanışma" sloganları atıldı.

1922 yılına kadar "Paris Komünü Günü" olarak anılan 18 Mart, 1922 yılında Komünist Enternasyonal tarafından IV. Dünya Kongresi'nde 'Uluslararası Politik Tutsaklar Günü' olarak ilan edilmişti. Ve o günden buyana 18 Mart dünya genelinde politik tutsaklar günü olarak anılmaktadır.

Braunau'da Faizme ve İrkçiliğe Karşı Yürüyüş

Avusturya'da SPÖ ve ÖVP hükümetinin Neo-Liberal politikalarıyla, Sosyal yıkım, Hak ve Özgürlüklerin kısıtlanması, kamu ve Devlet alanının özelleştirilmesi son hızıyla devam etmekte. Özellikle işsizliğin yine arttığı gösterdiği, sözde "Anti-Terör" yasaları başlığında Avusturya'da yabancı ve göçmenlerin hayat şartları gittikçe zorlaşmakta. Bütün bu gelişmeler içerisinde Avusturya'da ırkçı partilere paralel olarak iç-faizme de gidilmekte. Neo-Nazilerin göçmenlere yönelik saldırıları gerçeğe dönüşmektedir.

Hem yürüyüşü süresince faizmi lanetleyen sloganlar ve aynı zamanda Miting'de Avusturya Devletinin Emperyalist Savaşlara Çad başlığında hem maddi desteği ve aynı zamanda Çad'a asker

göndermesi ile birlikte, Emperyalist Politikaların uygulayıcısı olduğu açıkça göstermektedir. Haksız savaşlara

destek veren Avusturya Devleti, ülkelerinden göç edenlere ise artık açıktan sınırınma hakkı bile tanımamakta. Hem Hitler'in doğum günü nedeniyle, aynı zamanda faizme ve kirli savaşlara karşı, genç insanların yoğunlukta olduğu yürüyüşü coşkuyla geçti.

MÜCADELE'NİN İÇİNDEN

Türk egemen sınıfların bir bölümünün parlamentodaki temsilcilerinden AKP ile CHP arasındaki çatılma gün geçtikçe artıyor. 22 Temmuz seçimlerinde %47 oy alarak zaferle çıkmayla bafıran AKP, devletin belirli kurum ve kuruluşlarına da yerleşerek konumunu güçlendirmeye çalışıyor. Bu da hakim sınıf klikleri arasındaki çatılmayı daha da arttırıyor.

Bu çatılma, AKP'nin MHP'yi de yanına alarak gerçekleştirdiği türban hamlesiyle üst boyutlara sçradı. Türbanın üniversitelerde serbest bırakılması için hazırlanan yasa teklifinin parlamentodan AKP ve MHP milletvekillerinin oylarıyla geçmesi ve arkasından da Cumhurbaşkanı A. Gül tarafından onaylanmasıyla gündeme kendisinden çokça söz ettiren iki sözcük oturmuş oldu: Kriz ve Kaos. Ülkede bir kriz yaratıldı, ülkenin kaosa sürüklendi sözcüklerini çokça duyar olduk.

Türbanın üniversitelerde serbest bırakılması için anayasada yapılan değişiklik; Kemalistler ve onların parlamentodaki temsilcisi CHP açısından bardağı taşıran son damla oldu. Bu yasanın laikliğe aykırı olduğunu öne sürerek iptal edilmesi için Anayasa Mahkemesi'ne başvurdular. Bu arada Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı A.Yalçınkaya tarafından AKP'nin kapatılması için Anayasa Mahkemesi'ne dava açılması başvurusunda bulunuldu.

Hakim sınıfların parlamentodaki iki klanı; yeşil sermayenin temsilcisi, "İslam"ın savunucusu - veya öyle görüneni - AKP ile yine kendisini cumhuriyetin sahibi gören, "laikliğin temsilcisi" olduğunu her fırsatta ifade eden CHP arasındaki bu dalaf, bu paylaşımdan pay kapma kavgası yeni değildir. Bu klikler arasındaki çatılma Cumhuriyet kurulduğundan bu yana devam ediyor. 1950'li yıllara kadar, yani tek partinin olduğu dönemde CHP içerisinde devam eden bu çatılma 1950'li yıllardan sonra da DP, AP, RP, FP, AKP ile CHP arasında devam ediyor.

Seçimden seçime halkın karfısına çıkan bu partiler - anlayışlar, görüşler - hükümet olmak için halkı kandırarak oy topluyorlar. Halkın oylarını alarak, çeşitli yollarla onları kandırarak hükümet olanlar da her seferinde yumuşak koltuklara oturduklarında seçim meydanlarında verdikleri sözleri unutarak kendi çıkarları peşinde koşuyorlar. Kendilerinin hizmet ettikleri sınıfların çıkarlarıyla çatılan kesimlere karfı baskı, fliddet ve zor uygulamayı da ihmal etmiyorlar. Açıkçası direnileteki, grevdeki emekçilerin üzerine grevi bitirmek, direnili bastırarak için polis ve jandarmayı göndermeyi görev biliyorlar.

AKP'nin kapatılması için Yargıtay Cumhuriyet Başsavcısı A.Yalçınkaya'nın Anayasa Mahkemesinde dava açması AKP temsilcileri tarafından "milli iradeye" yapılan saldırı, "darbe girilimciliği" olarak nitelendirildi. Söz konusu temsilciler tarafından bu saldırılara karfı durmak, demokrasiyi yafılatmak ve geliştirmek için halkımızdan destekler istendi. %47 oy alan, hem de hükümet olan bir partinin kapatılmasına karfı çıkmak gerektiği yönünde belirlemeler yapıldı. Diğer taraftan da pek tabii ki "laik cumhuriyete sahip çıkmak" yönünde çağrılar... Yani hakim sınıf klikleri halkımıza darbe-fleriyate ikilemine sokarak kendilerinden taraf olmaya çalışıyorlar. "Darbeye karfı demokrasi" ve "fleriyate geliyor, laik cumhuriyete sahip çıkmak" çağrıları havada uçuşuyor.

Bizi ezen, sömüren, baskı uygulayan hakim sınıf klikleri bizi hangilerinin yöneteceği konusundaki kavgaya taraf yapmak istiyorlar. Aslında biz biliyoruz ki bu klikler zaten bir taraftırlar: ABD ve AB emperyalistlerinin dünya halklarına karfı uyguladıkları politikalarda ve ülkemizde halkımıza karfı uyguladıkları politikalarda her iki hakim sınıf klanı taraftır. ABD ve AB emperyalistlerinin yanında ve emrindedirler.

MF ve DB ekonomik programlarının ülkemiz ekonomisinde uygulanmasında taraftırlar. Yani özelleştirmelerde, ifiten çıkarmalarda, tarımın tasfiyesinde MF'nin direktifleri doğrultusunda çalışmaktadırlar. Hatta dönem dönem MF'nin devflirme kadrolarını bakan olarak kabinelerine almaktadırlar. Kemal Derviş, Mehmet Fıflek örneği tazeliğini koruyor.

Yine Kürt ulusunun demokratik talepleri noktasında, Kürt ulusal hareketinin mücadelesi karfısında ortaklaşmadıkları bir tek konu yoktur. Ortaklaşmalar ise tek devlet, tek bayrak, tek dil anlayışıdır. İmha ve inkar siyasetidir. Kürt halkının en ufak demokratik talebi kanla bastırılmaktadır. 2008 Newroz kutlamaları kana bulanmıştı: 3 ölü 800'ün üzerinde tutuklama. 15 yaşında çocukların başının gözlerinin önünde polisler tarafından 15 yaşında çocukların kolunun kırılması...

Yine özelleştirmelere karfı çıkan, iflini kaybetmek istemeyen iflçilere, ifl yerinde çatılma kofullarını ve ölümleri protesto eden iflçilere (Tuzla tersaneleri örneği) ve SSGS'ye karfı 1 Nisan'da sokaca çıkan emekçilere biber gazı ve joplular... Daha nicelerinde bizi yıllardan bu yana yöneten bu klikler, partiler taraftırlar. Ezen ve sömüren sınıfların emrindedirler.

Kendi aralarındaki çatılmalarda da bizi kendilerine taraf yapmak, yedeklemek istiyorlar, "Darbe", "demokrasi", "laik", "fleriyate" çağrılarıyla...

Evet bizler de bir taraftız. Mustafa Suphi'lerle bafılayıp Kaypakaya'larla devam eden halk demokrasisinin yafılatma geçmesi için mücadele edenleriz. Bizler ezilenler, sömürülenler, emeğiyle geçimini sağlayanlar olarak hakim sınıfların partilerinin gündemlerinin parçası olmayalım. Hakim sınıf partilerinin kendi çıkarları için bizleri yedeklemelerine fırsat vermeyelim.

Halkın köleleştirilmesini savunan hakim sınıf partilerinin değil halk demokrasisini savunan, yafılatma geçirmenin mücadelesini veren devrimci yapıların mücadelesini omuzlayalım, geliştirelim.

Emperyalizme başımsızlık mücadelesini yükseltelim. Kürt ulusunun demokratik talepleri için verdiği haklı mücadelesinin yanında yer alalım.

Baskı ve sömürüye karfı emekçiler olarak sendikal örgütlülüğümüz için mücadeleyi yükseltelim.

Baskı, sömürü ve zulümden kurtulmanın başka yolu yoktur.

Hamburg'da devlet baskılarına karfı dayanı ma toplantısı düzenlendi

"Ş 129- kim A söylüyorsa, B'yi de söylemeli!? Dayanımanın ne kadar beraberli e ihtiyacı var?" başlıklı altında 17. 03. 08 tarihinde Hafenklang'da §129a/b soru turmalarına maruz kalan grupların Hamburg, AT F ve Rote Hilfe'nin temsilcileriyle tartışma toplantısı yapıldı. Rote Hilfe - Hamburg ve S.Y.L.T grubunun düzenlendiği etkinli e yaklaşık 50 ki ilik bir katılım gerçekleşti.

Etkinli e katılan grup temsilcilerine söz verilmeden önce sunumu yapan Rote Hilfe'den arkadaş ; §129a/b'nin tarihsel gelişimine de indi. '70'li yıllarda sol muhalif hareketi bastırmak için çıkarılan §129a, 11 Eylül olaylarından sonra 2002 yılında b'yi de ekleyerek devlet 'yerli ve yabancı uyruklu' bütün devrimci ve muhalif gruplara yöneldi ini vurgulayarak ilk söz hakkını AT F Ba kanı'na verdi. AT F Ba kanı kısaca AT F'i tanıttikten sonra 5 Aralık'ta §129b çerçevesinde Almanya genelinde AT F dernek ve üyelerine yapılan baskınları anlattı. Baskınlarda bilgisayar, cd, telefon ve çeşitli dokümanlara el konuldu unu, ancak federal savcılığın baskınlarda bulmayı umdu u silah, patlayıcı maddeler ve bazı paralarına rastlanmadı inı dile getirildi. Dolayısıyla federal savcılığın terör örgütü iddiasının 16 aylık takip esnasında ve baskınlar sırasında bo a çıktı inı vurguladıktan sonra demokratik kurumlara yapılan baskınlara politik arka planına dikkat çekti.

Daha sonra sözü S.Y.L.T grubu

temsilcisi aldı. Temsilci; G8 öncesi 9 Mayıs'ta yapılan baskılara da inerek, o süreçte gelişen dayanımanın önemini vurguladı. Geline a amada takibatın sürdü ünü, ancak davalarının dü ünü söyleyen S.Y.L.T temsilcisi, el konulan malzemelerin de geri iade edildi i bilgisini verdi.

Son olarak söz alan Rote Hilfe Ba kanı da; 18 Mart politik tutsaklar gününün ve dayanımanın önemine vurgu yaptıktan sonra, soru ve tartışma bölümüne geçildi. Bir dinleyicinin ML ve Stalinist gruplara dayanımanın ne kadar doğru oldu unu sorması üzerine; daha sonra konu an bütün dinleyici ve temsilciler, ele tirisel bir ekilde farklılıkların ele alınması gerekti ine de inerek, ancak farklılıkların sistemin baskılarına karfı dayanı ma önünde bir engel olmadığı na de indiler. Türkiyeli göçmen örgütlerin ve Alman sol hareketinin birbirlerini daha iyi tanınması gerekti i söylenerek, karılıklı ön yargılardan da kurtulması gerekti i vurgusu yapıldı.

AT F Ba kanı da bu konuda; Alman sol hareketiyle ilişkilerin sınırlı olmasından dolayı özele tiri verdiklerini, önümüzdeki süreçte birlikte çalışmanın önemine de indi.

Rote Hilfe temsilcisi, kendileri açısından devlet baskılarına karfı dayanımanın kaçınılmaz oldu unu söyleyerek, gelecek süreçte de baskılara maruz kalan gruplarla dayanımanın yükseltilmesi gerekti ini vurgulayarak etkinli i bitirdi.

Augsburg Enternasyonal Kültür Merkezi

22. Ola an genel kurulunu başarı ile sonuçlandırdı

Augsburg Enternasyonal Kültür Merkezi Genel Kurulunu Başarıyla Gerçekleştirdi

Belirlenen gündem dahilinde 30 Mart 2008 tarihinde gerçekleştirilen Genel Kurul'da faaliyetler tartışılıp, önümüzdeki dönemin yönetici organları seçildi. Genel Kurul'da sürecin zorluklarına iaret edilerek, kolektif mücadelenin zorunluluğuna vurgu yapıldı.

Üye tespiti ve açılı konu masıyla başlayan 22. Ola an Genel Kurul'da divan seçimi yapılarak gündem onaya sunuldu. Gündemin onaylanmasının ardından, faaliyet raporu okunarak tartışıldı. Gelen ele tirisel cevap verilmesinin ardından rapor oylandı. Raporun onaylanmasının ardından bir arkadaş tarafından güncel gelişmelere dair bir konuşma yapıldı. Avrupa ve özelde Almanya'da uygulanan neo-liberal politikalara ve bu politikaların sonuçlarına değinilen konu mada; bu politikalardan en fazla göçmen emekçilerin

etkilendikleri söylendi. Kırtılan ırkçılık ve çıkarılan anti-terör yasalarına değinen arkadaş, Demokratik Kitle Örgütlerine ve AT F'e yönelik saldırıların bu uygulamalara örnek oldu unu belirtti. çinde bulunan hantallık ve kendili indencilikten acilen kurtulup mücadeleyi yükseltmekten başka bir yol olmadığını vurgulayan konuşmacı, herkesi bu bilinçle harekete geçmeye çağırdı.

Konu madan sonra Mali Rapor onaylandı. Denetim Raporu'nun okunmasının ardından verilen kısa aradan sonra, gündem maddelerine kalınan yerden devam edildi. Yeni dönem yönetici organlarının seçiminin ardından dilek ve temenniler bölümüne geçildi. Yeni sürecin zorluklarına karfı durmak için kolektif bir duru sergilenmesi ve mücadelenin ileri taınmasına olan inanca vurgu yapılarak Genel Kurul sonlandırıldı.

Mücadele Augsburg

Ergenekon istisna de il kuraldır

Fikret Ba kaya

Türkiye'de olup-bitenleri anlamının yolu, resmi tarih ve resmi ideolojiden ba ımsız mı , Avrupa-merkezli de olmayan bir yakla ımla mümkün. Tarihsel geri planı dikkate almayan yakla ımlarla mevcut durumu bilince çıkarmak, olup-bitenleri anlamak mümkün de il. Sorunları bilince çıkarmanın yolu kayna a inmeyi gerektiriyor, oysa resmi söylem veya geçerli ideolojik anlayı , eylerin kayna ına inmeyi engellemek üzere kurgulanmı durumda... Neden ttihatçı darbeden [1908] yüzyıl sonra gündemi hâlâ devlet çeteleri, parti kapatmalar, v.b. i gal ediyor? Rejimin niteli ine dair kafa karı ıklı ndan kurtulmadan bu sorunun cevabını vermek mümkün de il. Kafa karı ıklı ndan kurtulmanın yolu da resmi ideolojiden, resmi tarihten ve Avrupa-merkezli ideolojik yabancıla madan kurtulmakla mümkün. Ancak radikal bir perspektife sahip olanlar, bilinci resmi ideoloji, resmi tarih ve Avrupa-merkezli ideolojik yabancıla ma tarafından zehirlenmemi , sömürgele tirilmemi , dumura u ratılmamı olanlar, görüntüyle gerçek arasındaki uyumsuzlu u te hir edebilirler. Zaten radikal olmak demek, eyleri kökeninden ele almaktır denmi tir... Öyleyse olup-bitenler kimin için ne anlama geliyor? Tartı malar neyi gizliyor? Gerçek bir tartı ma ortamı neden yaratılamıyor? Böyle kısa bir yazıda bu soruların cevabını vermek elbette kolay de il ama yine de bir özet denemesi mümkündür. E er geçerli hâkim perspektifin dı ına çıkabilirseniz, eyler, olaylar, toplumsal süreçler, velhasıl ya ananlar size bamba ka görünecektir... Perspektif de i ti inde önünüzde yeni ufuklar açılacaktır.

Bir toplumsal/siyasal olayın anlamı, ekseri onu kimin hikaye etti inden ba ımsız de ildir. Bir askerî darbeyi, darbeciler ve sözcüleriyle, darbeye maruz kalanlar ve onların organik aydınları aynı ekilde anlatmazlar. Elbette bu darbeye dair iki farklı gerçek oldu u anlamına gelmez. Egemenin söyleminin egemen kılınması için, ezilenlerin söyleminin etkisizle tirilmesi gerekir. Aksi halde ili ki tersine dönecektir. 1908 ttihatçı darbesi veya 1923 Kemalist darbe [ikinci ittihatçı darbesi de diyebilirsiniz] hep darbeciler ve sözcüleri tarafından anlatıldı. Dolayısıyla darbelere dair gerçek söylenmedi, söylenmesinin önü resmi tarih, resmi ideoloji ve sayısız yasaklar ve müeyyidelerle kesildi. Bu yüzden Türkiye'nin yakın tarihinin tam bir yalan çöplü ü oldu unu söylemek abartma de ildir. Üzerinde durulması gereken önemli husus da, nasıl olup da resmi gerçe in bunca yıl varlı ını sürdürdü üdür. İginc bir ey de bu durumla Türkiye'deki entelektüel azgeli mi lik arasındaki kar ıklı

belirleyicilik ili kisidir...

Yüzyıllık gelene i anlamak Osmanlı imparatorlu u kendi iç çeli kileri ve emperyalist kapitalizmin a ındırması sonucu güç kaybına u ruyordu ama yönetici sınıf a ınmanın mahiyetini anlamakta, bilince çıkarmakta yetersiz kalıyordu. Önce 'kötü gidi ten' anlı geçmi i, 'nazam-ı âlemi' ihya ederek kurtulma giri imi söz konusu oldu. Böyle bir eyin imkânsızlı ının anla ılması için fazla zaman gerekmedi. Zira, birincisi bu güne ait sorunları düne ait yöntem ve araçlarla çözmek mümkün de ildir -tarihte geriye dönü yolu kapalıdır-; ikincisi de arzulanır bir ey de ildir. Ba a dönmenin mümkün olmadı

anla ılınca, meydan okumayı gö üslemek için Avrupa'dan bazı kurumlar, mekanizmalar ve söylemler ithal etme yoluna gidildi. Fakat çeli ik olarak yenilikler yeninin, yeni ve farklı bir ey yapmanın de il, eskiyi ya atmanın hizmetindeydi. Türkiye'nin yakın tarihinin anla ılmasında bu durum kritik bir öneme sahiptir. Yeniliklerin misyonu Eski Rejimi [Ancien Régime densin] ya atmaktı. Dolayısıyla tam bir ili ki tersli i söz konusuydu... Avrupa-merkezli ideolojik yabancıla madan yakayı kurtarmadan olup-biteni anlamak mümkün de ildir derken kastetti im budur. Modern kurumlar, söylemler ve mekanizmalarla, eski vücuda giydirilmi yeni elbiseler gibiydi. Elbiseyi giyen oldu u gibi kalmı tı veya kayda de er bir de i ime u ramamı tı. Bunun anlamı, Türkiye'nin tarihinde bilinen anlamda bir modernite devriminin ve aydınlanmanın ya anmamı olmasındır. Ortalıkta ne Eski Rejime meydan okuyan yeni ve farklı bir sosyal sınıfın baskısı ve dayatması, ne de onun politik programını temsil eden bir muhalefet hareketi vardı. Yeniliklerin, reformların, Tanzimatın, Islahatın, Me rutiyetin, Cumhuriyetin gerisindeki güç ve iktidar oda ı hep aynıydı ve yegâne kaygısı varolanı de i tirmek/dönü türmek de il, Eskiye [kutsal devleti] ya atmaktı. Dolayısıyla modern

kurumlar, mekanizmalar ve söylemler sanılanın aksine yeninin de il, eskinin hizmetindeydi. Osmanlı imparatorlu unda farklı, yeni, orijinal bir paradigmayı temsil eden bir muhalefet hareketi, sistemin temelini de i tirme, devleti dönü türme kaygısı ta ıyan ideolojik/entelektüel/kültürel muhalif akımlar hiçbir zaman ortaya çıkmadı. Neden çıkmadı ının tahliline burada girmemiz uygun de il. Muhalefet her zaman bir iç muhalefetti. Türkiye'nin yakın tarihinin anla ılması bakımından bu durum son derecede önemlidir. 1908 de bir darbeyle anayasal monar iyi [me rutiyeti] dayatan ttihatçıların amacı, yeni ve farklı bir ey yapmak de il, varlı ı tehlikeye giren imparatorlu u, kendileri için kutsal olan devleti kurtarmaktı. Aslında devleti kurtarmak, kendilerini kurtarmak demektir... ttihatçıları dı ındaki di er "muhalefet odakları" için de aynı ey söz konusuydu. Muhalif oldukları Padi ahla aralarındaki fark paradigmatik bir fark de il, yöneme dairdi. Da arcıklarındaki de öyle ifade edilebilirdi: Padi ah devleti yeteri kadar koruyamıyor ancak biz koruyabiliriz... Böylesi bir anlayı ın geçerli olması demek, ortada yeni ve farklı bir ey olmaması demektir. Ba ka türlü ifade edersek Nizam-ı Cedid'le ba layan süreçte devletin niteli inde, yönetim zihniyetinde, devlet/toplum sınıfları ili kisinde bir dönü üm ve de i iklik hiçbir zaman söz konusu olmadı. Osmanlı devletinde köklü bir devlet-halk yabancıla ması geçerliydi, ili kinin yönü devletten topluma do ruordu, bilindi i gibi halk tebaa idi. Devlet ve yönetenler katında bir de i iklik olmadı ama bütün bu zaman zarfında kimi yeni kurumlar, mekanizmalar ve söylemler ortalı ı kapladı ve söz konusu 'yenilikler' Eski Rejimin üstünü örtmek, yanılısama yaratmak içindi veya öyle bir i lev gördü. Kapitalist modernitenin ürünü olan kurumsal yapıların, mekanizmaların ve modernite e [moderniteye de il] a ırı gönderme yapan söylemlerin i levi, Batı burjuva toplumlarındakinden farklıydı. Mesela bizdeki parlamento hiç bir zaman bilinen anlamda bir parlamento olmadı. Devlet dı ı [eski rejim dı ı densin] güçlerin bir kazanımı de ildi... Egemen elitin elinde bir me rula tırma ve yönetim aracıydı.

ttihatçıları 1908'i izleyen bir dizi darbeler ve suikastlarla [31 Mart ve Mahmut evket Pa a suikastı, vb.] 1913 yılına gelindi inde iktidar üzerinde tam bir denetim sa ladılar. Ba naz bir dikta rejimi kurdular, her türlü muhalefeti ezdiler, kendileri dı ındaki herkesi dü man ilan ettiler. Aslında II. Me rutiyet denilen, bilinen anlamda bir me ruti yönetim kurmaktan çok, Padi ahı by-pass eden askerî bir darbeydi. zleyen dönemin

anla ılması bakımından büyük önem arz eden bir husus da, gizli örgüt olan ttihat ve Terakki Cemiyeti'nin iktidarı ele geçirmesine ra men gizli örgüt olarak kalmasıdır. En azından örgütün Merkez-i Umumisi gizlili ini korumaya devam etti. Bunun anlamı iktidarın sadece görünen yöneticilerden ibaret olmaması veya ikili bir yapının mevcudiyetidir. ttihatçıları Birinci emperyalistler arası sava ın ardından yaklaşık be yıllık [1918-1922] bir belirsizlik ve bocalama döneminin sonunda, 1923 de bir darbeyle rejimin adını Cumhuriyet olarak de i tirdiler. Nasıl 1908 gerçek anlamda bir me rutiyet rejimine denk gelmiyorduysa, 1923'te cumhuriyete benzemiyordu ama resmi söylem, harikalar yaratıldı ını, yepyeni bir ça ın ba ladı ını, vb. söylemekten geri kalmadı... 1923 sonrası tipik bir dikta rejimiydi. Tüm modern kurum, söylem ve mekanizmalar, 'ilkeler ve inkılaplar', diktatörlü ü takviye etmek içindi. E er mutlaka bir modernle meden söz edilecekse, modernle en toplum de il devletti. Bu zaman zarfında devlet/hükümet/parti özde li i oldu u için, benim asıl devlet partisi [ADP] dedi im oda a [iktidarın görünmeyen kanadı] pek i dü medi. Cumhuriyet denilen dönemde de devlet/halk ili kisinin yönü ve mahiyeti de i medi, imparatorluk döneminde geçerli olan yabancıla ma devam etti ama bir farkla: yönetici cumhuriyet eliti halkı adam etmek istiyordu. Ba ka türlü söylersek, kendi suretinde bir toplum yaratmak istiyordu... Bu bakımdan kendi halkını sömürgele tiren bir rejim söz konusuydu. Kemalist yönetici bürokrasi, Avrupalı sömürgecilerin yaptı ının bir benzerini gerçekle tirmek istiyordu. Bu sorun üzerinde önemle ve ısrarla durmadan ya anan süreci yetkin bir tarzda kavramak mümkün de ildir. ttihatçıların birinci iktidar dönemi 1908'den yaklaşık 1946-50'ye kadar devam etti. kinci emperyalistler arası sava ın sonunda hem dünyanın manzarası de i mi hem de mevcut haliyle dikta rejimini sürdürmek zorla mı tı. ç ve dı faktörlerin diyalekti i yeni bir yönetim üslubunu dayatıyordu. Halkı bütünüyle siyasi sürecin dı ında tutmak artık eskisi kadar kolay de ildi. Halkın sürece dahil edilmesi için kapı azıcık aralanmalıydı... Bu a amada tam bir muvazaa olan "çok partili sisteme" geçildi. Aslında birden çok partinin kurulmasına izin verilmi ti. Artık izinle kurulan-kurdurulan partiler dönemi açılmı tı. te Asıl Devlet Partisi [ADP] bu yeni dönemde tekrar önem kazandı. 1946 da bir muvazaa [dan ıklı dövü] sonucu kurulan Demokrat Parti, 1950 seçimlerinde ezici ço unluk sa layıp hükümet kurdu. ttihatçıların bir kesimi yeni partinin yöneticileriydi. 1950-1960

döneminde Demokrat Parti [DP] üst üste üç seçim kazandı ve bu zaman zarfında kitlelerin sınırlı da olsa sürece dahil olması Asıl Devlet Partisini [ADP] ku kullandı. 'Ayak takımının' i e fazlaca karı tı nı dü ünüyorlardı. Gündümlü muhalefetin gündümlü olmaktan çıkma ihtimali 'memleketin sahiplerini' tela landırmı tı. Bilindi i gibi insan iradesi i e karı tı nda, gündümlü hareketlerin her zaman gündümlü olmaktan çıkma potansiyeli vardır. Aslında 1950-60 onyılı Asıl Devlet Partisi [ADP] için bir 'deneme dönemi'di. Demokrat Parti'nin Adnan Menderes hükümetinin baskıcı yöntemlere ba vurması bahane edilerek 27 Mayıs 1960 da yapılan darbe, 1946 da aralanan kapının biraz daha kapatılması içindi... Gerçi Menderes hükümeti 1958 sonrasında baskıcı yöntemlere daha çok ba vuruyordu ama bu asla bir darbe gerekçesi olamazdı. Asıl önemli olan ba naz bir özgürlük ve demokrasi dü manı olanların bu durumu bahane etmi olmalarıdır. Zira, ttihatçı gelene in adamları hiç bir eyden özgürlük ve demokrasiden korktu u kadar korkmazlardı... [1]

Kulisten yönetmek

Halkın sürece dahil olmasının önünü kesmek, de ilse sınırlamak, kuliste kalarak yönetmeyi sa layacak bir yapı ve i leyi olu turmak üzere harekete geçildi. Öyle bir kurumsal yapı ve i leyi olu turmalıydı ki, bir daha darbeye gerek kalmasın... Elbette böyle bir ey mümkün de ildir zira insan iradesi [toplumsal dinamik] i in içine giriyor. Cuntacılar ayak takımının i e karı masını engellemek üzere bir dizi kurum olu turdular: MGK, Senato, Anayasa Mahkemesi, Tabii senatörlük, Kontenjan senatörlü ü, Devlet Planlama Te kilatı [DPT], ordu iç hizmet tüzü ünün bir maddesi kanun haline getirilerek ordunun darbe yapması nerdeyse yasal hale getirildi... Bütün bunlar seçimle gelen hükümetlerin iktidar olmasını engellemek içindi. Böyle bir kurumsal-ideolojik ortamda varolan siyasi partilerle Asıl Devlet partisi arasında bir tür müteahhit/ ta eron ili kisi veya i bölümü olu mu tu. Siyasi parti hükümeti ancak kendisine bırakılan i lerle ilgilenebilirdi. Mesela Kürt sorunuyla ilgilenmeleri yasaktır. O Asıl Devlet Partisinin ilgi alanındadır... Seçim kazanıp hükümet kuran bir siyasi partinin bu durumunu sürdürebilmesi için kendini Asıl Devlet Partisi 'nin üslubuna uyumlandırması gerekiyor. Aksi halde bir darbeye tasfiye edilmekten veya oyundı na atılmaktan kurtulamaz... Velhasıl 1961 anayasasıyla gelen kurumsal yapılar ve mekanizmalar demokrasinin de il, Asıl Devlet Partisinin kulisten yönetmesini sa layacak kurum ve mekanizmalardı. Sol hareket anayasadaki bazı maddelere bakarak, anayasayı demokratik bir anayasa olarak görme e ilimindeydi, dolayısıyla kurulan tuza in farkında de ildi. Kaldı ki bir yasanın niteli ini belirleyen içerdi i kimi maddeler de il, kimin tarafından nasıl yapıldı ı, arkasında hangi gücün bulundu udur... Nitekim öyle

oldu unun anla lması için fazla zaman gerekmedi. 1971 darbesiyle anayasadaki kimi 'fazlalıklar' temizlendi, 12 Eylül 1980 cuntasıyla da anayasa tümünden çöpe atıldı. Anayasayı yapan da, çöpe atan da memleketin sahipleriydi. Fakat, gerisinde Asıl Devlet Partisinin bulundu u cuntacılar muratlarına bir türlü eremediler, kuliste kalarak yönetmeleri mümkün olmadı. Yakla ık onar yıllık aralarla kulisten sahneye çıkmak zorunda kaldılar. 1960 darbesiyle kurulan tuzak 1971 darbesiyle ama asıl 12 Eylül'le iyice takviye edildi. 12 Eylül cuntası siyaseti nerdeyse yasakladı.

Darbeci, komitacı, çeteci, komplocu gelene in krizi veya 'ate en çok dumanı sönerken çıkarır'...

İkinci emperyalistler arası sava sonrasında dünyasına her ne kadar 'hür dünya' dense de, gerçek durum farklıydı. Emperyalist bloğun lideri ABD

önce komünizmin yayılmasını durdurmayı, sonra da çökertmeyi amaçlayan, 'çevreleme veya ku atma liberalizmi' denilen bir jeostrateji izliyordu. Bu amaçla elinin ula abildi i her yerde Gladio olarak da bilinen kontr-gerilla örgütleri, cinayet müfrezeleri, ölüm mangaları, vb. olu turuyor ve/veya te vik ediyordu. 'Radikal' saydı ı Üçüncü Dünya Rejimlerini çökertmek için CIA aracılı ıyla darbeler tezgâhliyordu. 1950 sonrasında tam bir ABD uydusu ve NATO üyesi olan Türkiye, bu sürecin dı nda de il, tam da göbe indeydi. Zaten köklü bir darbeci, komitacı, komplocu ve provokasyoncu gelenek geçerliydi. ABD'nin söz konusu stratejisi, Türkiye'de Asıl Devlet Partisinin manevra alanını iyice geni letmi ti. Özellikle 1960'lı ve 1970'li yıllarda Türkiye, bir tür 'faili meçhul' cinayetler ve katliamlar cumhuriyeti' haline gelmi ti. Fakat, 1980'li yılların sonunda birincisi Sovyet sisteminin çökmesi [so uk sava ın sona ermesi], ikincisi de neoliberal ideolojinin ve politikaların kesin hakimiyet sa laması, Asıl Devlet Partisi veya memleketin sahipleri için 'olumlu dı konjonktürün' ortadan kalkması demektir. Nitekim 28 ubat [1997] darbesinin bir tür 'yarım darbe' olu unu açıklayan söz konusu dı konjonktürdü. Fakat Asıl Devlet Partisinin i ini zorla tıran sadece dı konjonktürün aleyhe dönmesi de ildi. Memleketin sahiplerinin varlı nı ve

iktidarını a indirip/tehdit eden iki unsur daha vardı: Kürt hareketi ve Politik slam. Bu üçünün diyalekti i, yüzyıllık dönemde ilk defa ayrıcalıklı elitlerin varlı nı ve statüsünü a indirme istidadı ta yıyor. Kürt hareketi ve Politik slam rejimin daha çok te hir edilmesini sa larken, neoliberal küreselle me de devleti yeni dönemin ihtiyaçlarıyla uyumlandırma yönünde baskı yapıyor. Devleti sadece sermayenin çıkarını gözeten bir yapı ve i leyi e kavu turmak istiyor, dolayısıyla geleneksel devlet yapısını ve zihniyetini dönü türüyor. Devletçi/bürokratik eliti asıl bulunması gereken zemine çekiyor: sermayenin ayak i lerine ko ulmak... Ta lar yerinden oynadıkça birilerinin altındaki ta lar da kayıyor... Son 3 - 4 yılda darbeci e ilimlerin, çetelerin, Cumhuriyet mitinglerinin, 367 kepazeli inin, 'dijital darbenin', urada burada patlayan/patlamayan

bombaların, üniversitelerde provokasyonların, vb. yeniden sahneye çıkması memleketin sahiplerini saran korkunun bir tezahürü. Bu sefer iktidarlarını, ayrıcalıklarını ve statülerini kaybetmekten gerçekten korkuyorlar ve korkuları yerinde... Asıl devlet partisi cephesinin sözcüleri sıklıkla Türkiye'nin hiçbir dönemde olmadı ı kadar iç ve dı tehditlere maruz oldu unu söylüyorlar. Elbette bu söylem tartı malıdır ama ayrıcalıklı, dokunulmaz-dokunulamaz elitlerin iktidarının ve statüsünün ilk defa tehdit altında oldu u kesin... Bir Arap atasözü: ate en çok dumanı sönerken çıkarır der...

Devlet hukuku veya 'adalet mülkün temelidir'...

1982 tarihli cunta anayasasının dibacesindeki ikinci maddede "Türkiye cumhuriyeti... bir hukuk devletidir" deniyor. Hukukçular, politikacılar, devlet ricalinin yükseklerindeki, akademisyenler, her eyi bilen kö e yazarları da aynı fikirde... A ızlarını her açtıklarında Türkiye'nin 'demokratik, laik, sosyal bir hukuk devleti' oldu unu söylüyorlar. Elbette TC'nin bir hukuku var ve bu dünyada hukuku olmayan bir devlet mümkün de ildir. Fakat nüansa edilmesi gereken bir ey veya ili ki tersli i var: hukuk devleti yerine devlet hukuku demek daha uygun... E er Türkiye'deki rejim gerçekten hukuka uygun bir i leyi e sahip olsaydı devletin önüne bir niteleme sıfatı

koymaya gerek olmazdı. Do rusu hukuk devleti de il, devlet hukukudur. Fakat Türkiye'de standart devlet hukununun ötesine geçen bir ey var: geçerli hukuk sistemi daha çok asıl devlet partisinin hukuku... Aksi halde hükümet partisine kar ı bir araç olarak kullanılmazdı... Elbette hukuk, devlet hukuku olmaya devam ettikçe onun hangi odak tarafından kullanıldı ı o kadar önemli de ildir. Gün Zileli'nin isabetli bir ekilde i aret etti i gibi, hukuk ve adalet zaten aynı ey de il: "... adalet canlıların, bireylerin bilinci ve vicdanıyla, hukuk ise devletlerin ve iktidarların çıkarlarıyla belirlenir. Bu yüzden de bu ikisi bırakın aynı ey olmayı, birbirinin tam zıddıdır". [2] Kelli felli adamlar, süslü püslü kadınlar AKP'ye yönelik kapatma davasının 'hukukî mi yoksa siyasi mi' oldu unu, bıkıp-usanmadan tartı ıp duruyorlar. Neyi tartı tıklarının farkındalar mı? nsanlarla alay mı ediyorlar yoksa söylediklerine gerçekten inanıyorlar mı? Durum do rudan devlet hukukunu, dolayısıyla siyaseti angaje eden bir ey oldu una göre... Aslında do rusunu Eskiler söylemi : "Adalet mülkün temelidir". Bunu hukuk devletin temelidir eklinde okuyabilirsiniz. Velhasıl devletlerin hukuka, insanların da adalet ihtiyacı var...

ttihatçı gelene in geçerli oldu u Türkiye'de halkı siyasi sürecin dı nda tutmak esastır. Söz konusu gelene in adamları [aralarında kadın yok gibidir] en çok özgürlük ve demokrasiden korkarlar. Aslında bu yerinde bir korkudur zira halk i e karı tı nda, ayak takımı dedikleri siyasi sürece dahil oldu unda, ayrıcalıklarını ve dokunulmazlıklarını kaybedeceklerini gayet iyi bilirler. te bu yüzden darbeler, siyasi cinayetler, komplo ve provokasyonlar, muhtıralar, vb. her zaman gündemdedir. Bürokratik/yönetici elit 'kendi' halkına tam bir sömürgeci gözüyle bakar ve öyle davranır. Dolayısıyla Ergenekon bir istisna de il kuraldır. 'Ergenekon operasyonunun' nasıl sonuçlanaca nı görmek için geriye dönük onlarca, yüzlerce örne e bakılabilir zira tarihsel 'miras' ne yazık ki, çok zengin ama son birkaç yılın üç örne ini hatırlamak yeter: emdinli suçüstüsü, Hrant Dink cinayeti ve Nokta Dergisi skandalı. emdinli 'de neler oldu unu, Hrant Dink davasının nasıl seyretti ini, darbe günlüklerini yayınladı ı için derginin ve genel yayın yönetmeni Alper Görmü 'ün ba ina gelenleri hatırlamak, rejimin niteli i ve 'hukuk devleti' denilen hakkında yeterli fikir veriyor. Asıl ktidar oda ı olan dokunulmazlara dokunuluncaya kadar Ergenekon varlı nı sürdürecektir ama artık yolun sonuna gelinmekte oldu unu söylemek mümkün. Zira, hem dünya artık eski dünya de il, hem de ayak takımını aldatmak eskisi kadar kolay de il...

[1] Rejimin niteli ine ilgi duyan okuyucu Yediyüz, Paradigmanın flası ve Reel Atatürkçülük adlı kitaplarla, ozguruniversite.org'daki güncel yazılara bakabilir.

Türban Neyi Örtüyor?

Gündemin ekonomik ve sosyal boğuntuları artık bilinmez olmaktan çıktı. Süreklilik kazanmış krizin küçük dalgalanmaları bile, Türkiye gibi yarı-sömürge ülkelerde çatı maları derinleştiriyor. Egemenler arası çelişmede kitlesel destek oranının, o kilitli çıkarlarıyla doğrudan orantılı olduğunu tartışmaz. Türban bu çelişmenin ezilen halkları egemen klikler bünyesinde ayrı tıran, saf tıran etmenlerden sadece birisi... Üst yapıdaki iktidar ve baskıların çıkar dalağının dış vurumu adeta... dipten gelen dalganın yüzeye vurmadan eritilme çabasıdır aynı zamanda.

"Kılık-kıyafet özgürlüğü" kapsamında türbana hoş görüyle yaklaşmak "masum" bulmak oldukça cahil bir yaklaşımdır. İktidardaki AKP kilitli böyle bir sunumla DTP'nin desteğini almış durumdadır.

Gerek parlamentoda tartışılarak oylanması, gerekse referandumla bu "özgürlük" halka onaylatılma çabası demokratiklik adına kabul edilemez. Eğer öyle olsaydı "seçimler" yoluyla oluşturulan parlamento ve hükümet demokratik bir hal alırdı. Oysa böyle olmadıkça, sermaye ve rant çevrelerinin dönemsel bir uzlaşması olarak AKP'ye ihtiyaç duyduğunu için iktidarla tırdık, ancak kendi aralarındaki çelişmeli çatı malı bir grafik izlediğini biliyoruz. Görünen o ki; "istikrarsızlık ve erken seçimler" dönemine girmiş bulunmaktayız. Türban meselesinin yeniden gündemle mesini bu tespitle birlikte ele almak gerekiyor. Hali hazırda diğer çelişmeleri örtüleme çabası yanı sıra; mevcut meclis bile iminin tatmin edici özelliğini hızla yitirmekte olduğunu belirtisi olarak da anlaşılmalıdır. DTP'nin parlamentoda olmasının istenmediğini bilinmeyen bir gerçek de il.

Anlaşıyor ki, türbanı bir kılık-kıyafet sorunu olarak da ele almak olanaklı değil. Çünkü; savunulacak uygulamanın yönü halk için ve ileriye doğru olmalıdır. Oysa bu konuda durum tam tersi.

Kadın hak ve özgürlükleri açısından da durum farklı değil. Kadını bir bakıma inanç ve diğer yargılarının içine hapseden bir gerici iktidarı onaylanmasından öte değil. "Kadın istediği gibi giyinebilmeli" diye bir sav

öne sürülebilir tam da bu noktada. Oysa bu da yanlış. Tarihte feodalizmin iktidarla masında etkin rol oynayan din, bu biçimiyle onun uzantısı halinde olup gericidir.

Demokrasi, özgürlük, reform, yenilik ve benzeri adına Kemalizm'in neler yaptığını tarih tanır. Ulusallaştırma adına Ermeni soykırımını, dini gerici ve baskıyla mücadele adına Kürtleri, vatanseverlik adına devrimci ve komünistleri katleden ve onlarla mücadele halinde varolan Kemalizm de il mi?

1915 Ermeni Katliamını
1921 M. Suphi ve
Yoldaşlarının Öldürülmesini

1925 Eymen Sait Bey'in
Katliamları Bastırılmasını
Hatırlayalım!

Mevcut "komünizm ve bölücülük"le mücadele adıyla süren savaşın nedeni ve öznesinin Kemalizm olduğunu unutmamalıyız. Ve bunlar "Atatürk ilke ve inkılapları" u runa yapılmaktadır. Bazı çevreler "Atatürk devrimlerini koruma" dese de bu iktidarı trajik-komik yanı..

Bugün toplumsal yolumuzun onayını alabilme potansiyeline sahip olanlar; kadını, türban ve tamamlayıcı unsurlarıyla baskıya erdirmek için çabası, hiçbir ileri özellik taşımayıp bütünüyle gerici bir tartışma ve istemdir.

Türban Neyi Örtüyor?

Feodal, erkek egemen zihniyetin kadın üzerindeki hakimiyeti Cumhuriyet ilke ve inkılapları neyi örtüyor?; Laiklik adına dinin devlet hakimiyetindeki faşist diktasını. Durum bu denli açık ve yalın. Her iki seçenek emekçi kadını kendi sınıfına yabancılaştıranın örneğidir. Sadece emekçi kadının değil, bütünüyle emekçilerin sınıf olarak zihinleri bu saldırganlıkla bulandırılıyor, kirleniyor.

Türbanın kadının özgürleşmesi yolunda bir geri adım olduğunu; Kemalistlerin bu gerici "aydınlatma" adına, ekonomik-sosyal paketlerinin hali hazırda tutulduğunu toplumumuza anlatmalıyız. Bu paketlerin çelişitli biçimlerinin, ya amı ekonomik ve sosyal olarak katlanılması zor hale getirdiğini kamuoyu zaten ya da deneyimlerle çok iyi biliyor.

Bu konuda Kemalistlerin "apka Devrimi" örneği bir örnek olabilir.

Bağlardaki feslerin yerine apka giyilmesi, Kemalizm'in "Devrimciliğine" yakıştıran bir örnektir. Çünkü, iktidar olunca apka giymeye direnenler, istiklal mahkemelerinin yargılamalarıyla hapsediliyorlar. Hapsedilenlerin çoğunun salgın hastalıklardan öldüğünü tarih kitapları bile yazıyor. Pek tabii ki bu sahte ve komik devrim Kemalistlere özgün bir "Devrim"dir. Ama asla hafifsememeliyiz. Çünkü; bu uygulamayla toplumun iradesi süngü ve silah zoruyla kırılmıştır. Üniforma giydirilir gibi apka giydirilmiştir topluma. Neden? Çünkü toplum iradesi kırıldı ve oranda ve

varolduğu için, bütün sahte devrimlerine paralel olarak böyle bir aydınlanma hareketini dışlıyor. Çünkü Kemalizm faşist bir diktatörlüktür. Toplumsal iradenin demokratik inasını yaralamak için yeniliği bile baskı ve zor uygulamaları eliyle uygular. Pek çok çevrenin askeriyeyi "ilerici" görmesinin kaynağı belki de burasıdır.

Uzun rastlantıya bakın ki; birileri kılık-kıyafet özgürlüğünü savunma adına, kadını gerici diğer yargıları bütünlüğü içinde tutuklamaya; diğerleri çalılık ve laiklik adına (Atatürk ilke ve inkılapları için, cumhuriyetin temelleri için) kadının iradesini zorla kırmaya çalışıyor. Ve her

kendiyle barışık olması engellendiği oranda kolay yönetilirdi. Bu sosyolojik yasa Kemalistlerin yönetme ilkelerinden birisiymi..

Uzun "tesadüfe" bakın ki; bunun örneğini 21.yy'a gelmiş olmamıza rağmen halen yaşıyoruz. Ama bu kez konu türban.

Türbanlı olanlar üniversitelere alınmıyor, resmi dairelerden atılıyor, mecliste olay haline geliyor. Açıkta bir zor uygulaması mevcut. Tıpkı apka "devrimi"nin uygulanmadığı gibi. Oysa çözüm son derece kolay; yalın bir aydınlanma hareketi. Böyle bir yalın hareket bu ve benzeri pek çok demokratik sorunu köklü olarak çözer. Ama ne var ki Kemalizm daha kurulu yıllarında imha ve inkâr siyasetiyle

ikisinin de özgürlük-demokrasi ve devrim adına ortaya çıkmış olması trajik-komik değil mi?

En vahim saldırılara maruz kalan, katliamlara uğrayan kenceleler gören, ömür dolduran cezalarla hapsedilen ve bu nedenle illegal yaşamında hayat hakkı tanınmayan devrimciler oysa... Ve iktidardan atılan, yurtseverliği suç sayılan, aydınlanmanın, demokratik devriminin itici gücü devrimciler..

Neden türban söz konusu olunca devletin her iki kilitli birden devrimci, reformcu, yenilikçi olduğunu iddia etme cesaretinde bulunuyorlar? Trajik-komik olması bir yana; türbanlı ya da türbansız herkes bu soruyu kendine sormalı ve yanıtlamalıdır!..

Mücadele okuru

Dü ünü ve Ya am Tarzımızda Etkin Olan Felsefi Akım ve Sosyal Prati imiz Üzerine (I)

“İnsan bilmediklerinin esiridir, öğrendikçe özgürleşir!”¹

Genel bir doğru olarak ele alınan ve bildik ifadesiyle düflünme, klasik tanımla insan'ı diğer canlılardan ayıran, (esasen ayırmaz, 'farklılaştırır'², bunun için de ben cümlemi flu flekilde kurmayı tercih ediyorum) daha özlü ifadesiyle 'farklılaştırıcı' akın bir fonksiyonudur! Daha basitleştirecek flekille ifade edecek olursak: akın bağımsız ve kendine özgü bir eylemdir. Bundandır ki; insanın düflünen bir varlık olduğu söylemi sıkça rastladığımız diğer bir gerçektir. Düflünce, diğer insan davranışları kadar belirgin, anlaşılabilir, hatta tanımlanabilir değildir. Çünkü düflünce ilk aklamada somut değil, soyuttur.³ Onu somutlaştıran fley, düflünceyi anlaşılır kılabilen ve tanımlayan en belirgin fley, üretilen fleyin sosyal patikte bir flekilde vuku bulmasıyla mümkün olmaktadır. Bizlerin, yani ATK kolektifinin düflünce dünyamızda ürettiğimiz temel politikaların flu veya bu flekilde gündelik yaşamımıza, sokak eylemlerimize, derneklerimize, federasyonlarımıza, gençlik, kadınlar ve bir bütün olarak örgütlülüğümüze flu veya bu oranda yansıtıldığımız ve kendisini belirgin ve anlaşılır kılabilen sosyal pratiğimiz, bizim bir bütün olarak düflünce sistematimizde üretilen düflüncelerin yaşamaya yansımasıdır. Yansıtmanın amacı ise teori ile pratiği, inanç ile davranış ve anlama ile uygulamayı karıştırmaktır. Yani diyebiliriz ki, davranışlar bir nevi düflünceyi bir ürün ya da sonuç olarak tanımlar. Ve doğal olarak da insan düflüncesini, diğer tüm canlı varlıklarda kendini gösteren zihinsel faaliyetlerin, belirgin bir farklılık gösteren türü olarak ele alabiliriz. Keza buna paralel olarak ta davranış ve hareket olgusunu, düflüncenin anlam biçimi olarak kabul edersek, tüm canlılarda davranış oluşturan nedenin niteliğini de düflünce'nin belirlediğini ifade etmekte bir sakınca olmasa gerek?

Tarihsel devinim içerisine bakıldığında, düflünme konusunda önce Sokrates⁴ daha sonra da Platon önemli bir yer alan isimlerdir. "Bilgi erdemdir" der Sokrates ve Eleştirel Düflünme Merkezi'nin kaynakları incelendiğinde, Platon ve diğer sorgulayıcı grubun hayatta var olanların görüldüklerinden daha farklı olduklarını iddia ettiklerini görmekteyiz. Eleştirel Düflünme Merkezi, daha derin görebilen bireylerin özelliklerini ise flu flekilde ortaya koymaktadır: "eski Yunan çağında bir kiffinin derin gerçekleri görebilmesi için sistematik olarak düflünmesi, ifaretleri genil ve derin olarak takip etmesi, daha

anlaşılır bir düflünme yapısına sahip olması ve karışık yargılar söz konusu olduğunda bunlara hazırlıklı olabilmesi onu yüzeyin derinliğine götürecektir". Evet, ifte bizim elde etmek istediğimiz sonuçta yüzeyin derinliğini, yani küçümsediğimiz davranış, çalışma ve pratik tarzındaki derinliği saptayabilmektir.

ATK kolektifi olarak temel sıkıntı ve problemlerimizden birisi, çeşitli düzeylerde darlıklar, açmazlar yaşadığımız çalışmalar ve bunlara yönelik çözüm arayışları için sorulan sorulara verdiğimiz yanıtlardır. Yanıtları verdiğimiz aklamada bir sorunun bilgi üretme ve doğruyu saptama serüveninde basamaklardan yalnızca birini oluşturdüğünü unutmakta, ya da gözardı etmekte olduğumuzu da görmek zorundayız.

'Doğru'yu bulma,yeni fleyleri saptama, sorunlara çözüm üretme ve gelişim sürecinin temel ögesi ve temel enerjisi soru sormaktır. Hangi alanda olursa olsun; bilim, teknik, tarih, felsefe vd. herhangi bir alanın tarihsel gelişim sürecinde etkin rol oynayan her zaman en önemli dinamikler, kendi tarihi içinde defalarca sorulan sorular olmuştur. Yine bu alanlarda tek bir soruya bulunan yüzlerce belki de binlerce yanıt, o alanların gelişimindeki en belirgin süreçlerdir. Biz de ATK Kolektifi'nin birer aktivisti olarak kendi mevcut bulduğumuz süreci, içinde bulduğumuz kofulları, bir bütün olarak kolektifin durumunu ve en önemlisi de düflünüş tarzımızı gözönünde bulundurarak soracağımız sorular ve vereceğimiz cevaplarla yanıtları aramaya çalışmalıyız. Ama bunu yaparken de hepimizin dünyasında flu veya bu düzeyde egemenliklerini daha önceden ilan etmiş kalıpsal yanıtları söz konusu olduğu gerçeği görülmeli, bundan dolayı da yanıt arayan her kiffi de ne yaptığımız farkında olmalıdır. Aksi halde ortada varolan mevcut sorunlarımıza çözümler üretme ve gelişimi, ilerlemeyi sağlayacak bilgi üretim sürecine ait çok da fazla bir fley kalmayabilir. Ve bu durum, bir örgüt olarak bizleri pratik yaşamda karıştırdığımız sorunlara karışık doğru çözümler getirmekte yetersiz kılabilir!

Her sorun, her gelişme, her süreç, her olay/olgu ve her soru karşısında verilecek cevabın en temel görevi, yalnızca gerçekliği değil, nesnenin bilinme sürecine düflünel katkı sağlama becerisi de olmalıdır. Bunun için de her verilecek cevabın ille de "bir bütün olarak doğruyu ifade etmeli" ve "eksiksiz olmalı" gibi mükemmeliyetçi bir anlayışla kendi durumumuzu ve içinde

bulduğumuz süreci ele almamalı, aksine gerçek cevapları hep birlikte bulabilmek için sorgulayıcı ve beynimizin eleştirel düflünce merkezinin daha ifillerli hale gelmesi ve verdiğimiz cevapların içindeki yanlışlıklarla ele alarak doğruya varacağımız bilinmelidir.

İfte tam da olaylara, olgulara, objelere ve süreçlere bu yönlü bakıldığında ve bu yönlü düflünüşünde, bilinenin tersine, insanın gerçeği arama sürecine en fazla katkı sağlayan fleyin aslında "yanlış" yanıtları olduğunu da unutmamalıyız! Kimi yanlış yanıtların doğru yanıtlara yol açabileceğini gözardı etmemeliyiz. fiöyle düflünelim; Dünyanın düz olduğunu söyleyen kiffinin bilime katkısı, dünyanın yuvarlak olduğunu söyleyen kiffiden daha fazla(!) olduğunu düflünmek flırtacaktır kimi okuyucuları belki(?) Fakat birinin çok da yerkürenin düz olduğunu söylemesi için, belki de o güne kadar kimsenin düflünmediği bir fleyi düflünmesi, yani dünyanın bir fleklinin/ biçiminin olduğunu fark etmesi gerekirdi. Dünyanın düz olduğunu söyleyen bu kiffinin bu yanıtı ne kadar "yanlış" olsa da, sorunun var olmasına, ele alınmasına, araştırılıp incelenmesine ve doğru sonuçlara ulaşılmasına olan 'vesile' olumlu ve katkısı bakımından, sonraki tüm yanıtlardan bilimsel olarak daha değerli olduğu pekala söylenebilir!

Keza bilindiği gibi ilk karışık görüşlerin ortaya çıkışı ve doğruların saptanması, olul ve deşifme felsefesine taban tabana zıt görüşleri Güney İtalya'da bir Yunan kenti olan Elea'lı bir grup filozof ortaya atar. Böylece felsefe dünyasında varlık konusunda sürüp gidecek tartışma da başlamış olur !

'Soru' ve 'Yanıt' denilen kavramların bizim açımızdan iflevini bu yönlü kalın çizgilerle altın çizerek ve büyük puntolu harflerle kalınlaştırarak belirledikten sonra, sanıyoruz ki cevaplarımızı ifade etmekte de artık istediğimiz kadar da cesur olabiliriz(!) Keza yukarıda da vurguladığımız gibi zaten bizim buradaki amacımız, yanıtlarımızın bir bütün olarak herfleye eksiksiz veya tam-tamına karışık doğru bir flekilde ifade edecek türden cevaplar aramak değil de, sorunun gelişim sürecinde doğru ve yanlış olarak verdiğimiz/vereceğimiz her cevap bu düflünce sistematizi içinde bir basamak olarak kullanmaktır. Umuyoruz ki, ne kadar yanlış görünürse görünsün, bizim yanıtlarımız bafkalarına ilham verir ve doğru cevapları hep birlikte kolektif yapının sorunlarını giderecek flekilde kolektif akın egemenliği ile bulur ve buna uygun pratik eylemler içerisine gireriz...

ATK olarak Batı Avrupa alanında

yaklaşık 6-7 ayı ülkede yürütmekte olduğumuz örgütlenme çalışmaları, bulunan göçmen emekçilerin sadece kendi sorunlarını ortadan kaldırmaları için değil, demokrasi güçlerinin ve emekçilerin ortak çıkarları etrafında, aynı hedefler doğrultusunda hareket etmesinin olanaklarını yaratmak açısından da önemli olduğu bilinçlerden çıkarılmamalıdır. Bunun için de göçmen emekçilerin örgütlenmesi için geliştirilecek politikalar kadar, bu politikaların sosyal hayata geçirebilecek yol ve yöntemlerin ve araçların yaratılması ve uygulanması da en az örgütlenme sorununu ele alalım ve buna bağlı olarak üretmiş olduğumuz politikalar kadar önemli ve hayattır.

Bugün ATK Kolektifi olarak hedeflerimize asgari düzeyde de olsa ulaşabilmemiz için, örgütlenmiş olduğumuz alanlara ve ihtiyaçlarımıza göre oluşturmuş olduğumuz organların bir makinenin parçaları gibi düzenli ve uyumlu çalışması son derece önemlidir. (Esasen böylesi bir düzenlilik ve uyumluluk herhangi bir legal veya illegal örgütlenmeler için de geçerli ve hayati bir önemdedir.) ATK kolektifi, gücünü bugün Türkiyeli göçmen emekçiler alanındaki yaygın örgütlülüğü ve mücadelecilik kimliğinden alan bir gerçekliğe sahiptir. Bu gücü daha da arttırmak, yerli emekçi güçlerle ve sınıfı iç-içe olmak için, ATK kolektifinin her üyesi bulunduğu alanlarda ve ifl kollarında bafkta sendikal örgütlenme alanlarına yönelik olmak üzere, belediye ve komün örgütlenmeleri içerisinde de yer alarak belli bir örgütlenme içerisinde olmasını geline aklamada bir 'zorunluluk'tur!..

Mevcut ilişkilerin içine sıkışmış bir çalışma tarzı ve gelişmeler karşısında yalnızca muhalefet eden (alternatif olamayan) ve protestodan öteye gidemeyen bir örgütsel bütünlükle, demokratik hak ve sosyal hakların elde edilmesi mücadele biçimlerinin, sorunların çözümünde yeterli olmadığı görülmektedir. Güçlü bir göçmen örgütlülüğü hareketinin yaratılması, kendisini ancak yenileyerek oluşturulacak bir mücadele biçimi ve yerli emek güçleriyle, sınıfı iç-içe ete kemiğe bürünmekle veya bunun köprülerini flimdiden atmaya bafklamakla mümkün olacaktır. Aksi halde çıkarılan her yasaya, her anti-demokratik sosyal hak gasplarına yönelik pratik uygulamalara ve bir bütün olarak güncel gelişmelere karışık yalnızca muhalefet edecek ve protesto mitinglerine yıllardır olduğu gibi sınırlı ve etkin olmayan sayımızla ve ikna gücü yetersiz gücümüzle katılmakla sınırlı kalacağız. Oysa muhalefet yerine alternatif olabilmek için daha etkili bir güç olmak

zorundayız. Bu da yukarıda ifade ettiğimiz gibi, örgütlenme zeminimiz olan Türkiyeli göçmen emekçilerin bizim için önemini elden bırakmadan diğer alanlarda da örgütlenme çabılarına yönelmekle olacaktır. Bunu yaparken de kesinlikle "kimsenin sendikada, belediyelerde, yabancılar meclisinde, komünlerde vb örgütlenmesinin önünde engel değildir, aksine buna yönelik politikamız da var, yeter ki insanlarımız bu alanlarda gidip çalışsınlar" demekle de bu iflin olmayacağını ve bu ifliğin kendi sorumluluğumuzu da bunları diyerek üzerimizden atamayacağımızı görmek ve bilmek zorundayız. Öyleyse ne yapmalı? Bu noktada görev ve sorumlulukların tek-tek bireylere bırakılması ve bireyin bireysel dönüşümüne umut bağlanması yerine, bireyin kolektif olarak (aynı zamanda kolektifin bir bütün olarak) değişimi ve dönüşümünü bir tarz haline getirmek zorundayız. ATK kolektifi ve üyeleri 'farklı kılıflıklar'ın bir toplamıysa ve gelecekte umutlanma hakkına sahip olan farklı kılıflıkların örgütüyle; ATK Kolektifi, her aktivistin ve her üyesinin ailesinin, çevresinin ve bireysel emeğinin bir ürünü olmaması yönünde çaba sarf etmelidir. Kolektif değişim ve dönüşüm mekanizmalarını daha aktif ve ifli olarak aktivistlerini, üyelerini ve bir bütün olarak kendisini de bu ilişkiler içinde var olmaktan çıkararak insanımızın değerlerinin, 'kolektif' dönüşümünün ve kolektif emeğinin ürünü haline getirmelidir.

fiyet kolektif bir değişim-dönüşüm sağlayamaz, tepeden tırnağa bir devrimci müdahale yapılamazsa, Federasyonlarımızda, Derneklerimizde ve bir bütün

olarak kurumlarımızda flekillenecek ve gelececek (ki bunun mevcut potansiyelini kitlemizin taftıması da görmek ve göz önüne almak zorundayız) olan ahbap-çavuş ilişkilerinin, küçük burjuva-lümpen yaşam tarzının, gelişmesi kaçınılmaz hale gelecektir. Okumayan, araştırmayan, zihinsel tembelleme kendisinde tarz haline getirmiş, dar kalıplı, dogmatik, ezberci, kulaktan dolma bilgilerle siyaset yapıyor, sanan ve bununla da yetinen bir düflünlü tarz ve yaşam biçimiyle varolan kurumlarımızın, örgütlülüklerimizin uzun vadede dejenerasyona uğrayacağını görmek zorundayız. Bunun içinde, burada esas rol ATK iradesine düşerken, ATK kitesinin de burada ki rolü görülmek zorundadır. ATK kolektifinin her üyesinin kendi ideallerine, değerlerine, kurumlarına sahip çıkması gerekmektedir. Bu, olumsuzluklara karşı sessiz kalmamakla, yanlışlıklarla uzlaşmamakla, hatalara ve zaafıya karşı liberal davranmayıp eleştiri-özeleştiri mekanizmasını doğru bir şekilde ifletmekle mümkün olacaktır.

ATK iradesindeki nitelik düzeyindeki yetersizlikten kaynaklı ATK örgütünde kolektif bir dönüşümün sağlanamaması halinde, yine federasyon, dernekler, gençlik, ve Yeni Kadın örgütünün aktivistleri ve üyeleri de yukarıda belirttiğimiz tarzdaki kendi misyonlarını ve rollerini oynayamaz iseler derinlere kök salmış, dal budakları toplumsal dokunun hemen her kesimine kadar ulaşılmış ATK aracının kendi içindeki kurdu olma görevini görmüş olacaklardır. Ve bu kurt, çok geçmeden ATK kolektifini kötürüm hale getirecektir.

Yine ATK'in tam tersi hale gelmesi

de, yani daha köklü, daha güçlü ve kitlesel, daha nitelikli bir örgüt haline dönüşmesinde yine ATK önderliğinin birincil derecede rolü varken, üye ve aktivistlerinin de bu konudaki esas rolü görülmek zorundadır.

ATK'in üyeleri ile bütünleşmesinin sağlanabilmesinde en önemli nokta, öncelikle ATK ve alt örgütlenmeleri gibi bir örgütlenmenin zorunluluğunu, haklarını, mefruluğunu ve bir ihtiyaç olduğu bilincinin oluşmasını sağlamak gerekir. Bu bilinç doğal olarak aynı zamanda başta ATK'in ve onun çeşitli alanlardaki alt örgütlenmelerinin kurumsallaşmasını da harc iflevini görür. Bilinmelidir ki demokrasi bilinci tek başına kendiliğinden oluşmaz ve sadece demokrasi mücadelesi faaliyetleriyle de sınırlı kalmaz. Dolayısıyla da kiffiler bilinci ile örgütü algılar, örgütlü mücadele ile de bu bilincini geliştirirler. Burada bizlere düşen temel sorumluluk ise, örgütlü mücadele ile bu bilincimizi daha da geliştirmektir!

Bilindiği gibi ATK kolektifi, kendisinin yönetici organlarına gönüllü olarak kendisini sunmuş ve seçilmiş kiffilerin yanında, bu ifli profesyonelce

kadro olarak yapabilecek kiffiler tarafından ciddi bir güç oluşturur ve faaliyetlerini sürdürür. Bu kadroların varlığı, Konfederasyonumuzun gelecekteki nitelikli kadro ihtiyacı için önemli bir kaynak oluşturur. Demokratik Kitle Örgütleri çabılarına özveri ve mücadele ile yürür ve bu mücadele sürecinde özellikle kadrolar ve üyelere çok ifli düşer. Kadrolar ve üyeler olmadan DKÖ faaliyetlerinin yürüyemeyeceği de görülmek zorundadır. Ancak bu ifli anlama da gelmemektedir; DKÖ faaliyetleri sadece kadrolar üzerinden yürütülmesini gerekli kılmaz, böylece bir yaklaşımın bu mücadelede darlaşmaya da neden olacağını da bilinmesi gerekir. ATK'in profesyonel alanda ve bir 'kadro' flekinde çalışan insanımızın yetersiz oluşu, çok doğal olarak da onun gelişimi ve çabılarına önünde ciddi bir skıntı olarak durmaktadır. Bunun aşılması da hiç kuflkusuz ki imkanların yaratılması ve profesyonel olarak çabılarına yürütecek kiffilerin gerekli ihtiyaçlarının karşılanması ile mümkün olacaktır.

H.Gürer
Nisan 2008 / Cenevre

1 Sipinoza

2 Evet ayırmaz, 'Farklıla tırır' çünkü insan do ayla bir bütün olarak ya ar ve di er canlılardan ayrıldı ı halde ya amı olmaz! Bunun içinde felsefi idealizme dü memek için 'Ayrırmak' yerine en özlü ekliyle 'Farklıla tırır' ifadesinin kullanılması daha do ru olanıdır diye dü ünüyorum.(BN)

3 İlk amada diyorum, çünkü dü ünçe biyolojik olarak: sinirlerden geçen impulse'leri (dürtü yanıtı süzgeç/ itici güç/ itici kuvvet/ tahrik/ çok kısa zamanda etkisini gösteren büyük kuvvet) görürüz kısaca, böylece dü ünçenin oluşum amasında biyolojik olarak vücutta bir takım somut objelerin hareketinden meydana geldi ini de belirtmekte fayda var.(BN)

4 M.Ö. 469-399 yıllarında ya ayan Yunan filozofu Sokrates, Atina'da do mu olan ilk Yunan filozofudur. Tek bir kelime dahi yazmamı olmasına rağmen, Avrupa dü ünçe tarihine çok büyük etkisi olmu ki ilerden biridir.

Geert Wilders Kimdir, Ne stiyor?

Kamuoyu önünde hep slam kar itı konu malar yapan ve bu tavrını me hur Filmi 'Fitna' ile doru a çıkaran Hollanda siyasetinin yeni siması aslında kim?

Sosyalist Parti'nin yaptığı bir ara tırmaya göre, 1990 yılında Liberal Parti'den siyasete girdi ve o günden bugüne serbest pazar ekonomisinin

kararlı savunucusu olarak kendini gösterdi. Devlet denetiminin ekonomi üzerinde azaltılması, sosyal hakların tırpanlanması, özelle tirmelerin hızlandırılması ve yaygınla tırılması, yabancıların uyumu yasasının ba arısız olması, üzerinde çalı tı ve ekillendirdi i konular oldu.

Bunlar az gelmi olmalı ki, son süreçte, i verenler için vergi indirimi çarıları, i ten atmaların kolayla tırılması çabası, Bush'un Irak i galini, srail'in Filistin katliamını desteklemek en azimli çalı maları oldu.

Buradan da kolayca anlaşı laca ı üzere, bu anti- slamcı övayenin asıl faaliyeti kapitalizme sadakatle hizmet etmek. Öyleyse olgulara ba ka bir açıdan bakmak gerekiyor. Bunun için de soruyu do ru sormak gerek; neden bu film?

Avrupa emperyalistlerinin 2000 yılında Lizbon'da belirledikleri, kendi iç pazarlarını toparlamaya yönelik 'ajanda 2010' kararları gere i, sosyal hakların tırpanlanarak sermayenin güçlendirilmesi, kitle tabanı yaratmadan yürütülemezdi. Irkçı ve ayrımcı söylemlerin anayasal suç olmasına kar ın, dillendirilmesiyle

ba layan süreç boyutlandırılmıydı. slam'ın ve Müslümanların hedef seçilmesi, onların geri ve gerici yanlarının kolayca ele tirilebilir olmasından kaynaklıyken, Wilders ve benzerleri bunu bilimsel verilere dayandırmaktan kaçınılmaktadırlar. Bunu bilinçli yaptıklarını gözden kaçırmamalıyız:

Çünkü, birincisi, basit söylemlerle saldırıya u rayan Müslümanlar, derin dü ünmeye gerek kalmadan kendilerini savunmaya geçecekler ve içten içe örgütlenecekler ve geni leyecekler. Böylelikle sosyalistlerin gidecekleri taban daralacak ve kar ılarında militan bir kitle oluşacak.

kincisi, geli en Müslüman tehlike kar ısında yerli halk Hıristiyanlığını hatırlayacak ve kiliselere gitmeye ba layacak, böylelikle de sisteme daha ba lanımı bir kitle yaratılacak.

Ya adı ımız sürece öyle bir dönüp bakarsak, bunların nasıl hayat buldu unu kendi prati imizde de görebiliriz. Wilders politikasını ke feden, ya da yararını gören Alman burjuvazisi de bu kampanyayı Bild gazetesi kanalıyla piyasaya sürdü. Kullandıkları verilerin hepsi Wilders'ın filminde kullandı ı olgular... 11 Eylül saldırısı, Madrid saldırısı görüntüleri, Müslüman bir aile içinde geçti i söylenen konu malar vs. te size bir

film, i te size ciddi(!) bir derginin bilimsel yazı dizisi...

Fa izmin kitle tabanı her zaman yoksul emekçiler, onların en geri kesimleri olmu tur. Lümpen proletarya denilen kesimler, ekonomik kriz dönemlerinde, yoksullu un hayatı çekilmez hale getirdi i zamanlarda bu tür propagandalara hemen cevap verir, pe inden gider. Ardından da fa ist politikaların hayata geçmesi gündeme gelir.

Bizler bütün bunların bilincinde olarak, tehlikenin her türüne kar ı politik bilincimizi geli tirmek, kitle çalı malarımızda yürütece imiz propagandalarımızı do ru tespit etmek zorundayız.

Wilders politikasına kar ı çıkarken slam savunucusu konumuna dü memek, slamcılarının saldırılara kar ı faaliyetinde, olguların ardında yatanını onlara kavratmak anlayı ıyla hareket etmeliyiz.

Bütün bu saldırıların geri püskürtülebilmesi, sa lam bir örgütlenmeye olanaklı olacaktır, üyesi oldu umuz derneklerde daha sa lam bir örgütlülü ü yaratabilirsek, emperyalistlerin çok yönlü oyunlarıla ba edebiliriz.

Bu bilinci hep korumak dile iyle...

Hollanda'dan bir HT F taraftarı

GENÇLİK MÜCADELESİ VE ÇELİK ÜZERİNE

1937'nin sıcak bir A ustos gününde "nsan bilgisinin tarihinde, evrenin geli me yasaları ile ilgili olarak daima iki görü bulunmu tur: 1- Metafizik Görü 2- Diyalektik Görü . Bu iki görü , birbirine tamamen kar it, iki dünya görü üdür." diye ba lıyordu Mao Zedung Çeli ki Üzerine yazısının ilk paragraflarına.

Önemli bir süreçten geçiyoruz; toplumsal de i imlerin hızla ya anabilece i, esaslı alt-üst olu ların kısa sürede geli ebilece i a ır ve

Servisi (MI6)'nın telefon ve adresi yazan afi teki u slogan her eyi anlatmaya yetiyor sanırım: "Kom undan üpheleniyorsan hemen bizi ara."

Bilmek do rusu üzerinden, dünyadaki ve insandaki çeli kiye ula an Antik Yunan filozofları, dünyanın o dakikadan sonraki dü ün hayatına felsefeyi koyduklarının farkında bile de illerdi belkide. 18. yüzyıla gelindi inde bazı Fransız filozoflar; dönemin bilimlerine dayanarak ve artık korkmadan "Dünya

hareketleri ya adıkları toplumun de i tirici gücü olarak her zaman varlı nı korumu lardır. Bu de i imci yan, aslında gençlik katmanının en esaslı özelli ini olu turmaktadır. Gençlik kesiminin ya am içerisinde özellikle kendisini ifade etme veya kendi iradesini toplum içerisinde geli tirebilme noktasında problemler çekti i netle mi bir sorundur. Bu ve benzeri olumsuzluklara ra men gençlik katmanı var olan olumsuzluklarından kurtulmak noktasında da ya nın verdi i yetenekler ve dü ünme-duygu ili kileriyle becerikli bir profile sahiptir. Bu olumsuzlu un de i tirilmesinde önemli ve temel olan tek ey, gençli in ya adı ı toplumda hangi sınıfa ait oldu unu fark etmesi veya fark ettirilmesidir.

te tam da burada, gençlik mücadelesi içerisinde bu görevi üstlenecek olan gençlik örgütlülü ü ihtiyacı aç ı a çıkmaktadır. Buradaki örgüt kavramı soyut bir kavram de ildir, aksine kurumsallık niteli i, çalı ma programı ve kadrolarıyla tamamen somut bir gençlik örgütü olmaktan bahsediyoruz. Bu örgüt, bugün açısından bizim için YDG örgütlü üdür. Ekonomik ve siyasal çeli kilerin oda ında gelecek kaygısı ve güvensizlik duygusuyla oradan oraya savrulan genç insanların geli ecek bir de i im mücadelesi içerisinde saf tutaca ı ve mevzileneci bir gençlik örgütü. Tabi burada ihtiyaç önemli oranda kendini hissettiren ayırıcı özellik durumundadır. Çünkü yaratılacak mevzinin halk gençli inin bütününe içerisine alacak ekilde örgütlendirilmesi zorunludur. Ancak bütüne yansıyan ve bütünü yansıtan bir hareket bugün ihtiyacın tamamına sahip olabilecektir.

18.yy'dan 19.yy'a kadar geçen süre zarfında materyalist dü ünçe tarzında önemli geli meler göze çarpacaktır. Bunlardan en esaslı olanı Diyalektik kavramıdır. Diyalektik Antik Yunanca'dan dialegien kelimesinden

gelmektedir ve Türkçe'deki kar ılı ı tartı madır. Dönemin filozoflarından Herakleitos tabiatın bir bütün oldu unu ve tabiatta her eyin dönü üme u radı nı anlatmak için "içine girdi imiz ırmak asla aynı ırmak de ildir" yakla ımını ortaya atmı tır. Tabi bu dü ünçe yıllar sonra Marksizm biliminin ustaları Marks ve Engels'in dü üncelerinde daha bir objektivizm kazanacaktı. Aslında onların gerçe i Herakleitos ve di erlerinden daha objektif görmeye iten nedenlerin ba ında, tabiat bilimlerinde kaydedilen ilerleme gelmekteydi. Marks ve Engels'in Materyalizm'e yaptıkları bu katkı aslında gücünü tabiat bilimlerindeki üç büyük ke iften almaktaydı. Bunlar:

-Canlı hücrenin ke fi; o canlı hücre ki en kar ık organizmaların geli mesi onda ba lamı tır.

-Enerjinin dönü ümünün ke fi; ısı, elektrik, manyetizm, kimyasal enerji vb... aynı bir maddi gerçe in nitelikçe farklı biçimleridir.

-Darwin'in ortaya koydu u dönü üm teorisidir. Dönü üm paleontolojinin ve hayvancılı ın sa ladı ı bilgilere dayanarak, bütün canlı varlıkların (insan dahil) tabii bir geli menin ürünleri oldu unu gösteriyordu (DARW N: L'Origine des especes,1859)

1950'li yılların ortalarında üzerinde çalı lmaya ba lanılan Avrupa Siyasi Toplulu u Projesi, Avrupa ülkelerini esas alan, temel haklar konusunda "nsan Hakları ve Temel Özgürlüklerin Korunması" ile ilgili bir sözleşmenin hazırlanıp imzalanmasını önerdiler. Fakat o dönemde bu sözleşmeyi bugünün Avrupa Birli i üyelerinden hiçbiri imzalamadı. nsana verilen de er konusunda kendisinin dı ında kalan ülkelerin ço unu -özellikle slam ülkelerini- barbarlıkla suçlayan Avrupalı kapitalistler, insani de erlerin, temel hak ve özgürlüklerin hukuken korunmasıyla ilgili bu "Avrupa Birli i

karma ık bir süreçten. Dünya ekonomisinin rekabet süreci keskinle tikçe ve kutuplar arasındaki iç dala yo unla tikçe, sürecin a ırl ı katmerle iyor dünya halkları için. E itim, i sizlik, kültürel yozlaş ma, fa izm, postmodernizm derken, ya ama bakı açımızdan duygularımıza, dü üncelerimize kadar önemli sayılacak derecede abluka altında oldu umuz görülüyor. Kapitalist ülkelerin bir dönemdir geli tirmeye çalı tıkları "anti-terör" programları çerçevesinde, Big Brother kamera sistemleriyle sokaklar, evler gözetleniyorken, di er taraftan Londra'da otobüs duraklarındaki bilbordlara asılan ve altında ngiliz Gizli

bilinebilir ve de i tirilebilir" diyorlardı ve Marksizm'in özü olan Materyalist Dü ünçeyi insanlara tanıtıyorlardı. Tabi bu durum dönemin burjuvazisini epeyce rahatsız etmi olmalı ki 19. yüzyılın ba larında metafizikçi filozoflar, materyalistlerin kar ısına geçip "Hayır, dünya bilinemez, ne ise odur ve öyle de kalacaktır, de i tirilemez" diyerek materyalistlere yanıldıklarına inanmalarını söylüyorlardı. Bu metafizikçi filozoflar, tanrıyı her eyin yaratıcısı ve yok edicisi ilan ederken de Metafizik Dü ünçeyi burjuvaziye arma an ediyorlardı.

Toplumda sınıfların ortaya çıkmasından bugüne, gençlik

Temel Haklar Sözleşmesi'ni ancak 2000 yılının aralık ayında imzalamıştır. Eğitim hakkı, meslek hakkı, emeklilik hakkı, cinsler arası eşitlik, dinsel ve inançsal özgürlük, ulusların kendi kaderini tayin hakkı, sömürüye,

sürecinde baştan sona kadar bir kararlar hareketinin var olduğunu görülmüştür.

Bizler açısından esaslı olan sürecin burjuvazinin bu ve benzeri saldırılarının yalancılığını koruyor ve artırıyor olmasıdır. Burada var olan bu çelişkiler karşısında kararlı hareketi yaratabilme özverisini esasla gençlik katmanından beklemektir. Çünkü var olanı kabul etmeme ve her zaman için eşitlikten, adaletten ve özgürlükten yana olma karakteri taşıyan gençlik, çelişkileri harekete dönüştürme noktasında daha atılgan bir tavır sergileyecektir. Çünkü burjuvazinin bu saldırılarındaki esas hedef gençliktir. Kapitalist burjuvazi en başta kendi ülkesi olmak üzere dünyada gençlik yıllarını ve gençlik hareketlerini yakından izliyor. Ve genç yılların kendi çelişkilerinden, kendi sorunlarından hareketle sınıf mücadelesine yönelmesi ve ya adıkları ülkelerin içi sınıfı saflarında mücadeleye atılmasını önlemek üzere esaslı somut önlemler almaya çalışıyorlar.

Şimdi tam da burada, 17 yıllık mücadelenin

kazanımlarını görmek için esasla YDG örgütünün deneyim ve tecrübelerine göz atmak gerekiyor aslında. YDG'nin 18. Kongresinde sürecin mevcut durumu ve anti-emperyalist, anti-faşist mücadelenin ileriye taşınması noktasında yürütülen tartışmaların bu bakımdan anlamı büyüktür. Temel hak ve özgürlükler esasında bir özgürlük ve demokrasi mücadelesinin yaratılmasının olmazsa olmazı gençlik yıllarının devrimci mücadele saflarına çekilmesiyle yaratılacaktır. Bu noktada Mao'nun "bir sorunu kavramak.. onu çözmeye başlamak" tezi YDG'nin altıncı amali çalışma modeli olarak ortaya koyduğu yöntemin esasıdır aslında. Kısa, orta, uzun vadeli hedefleri olan planlı bir çalışmaya programı, özellikle sorunların kavranması noktasında kilit bir yöntem olmakla birlikte, asıl cananlığı husus bunun uygulanmasındaki ısrarın zamana yayılması ve denetlenmesidir. Bu noktada YDG olarak bu ısrarın gösterileceğinden emin olduğumuz bir gerçek. Bugün önümüzde duran görev doğrudan bir kadro politikası ile doğrudan kitleleri kışkırtmak ve devrimin sorunlarını devrimin sahipleriyle omuzlamaktır. Kolektif aklın bu pratik içerisinde yansıması için, önümüzde aşılamayacak hiçbir engel

yoktur. Bu bilinçle atacağımız adımlarla birlikte, gençlik yıllarının gündemini-güncelini yakaladığımız andan itibaren nitel ve nicel gelişim kendiliğinden diyalektize olacaktır. Zıtların dönüşümü meselesindeki çelişkinin aşılması çözümlenmesinde yatan esas durum tamamen bunun kavranması ve zaman olgusuyla örgütlenmesidir. 18. YDG Kongresi'nde esas ilke ile tali arasında yürütülen tartışmaların, eğitim sorunu ve emeklilik hakkı gibi Avrupa'da yayan biz göçmen gençler ile yerli genç yıllar içerisindeki sorunlarda bir aynılığı mananın

olduunun açılması çıkartılıp somut hedeflerin belirlenmesi; kongremizin en önemli başarısıdır. Bitirirken, Çin Devrimi'nin önemli askeri kadrolarından Sun Çu'nun şu önemli sözünü bilinçlerimize kazınmamız gerektiğini belirtmek istiyorum; "Dümanını ve kendini iyi tanırsan, yenilmeden yüzlerce savaşta zaferi kazanabilirsin !!!" Ya asın, gençlerin anti-kapitalist, anti-emperyalist, anti-faşist ENTERNASYONAL MÜCADELESİ !!
Almanya Köln'den bir YDG'li

Hamburg'da Öğrenci Har(a)çları Kaldırılıyor!?

Ekim ayında yapılan eyalet seçimlerinden sonra tek başına ve FDP ile de hükümet kurma ansızın olmayan CDU, Yeşillerle koalisyon hükümetine gitmek zorunda kaldı. Halen her iki parti arasında görüşmeler ve pazarlıklar devam etmektedir. Bu pazarlıkların önemli biri de 28 Mart Cuma günü gerçekleşti.

Uzun bir süre protesto ve boykot çalışmasıyla geri püskürtülmek istenen öğrenci har(a)çları 29 Mart günü yapılan görüşmenin sonucu olarak 2008/2009 Kış semestriyle birlikte artık öğrencilerden okumaya başlanmasında alınmayacak. Okul bittikten ve öğrenci hayatına atıldıktan sonra (yılda 30 bin Euro'nun üzerinde kazanma artıyla) semestr başına 375 Euro alınacak. Bu yeni model bazı çevreler tarafından coşkuyla karşılanırken, bazıları tarafından memnun edici bir sonuç olarak karşılanmadı. Bu karara BILD gazetesi "öğrenci harçları yeniden kaldırılıyor" başlığını atarak yer verdi.

Biz YDG'nin de Hamburg'da öğrenci har(a)çlarına karşı uzun süren bir mücadelesi söz konusu. Bu mücadeleyi ortak yürüttüğümüz alternatif öğrenci kurumları da bu sonuçtan tam memnun değil. Çünkü

öğrenci har(a)çları bir bütün kaldırılmıyorsa eğitim har(a)çlarının ne zaman alınacağı ve miktarı noktasında bir değişiklik yapılmıştır.

Ekim andaki sonuç geride bıraktığımız iki yıllık mücadelenin sonucunda elde edilmiş, ya da geçmişte kazanılmış haklar kısmi olarak savunulmuştur. Hiç ümitsiz ki bu bir başarıdır, ancak savunma noktasındaki başarı olarak adlandırmak doğrudan olanıdır. Çünkü 60'lı yıllarda verilen mücadeleler sonucu kısmi olarak har(a)çsız bir eğitim hakkı elde edilmişti. Bu hak son yıllarda hızlı bir şekilde elimizden alınmaya çalışılmaktadır. 500 Euro'luk semestr başı har(a)ç da bu genel saldırının bir parçasıydı. Ekim ayında egemenlerin bu saldırıyı yine

zulme, emekçi kenceye ve faşizme karşı örgütlenme hakkı gibi insanın toplumdaki en esaslı hakları, bu ve benzeri sözleşmelere göre ne kadar garanti altına alınmış gibi görülmüşse, gelinen aşamada burjuvazi ezilen emekçi halka bu haklarını unutturma gayretini içerisine girmiş olabilir. Ve bu hakların elimizden alınması noktasında yabancı olarak nitelendiğimiz biz göçmenlere karşı daha pervasız, daha acımasız olmayı seçmiştir. Avrupa ülkelerinin hemen hemen hepsinde 11 Eylül sonrası "slam fobisi" esasına dayandırılarak, belirli aralıklarla hazırlanan "anti-terör" ve Yeni Yabancılar Yasaları bunun en bariz örnekleridir.

Marksistlere göre Diyalektik Materyalizmin dört ana özelliği vardır: birincisi; bütün şeylerin birbirine bağlı olması özelliği, ikincisi her şey değişir, dönüşür, gelişir olması, üçüncüsü nitel değişim yasası ve dördüncüsü kararlılığın birliği ve mücadelesi yasasıdır. Ve devamında çelişkinin evrenseliğini, ya da mutlak olduğunu anlatırken Mao, bunun iki anlamı olduğunu belirtir. Bunlardan ilki; "bütün şeylerin gelişmesi sürecinde bulunduğudur." ikincisi ve bizim önemle üzerinde kafa yormamız gereken ise; "her şeyin gelişmesi

Bildung ist keine WARE!

**Studiengebühren
BOYKOTTIEREN!**

YDG- Neue Demokratische Jugend
www.ydq-online.org info@ydq-online.org

kısmi olarak geri almaları; son iki yılda yüzlerce öğrencinin okuldan atılması, onlarcasının birkaç yıl okullarını uzatma, onlarcasının tutuklanıp yüksek miktarda para cezaları alması pahasına elde edilmiştir.

Sonuç olarak; birçok öğrenci bu süreçte bir şeylerin artık değişmeyeceğini söylemesine ve sürece seyirci kalmalarına rağmen, süreç ve mücadele bir kez daha bize yalın bir şekilde göstermiştir: mücadele eden kazanır!

YDG -Hamburg

Sosyal Kurtulu un Yeni Paradigması Olarak; NEPAL Halkının Seçim Zaferini Kutluyoruz!

Avrupa Türkiyeli çiler Konfederasyonu (AT K) olarak; NKP(Maoist) önderli inde Nepal halkının seçim zaferini büyük bir co ku ve sevinçle selamlıyoruz. Kurtulu mücadedesini büyüten Nepal'deki bütün devrimci halk güçlerine enternasyonal dayanı macı kutlama mesajımızı iletiyoruz.

Emperyalist ba imlilik ve monar ik otokrasiden kurtulu un

kazanımı tır. Monar ik-Otokratik gericilik bir daha geri gelemeyecek ekilde tarihin çöplü ünde layık oldukları yerlerini alacaklardır. Bu anlamda, 10 Nisan seçim kazanımı, emperyalist sömürgecili e, feodalizme ve her türden gericili e kar ı, nice bedel ödenerek kazanılan, tarihsel bir zaferdir.

Nepal halkı, bu zaferle bir kez daha ispatlamı tır ki; imkanları sınırlı da olsa, halkın do ru bir

21. yüzyıldaki ilk zafer paradigması olarak elde edilen 10 Nisan Seçim Zaferi, seçimlerden sonra da devrimin yeni zaferler kazanarak emin adımlarla ilerleme kapasitesini belgeler niteliktedir. Bundan hiç kimsenin ku kusu olmamalıdır.

Dünya'nın tepesi Nepal'de, 'devrimci silahların gölgesinde, namlulardaki halkın öfkesinde, menzildeki zaferde' emperyalist boyunduruktan ve monar ik u aklıktan kurtulu sava ımının tarihi yazılıyor. Bu kıvılcımın, ba ka ülkelerde de, bozkırların tutu turulmasına vesile olmasını diliyoruz.

Gerçek bir demokratik cumhuriyet ve devrim mücadelesi u runa kazanılan bu yeni zafer; 'teröre kar ı sava konsepti' adı altında sürdürülen emperyalist devlet teorüne, yayılcılık ve talancılı a kar ı da elde edilen tarihsel bir kazanım olarak algılanmalıdır.

Emperyalizmin u a ı Nepal Monar ik Otokrasisi ve i birlikçileri, bu seçimde, kesin olarak yenilmi ve Nepal halkı

önderlik altında birle mi örgütlü gücünün a amayaca ı hiçbir engel yoktur. Gerçek kurtulu un yegane garantisi, halkın devrim için birle ik örgütlü gücü ve do ru bir önderler örgütünün yaratılmasıdır.

Bu seçimlerde Geçici Kurucu Meclis'in büyük ço unlu unu elde eden NKP(M) ve adayları, devrimci kurutulu tan yana imdiye kadar yeterince ikna olmamı geni halk kesimlerini de saflarına kazanımı görünüyorlar ki; bu müthi seçim zaferini ilan edebiliyorlar.

Demokratik bir ekilde seçilmi , halkın devrimci parlamenter temsilcilerine üstün ba arılar ve kazanımlarının devamını diliyoruz. Dünya çapında, bütün ilerici kitle hareketlerini ve devrimci-demokratik örgütlenmeleri, Nepal devrimine daha fazla katkı sunmaya ve enternasyonal dayanı mayı büyütmeye ça ırıyoruz.

Ya asın Nepal Halkının 10 Nisan Seçim Zaferi!

Ya asın Enternasyonal Dayanı ma!

1 MAYISIN CO KUSUYLA SINIF MÜCADELES NDE B RLE EL M!

1 Mayıs'ın yüz yılı a an mücadele tarihi, ba ta i ç i sınıfı olmak üzere, bütün ezilen halklara hakları için birle erek sava mayı, kazanmayı ve bunu yeryüzü "cennet" olana dek kesintisiz sürdürmeyi anlatıyor. Tarih ezilen emekçilerin, sınıfların ve ulusların, onların ülkelerinden sökülerek göçmen ya amın yükü altına itilen bölüklerinin, bu büyük birle me tarihsel eylemini ba armadan, bırakalım büyük özgürlük davasında kazanmayı, en ufak bir sosyal haklarını bile koruyamadıklarını gösteriyor.

Emperyalist merkezlerden birle erek Irak'a, Afganistan'a, Balkanlar'a seferber edilen i gal orduları kar ısında, AB merkezinde ya anan standartla tırılmı Brüksel merkezi politikaları kar ısında, AB, BM, IMF, NATO eklinde ki ortak merkezleri kar ısında, emekçilerin saflarını birle tirerek güre tirmek tarihsel sorumluluktur. Bu bilinçten hareketle birle erek, yakla an saldırı kar ısında bir dalga kıran görevi üstlenecek mütevazı bir örgütlenmenin ilk adımlarını attık. Bu adımlar 1 Mayıs'ın co kusuyla alanlarda büyüyecek yeni dönem mücadele sürecine daha kararlı girece iz.

Bu 1 Mayıs vesilesiyle diyoruz ki;

Emperyalistlerin i galci, talancı, ya macı merkezlerine kar ı, i ç i sınıfının o büyük kavga gününün büyük anlamının özüne uygun olarak birle elim. Diyoruz ki; emperyalistlerin çevre ülkelerde, i birlikçileriyle yürütmeye çalı tıkları halkları katleden, ulusları birbirine bo azlatan rota sapmasına kar ı do ru rotada saflarımızı yeniden sıkla tıralım...

Ve diyoruz ki; çevre ülkelerde kanla sürdürülen emperyalist siyaset, merkezde kansız ama aynı emperyalist aç gözlülükle sosyal haklara, göçmenlere, göçmenlerin örgütlülüklerine, onların kazanımı haklarına kar ı da aynı yo unlukta devam ediyorsa, buradaki haklarımızı korumak ve geli tirmek için yürütece imiz mücadele, ezilen

ülke halkları açısından da enternasyonal bir dayanı ma anlamına gelecektir.

Yeni 1 Mayıs'a bu bilinçle giriyoruz.

DEKÖP-A olarak, 2008 Mayıs'ını dünya halklarının ortak kavga günü olarak, birle erek güre tiren bir perspektif açıklı ıyla selamlıyoruz.1 Mayıs'ın emekçilere sundu u birlik ı ını do ru algılayarak kurumsal düzeyde gereklerini yerine getiren örgütler olarak, 1 Mayıs'ın mücadele ve kazanma perspektifine uygun olarak mücadelemize devam edece imizi bu anlı Kavga Günü vesilesiyle bir kere daha ilan ediyoruz.

Bu günün devrim oca ında kanlarını ve canlarını büyük kurtulu a adayarak harlayan dünün ve bu günün adları binlerle anılan, her cinsten, her ya tan, her ülke ve ulustan nice de erli ölümsüz kahramanların önünde saygıyla e iliyor, birle ik devrimci mücadele hattımızda anılarını ya ataca ımıza söz veriyoruz.

Ne AB'li, ABD'li ne de onların bölgesel, yerel i birlikçileri, dünyanın dört bir yanından güçlerini ve kuvvetlerini bu günün tarihsel ça rısına uygun olarak birle tirecek olan dünya devrim ordularını yenemeyecek. Dün Hitler 'in ba ina Stalingrad'da, Berlin'de ne geldiyse, AB ülkelerinde seslerini yükseltmeye çalı an onların yeni yetme çömezlerinin ba ina da bundan daha azı gelmeyecektir.

Tarihe, emekçilerin mücadelesine ve onların örgütlenmi güçlerine inanıyoruz. Bu bilinç ve duygularımızla, DEKÖP-A olarak, özgürlükleri, hakları ve gelecekleri için, ba ta Avrupa ülkeleri, Türkiye, Kuzey Kürdistan olmak üzere, i ç i sınıfının anlı kavga günü, 1 Mayıs'ı candan kutluyor, ezilen halkların kavgalarını selamlıyoruz.

**YA ASIN 1 MAYIS! YA ASIN ENTERNASYONAL DAYANI MA!
KAHROLSUN EMPERYAL ZM,
FA ZM VE HER TÜRDEN GER C L K!**

Avrupa Demokratik Kitle Örgütleri Platformu (DEKÖP-A)

Ya anacak Dünya Gazetesi yanacakdunya@yahoo.com,
Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu (ADHK) info@adhk.de,
Avrupa Ezilen Göçmenler Konfederasyonu (AvEG-Kon) aveg-kon@hotmail.com,

Avrupa Türkiyeli çiler Konfederasyonu (AT K) konsey@atik-online.net,
Almanya Kürt Dernekleri Federasyonu (YEK-KOM) yekkom@gmx.net

Baskı(n)lara karşı ne yapılmalı?

Bu yazı Rote Hilfe politik tutsaklarla dayanışma örgütünün çıkardığı broşürden alınmıştır. Özellikle son dönemlerde Alman burjuvazisinin saldırılarının sıklığı bir dönemde okurlarımız için yararlı olduğunu düşünürüz.

Mücadele Yazı Kurulu

Adli yardım teknikleri

- Yürüyüşlerde
- Polis saldırılarında
- Tutuklamalarda
- Karakolda

Baskın esnasında ne yapılmalı? Sakin olunmalı!

Her felaket planının temel kuralı budur. Senin tutuklanmanın veya hazırlık soruşturmanın bir felakete dönüşmemesi için bizim de temel kuralımız budur.

Siyasi olarak aktif faaliyette bulunan herkes, ister anti-faşist, anti-nükleer eylemci, anti-militarist, komünist veya anarşist olsun; sömürüye ve zulme karşı mücadele edenler, yürüyüş ve diğer eylemler esnasında gözaltına alınabilir, bildirilerine ve gazetelerine el konulabilir, evi aranabilir; bu nedenle bunlar zamanında ceza kararnamelemlerini ve davaları hesaba katmalıdır.

Kapitalist devletin bize asgari oranda sunduğu özgürlük, örgütlenme özgürlüğü ve gösteri hakkı dahi sürekli olarak çıkartılan yeni yasalarla sınırlandırılıyor.

Solun gitgide güç kaybetmesi, devlet baskılarının da aynı oranda azalması anlamına gelmiyor. Tam tersine; çünkü güçlü bir direniş beklemeyen devlet makamları, güçlü kitle hareketlenmelerinin olduğu dönemlerde göze alamadıkları kriminalize etme çabalarını artık uygulayabiliyorlar. Onların bu sindirme çabaları ve kriminalize etme stratejileri, bizim kendi tecridimizi kıramadığımız ve birlikte örgütlenemediğimiz ölçüde etkilidir.

Durumun ciddiyetini anlarda ilk kuralı uygulayabilmenin iyi bir önkoşulu güvendir. Ne ilahi güce, ne kadere, ne de Ying ve Yan'ın (iyi ve kötünün) ayrılmazlığına güven; zor durumda kaldığında sana sahip çıkan ve polis ve savcılık karşısında senin gibi susmasını bilen yoldaşlarına güven!

Yürüyüşlerde uyulması gereken temel kurallar

Tabii ki her yürüyüş farklıdır. Çoğu zaman kendimize uyanı deriz; «Yürüyüşte zaten bir şey olmaz.» Ve çoğu zaman da bunda haklıyız. Ancak, sadece bir «gezi»-yürüyüşüne dahi katılsak bazı temel kaidelerin dikkate

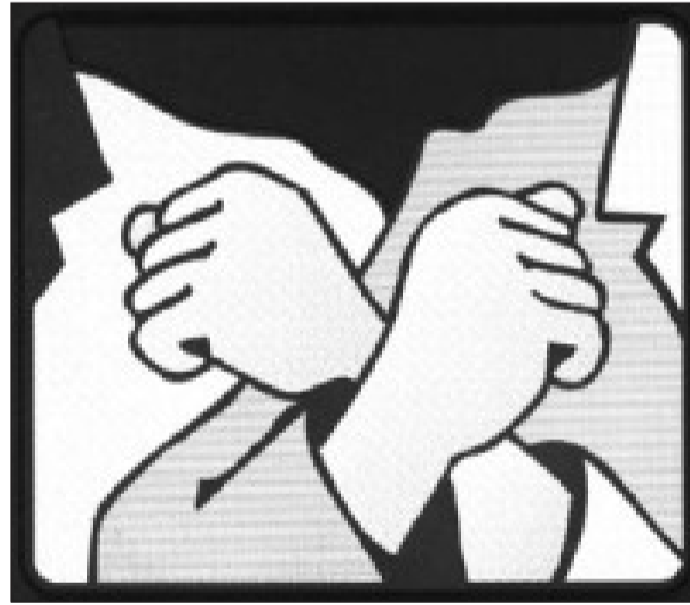
alınması gerekiyor; çünkü bu tür yürüyüşlerin de geçmişte polisin saldırısına maruz kaldığını biliyoruz.

Yürüyüşe giderken

Mümkün olduğu ölçüde yürüyüşlere ve başka eylemlere tek başına gitme. Tanıdığın ve güvendiğin insanlarla birlikte yola çıkmak sadece daha emneli de il, aynı zamanda daha güvenlidir. Birlikte yola çıkmak ve olay yerini birlikte terk etmek en uygun olanıdır. Grupla birlikte daha önceden belli durumlarda sergilenmesi gereken tavırların konuşulması da çok faydalıdır. Burada ki ilerlerin korkuları ve tereddütleri esas alınmalıdır. Yürüyüş esnasında grup, mümkün olduğu kadar bir arada kalmalıdır.

Uygun bir kıyafet seç kendine. Seçtiğin ayakkabılar rahat olmalı ve gerektiğinde hızlı koşabilmelisin. Yanına önemli ayrıntıları not edebileceğin kalem al (bk. hafıza protokolü).

Yanına bir telefon kartı ve birkaç Cent para al. Üzerinde paran olmasa dahi gözaltına alındıktan sonra polis sana iki telefon hakkı tanımak zorunda;

ama üzerinde biraz paranın bulunması daha güvenlidir. Sürekli olarak kullanman gereken ilaçlar varsa bunlardan yeterli miktarda yanında bulundur. Gözlük, lensten daha uygundur. Kişisel notlarını ve adres defterlerini evde bırak. Nelerin mutlaka gerekli olduğunu iyi düşün. Gözaltına alındığında taktirde her şey polisin iktidarıdır. Uyu turucu türleri ne yürüyüşlere götürülmelidir ne de yürüyüş öncesinde tüketilmelidir; ayık olman ve her an karar verebilme durumunda olabilmen gerekir. Fotoğraf makinesine de ihtiyacın olmaz. Böyle bir durum hatıra fotoğrafları için doğrudur. Yürüyüşün ve polis davranışlarının belgelenmesinin tecrübeleri ve bu için belirlenmi

gazeteci veya yürüyüş gözlemcilerine bırakılması en doğrusudur. Gözaltına alındığında taktirde bu fotoğraflar zaten ancak karşı tarafa yararlı olur! Cep telefonunu da evde bırak. İlla da «yürüyüşe birlikte götürmemiz gerekiyor» diye düşünüyorsanız o zaman olası tehlikelerin bilincinde olmanız ve bunları en asgari düzeye düşürmeniz gerekiyor: Numaraların kaydedilmemesi (numaraları evde veya güvenli bir yerde başka bir yere kaydedin ve numaraları cep telefonlarınızdan silin), mesajların silinmesi ve telefon etmediğiniz sürece arjın ve kartın telefondan çıkartılması (yerinizin tespit edilmemesi ve güvenli yöntem) mutlaka önemli kurallardır. Fakat bunun bilincinde olmanız gerekir; günümüzde teknik imkanlar (örneğin; silinmiş numaraların tekrar oluşturulması) hilelerle doludur ve bu olanakların kestirilmesi çok zor.

Araştırma- li ki Komitesi (EA - Ermittlungsausschuss)

Yürüyüşlerde genelde telefon numarası bildirilen veya el ilanı olarak dağıtılan bir EA (Araştırma- li ki Komitesi) vardır. EA, ilk etapta gözaltına alınanlarla ilgilenip onlara avukat temin eder. Birisi gözaltına alındığı zaman EA ile irtibata geçmeli. Bir gözaltılı ahidi olduysan gözaltına alınanın ismini öğrenmeye çalış. Gözaltına alınana yardım edilebilmesi için olayı EA'ya bildir. Gözaltına

alınıp ardından serbest bırakılanlar doğrudan EA ile irtibata geçip bir hafıza protokolü yazmalıdır.

Eğer aylar sonra bir dava açılacaksa, daha önceden yazılmış bir hafıza protokolü faydalı olabilir. (Polis de her şeyi kendi dosyalarında yazılı bulunduruyor!) Saldırıları ahit olanlar da hafıza protokolleri hazırlamalıdır. Bir hafıza protokolünün mutlaka içermesi gereken bilgiler şunlardır: Saldırının mekanı, zamanı ve biçimi (gözaltı, dayak, sürüklenme), ilgili kişinin ismi, ahitler, saldırıların sayısı, hangi birime mensup oldukları ve görünüşleri ('bıyıklı olup olmadığı o kişinin tanımı için yeterli değildir). Böyle bir hafıza protokolü sadece EA komitesinin çalışmaları içindir. EA yoksa

emeri, güvenli bir şekilde bu protokolü saklayın.

Saldırılarda

Panikle kapılma. Derin nefes al, ayakta dur ve diğerlerine de senin gibi davranmalarını söyle. Hemen birbirinize kenetlenin, bu mümkün olmazsa yavaş ve düzenli bir şekilde geri çekilin. Bunları yaptığınız taktirde sana ve arkadaşlarına karşı saldırılarda polis barışlı olamaz, grubu dağıtamaz, ayrıca yaralıların ayak altında kalmaları engellenir.

Yaralanmalarda

Yaralılara yardımcı ol. Sen veya çevrende birinin yaralanması durumunda yürüyüşü sığınağına git ve saldırılardan korunma(sını) sağla. Sığınağın bulunmaması durumunda arkadaşlarınla birlikte yaralının taşınmasına yardımcı ol. Hastane aramak zorunda kalırsan, olabildiğince uzak bir hastane bul ki, yürüyüş ile bağlantı kurulmasın. Önemli noktadır; hastanede de olayla ilgili bilgi vermeyin. Hastaneler çoğu kez polisle işbirliği yapmayı ve bilgileri aktarmıdır. Sadece sigortandan dolayı gerçek kimlik bilgilerini vermen gerekiyor. Bunun dışında hiçbir bilgi verme veya «evdeyim» de.

Gözaltılarda

Gözaltına alındığında, varlığını hissettir (başını), ismini ve mümkünse hangi kentten geldiğini başını ki gözaltına alındığında dair bilgi EA'ya ulaştırılmalıdır.

Kaçmanın mümkün olmadığını anladığında en kısa zamanda sakınle meye çalış. Ve en önemlisi; artık hiçbir kelime söylemiyorsun! Serbest bırakıldıktan sonra hemen EA ile irtibata geçiyorsun. Evine geri döndüğünde gözaltına alınma ile ilgili her şeyi not ediyorsun; meseleyle ilgili hatırladığın her şeyi, özellikle ahitlerin isimlerini not et. EA, dava grubu, Bunte Hilfe veya Rote Hilfe ile irtibata geç.

Nakil'de

Toplama yerlerine veya karakola giderken gerekli gördüğünde diğer tutuklularla yasal haklarınız üzerine konuş. Bu konularında «onu yaptık bunu yaptık» denmemelidir! Çinde iyi bir his olsa da aranızda bir muhbirin bulunması mümkün. Başı kalarına sahip çık ve onlar beceremezlerse, senden daha kötü durumdalarsa, sorumluluk göster. Bu seni de rahatlatır. Hiçbir şey söylememenin yararlı olduğunu anlat onlara. Diğer gözaltına alınanlarla isim ve adres alı-veri yap. Böylece ilk serbest bırakılan kişi komiteye haber verebilir.

Karakolda

Kimlik soruşturmasında sadece

ahsına ait bilgileri vermeye mecbursun;

isim, soyisim

kayıtlı oldu un adres

meslek (örneğin "ö renci", "i çi")

do um tarihi ve do um yeri,

medeni durumun (örneğin "bekar") vatandaşlık

(bu bilgileri de vermeyebilirsin; ancak böylece onlara senin foto raflarını çekmek, parmak izlerini almak ve 12 saate kadar tutmak için bir gerekçe sunmuş olursun – ki bunu, istedikleri zaman zaten yapabilirler. Bunun dışında kimlik bilgilerini vermemen nedeniyle bir disiplin cezasına çarptırılabilir ve birkaç yüz Euro ceza alabilirsin). Hepsi bu kadar! Artık bir şey söylememelisin! Ne ailenle, ne okulla, ne çalı tı nın irketle ne de hava durumu ile ilgili; hiçbir şey!

Gözaltına alındıktan sonra iki telefon etme hakkın var. EA'yı veya avukatını araman en uygunu olacaktır. Eğer polis, senin telefon etme hakkını reddederse onu sinirlendir ve ona, kendisi hakkında dava açacağını söyle. Yaralanman durumunda doktor iste ve rapor al. Serbest bırakıldıktan sonra hemen güvendi in bir doktor ile temasa geç ve ikinci bir rapor al. Ki isel e yalarına zarar verildi inde, zararı yazılı olarak belgelettir. Foto raf ve parmak izi alınması durumunda itiraz et ve bu itirazı protokole yazdırmaya çalı . Hiçbir şey imzalam!

Sorguda

Onların yalanlarına kanma. Ne korku saçan iddet e ilimli polislerin seni sindirmelerine izin ver, ne de sempatik görünen polislerin yumuşak sözlerine kulak as. Memurları kandırabilece ini sakın dü ünme. Zamanını akıllıca de erlendir. Karakolda bulundu un sürece fikir üretmek bir anlam ta ımıyor. Çünkü daha sonra yolda ların ve avukatlarıyla görüşüp her şeyi danı abilirsin. Polis, illa da ifade vermen gerekti ini söylese dahi buna inanma: Söyledikleri her şey yalan! Sorgunun «dı nda» bile «zararsız» oldu unu dü ündü ün konularla ilgili bir şey söyleme, mesela koridorda beklerken. Polisle «siyasi tartışmalara» girme: Gözaltına alındıktan sonra söyledi in her şey ifade niteli i ta ıyor!

«Suçlamalarla ilgili benim bir alakam yok» veya «bu tür şeyler asla yapmam» diye dü ünüyorsan dahi lütfen çeneni kapalı tut. Kendine karşı yöneltilen suçlamaları hafifletmeye çalı rken bir ba kasının durumunu a ırla tirabilirsin. Suçlanan iki ki iden birinin konuması delil te kil eder. Alakasız suçlamalarla ilgili bilgiler bile senin ve ba kalarının profilinin oluşturulmasında devletin koruma makamlarına yardımcı olur.

Hem dayanı ma gere i hem de ilerde kendine yönelik açılacak olası bir ceza davası gere i hiç bir şey söylememen, sorguculara da bu tavrını daha önceden belirtmen ve ifade vermeyi ba tan reddetmen en do rusudur. Bu, aynı zamanda en basiti ve en rahattır. ahsınla ilgili ço u kez

ilk önce gayet «tehlikesiz» sorular yöneltilir: «Ne zamandan beri ...'da oturuyorsunuz?»; «arabayla mı geldiniz?»; «kaçıncı sömesterdesiniz?»;... Ve, isteksiz de olsa, sohbete katıldı nı anladıkları zaman acımasızca sorular sormaya devam edeceklerdir. Artık cevap vermek istemedi ini gördükleri zaman da öyle davranacaklardır: «XY ile birlikte kaldı nı söyleyen ne olur yani?»; «bunu bana niçin söylemek istemiyorsunuz?»; «arabanın kimin oldu unu zaten ö renebiliriz, bunu bize söylememeniz sadece zamanımıza mal oluyor.» vs., vs. Sohbeta bir kere katıldın mı rahat vermeyeceklerdir.

Ancak en ba tan itibaren her polisin de anlayabilece i bir ekilde ifade vermeyece ini söyledi inde durum de i ir: Sordukları her ama her soruya bozuk bir plak gibi «ifade vermiyorum!» demelisin. «Dı arda ya mur ya ıyor mu?» - «fade vermiyorum!»; «Sigara/kahve istermisiniz?» - «fade vermiyorum!»; «Ba ka birisiyle konu mak istermisiniz?» - «fade vermiyorum!»...

Korkma, kimse senin deli oldu unu dü ünmez; kar ılarında bir deli varmış gibi davransalar da. Aksine, kar ındaki, gayet ciddi oldu unu, oyuna gelmeyece ini ve nasıl davranılması gerekti inin bilincinde oldu unu hemen anlayacak ve pes edecektir. Sorgu burada sona erecek ve seni belki de salacaklardır.

DNA-Analizi için biyolojik materyalin alınması

Ceza muhakeme usulüne göre sizden biyolojik materyal alma hakları var; alkol ve uyu turucu testi için kan ve DNA-Analizi için tükürük. Kesinlikle kabul etmeyin! Etmedi iniz taktirde mahkeme kararı almaları gerekiyor ve buna karşı da itiraz etmeniz lazım. Böyle durumlarda mutlaka Rote Hilfe, ba ka adli yardım gruplarıyla veya avukatlarınızla irtibata geçin. Kanınızı ancak bir doktor alabilir. Tükürü ünüzü polis, pamuklu bir çubuk ile de alabilir. Alınmasına fiilen yardımcı olmaya mecbur de ilsiniz. Fakat iddet kullanarak da alabilirler. Diredi iniz taktirde «infaz memuruna karşı koyma» gerekçesiyle size karşı ceza davası açılabilir.

Tükürü ünüzün alınması ve DNA-Analizi (materyalin laboratuvarında de erlendirilmesi) arasında fark var. Kabul etmedi inizde (ki etmiyorsunuz) analiz için mahkeme kararı almaları gerekiyor.

Tükürü ün alınması ve DNA-Analizi gelecekteki hazırlık soru turmalarında da kullanılabilir. Bu «genetik parmak izi», merkezi gen ar ıvlerine kaydediliyor.

Bir seferlik tükürü ünüzün veya kanınızın alınması ömür boyu pe inizi bırakmayacak; bunun bilincinde olun!

Sonradan alınan DNA

Hüküm giymi insanlardan da tükürük alınabiliyor ve DNA-Analizi yapılabilir. Bu durumda elde edilen «genetik parmak izi», gen ar ıvlerine kaydediliyor. Bu uygulamaya, suçlunun

tekrar suç i leme tehlikesini gerekçe olarak gösteriyorlar. Tükürük veya kanın alınması için sizi evinize gelen bir mektup ile ça ırarak olurlarsa hemen bir adli yardım grubu ve avukatlarınızla irtibata geçin!

Bütün bu olası durumlarda unu unutmayın: fade vermeyin, imza atmayın! Ve kesinlikle tükürük ve kanınızın alınmasını kabul etti inize dair hiç bir evrak imzalamayın! Tükürü ün alınmasına ve DNA-Analizin yapılmasına karşı kesinlikle itiraz edin ve itirazınıza dair protokol hazırlatın. Ama hiç bir şey imzalamayın! Stres yaratın, mahkeme kararı ve avukatınızı isteyin!

Seni serbest bırakma mecburiyetindedir

-Kimlik tespiti gere i gözaltında:

Kimlik bilgilerini verdikten sonra ve kimli in yanındaysa seni hemen serbest bırakmaları gerekiyor. Verdi in bilgilerin do ru olup olmadığını kontrol etmek için seni 12 saate kadar tutabilirler.

- Suç üphelisi olarak gözaltında:

Suç üphelisi olarak gözaltına alındı nda en geç ertesini ak am saat 24'te (en fazla 48 saat sonra) serbest bırakılman gerekir. Hakime çıkarılırsan ve hakim tutuklama kararı (sadece a ır suçlarda ve kaçma veya suç izlerinin yok edilme tehlikesi bulunuyorsa 6 aya kadar veya daha fazla) veya «seri mahkeme» talimatı verirse durum de i ir.

Önleme Tutuklanması

(Untersuchungsgewahrsam / Schutzhaft)

90'lı yıllarda bazı federal eyaletler, Nazi döneminde de uygulanan Önleme T u t u k l a n m a s ı n ı (V o r b e u g e h a f t / S c h u t z h a f t , Untersuchungsgewahrsam) yeniden uygulamaya koydular. Polise göre e er «göstergeler tahminleri do ruluyorsa» bir suç veya düzene aykırılık eylemi i lemeni önlemek için seni hapse atabilirler. Eyaletlere göre bu 4 gün ve 2 hafta arası de i iyor, sözde tehlike sona erece kadar; mesela yürüyü ün sonuna kadar. Yani bir uç i lemi olman gerekmiyor. Polisin, sadece bir şey yapabilece ini tahmin etmesi yeterlidir. «Anında» bir mahkeme tefti i yapılması gerekir; en geç 48 saat sonra. E er bunu bu süre içinde beceremezlerse seni serbest bırakmaları gerekiyor. Mahkemece yapılan bu sorgu maskaralıktan ba ka bir şey de il: Sıradan bir davada kanıtlar ve ahitlerle bile savunma zor iken, bu tür sorgularda savunma resmen imkansızla ıyor. Kanıt yok. Polisin ifadeleri kar ısında senin sözün. Ve hakimlerin kime inanacağını tahmin edebilirsin herhalde. Ayrıca, bu baskılar altında verdi in ifadeler daha sonraki ceza davalarında sana karşı kullanılabilir! Bu durumda da yapman gereken: Dayan ve ifade verme. En geç yürüyü ten sonra seni serbest bırakmaları gerekiyor ve yolda larınla, adli yardım gruplarıyla ve avukatlarınla birlikte sakın bir kafayla ya adı n

gözaltına karşı nelerin yapabilece ini dü ünebilirsiniz.

Seri mahkemeler

1994/1997 senelerinden beri sözde «hızlandırılmış davalar» ve «ana dava hapis»leri var. Bunlar «yolcu zorba»lara, yani göstericilere «ufak suç»lardan (en yüksek ceza 1 yıl) dolayı dava açabilmek için uygulamaya konulmuş tur. Gözaltına alınıyorsun ve ardından hemen tutuklanıyorsun (en fazla 1 hafta). Bir kaç gün aradan geçtikten sonra kısıtlanmış savunma hakkıyla ve sana hazırlanmış olana ı sunulmadan dava açılıyor.

Bu dahi ne yapmamız gerekti ini gösteriyor: Seri mahkemelere kesinlikle fiilen katılmıyoruz. fade vermiyoruz, i birli i yapmıyoruz. Böyle bir durumu ancak «so uk bir ya mur»dan geçeri gibi geride bırakabilirsin. Savunman dahi yok! Bazı istisnaları gözardı edersek, seri mahkemelerde ancak tecil edilebilir ceza veya para cezaları verilebildi i için, bir mahkemeden çok maskaralık olan bu davadan sonra tahliye olursun. Ardından nefes alıp dü ünebilirsin ve yapılacakları konu abilirsin. Bir hafta içinde yasal yollara ba vurursan «gerçek» davaya da rahatça hazırlanabilirsin.

Ana dava hapsinde bulundu unda seri mahkemenin önlenmesi ve tahliye olman için avukatınla irtibata geçmeye çalı malısın. Tabi avukatınla birlikte de seri davasına girebilirsin ancak bu tür davalarda savunma pek mümkün olmuyor. Ama avukatın yanında bulunmadı ı takdirde dava dilekçeleri vb. şeyler kesinlikle sunmamalısın. Mahkeme bunu nasıl yapacağını sana anlatmış olsalar dahi! Ve kesinlikle «savunma ahitlerinden» söz etmemelisin: senin lehine bir durum olamaz ve ahitleri de i in içine çekmi olursun. Tecrübeler göstermiş tirki, avukatsız sanıklar tarafından adları verilen ahitler hakkında da hem aynı dava açıldı hem de «yalan yere yemin etmekten» ikinci bir dava açıldı. Yani: Dilekçe verme, ahitlerin isimlerini söyleme!

Ev araması

Tutuklamalardan ve büyük eylemlerden sonra veya devlet baskıları çerçevesinde evlerin aranması sık sık ya anılan ve sıradı ı olmayan olaylardır. Zorunlu olan ve savcılık tarafından çıkartılan arama emri ço u kez «eli kula nda tehlike» gerekçesiyle bulundurulmuyor.

Ev araması devletin en alçak saldırılarından birisidir: asıl olarak sana karşı kullanabilecek bir şeyler bulmaya çalı ırlar. Bunun dışında evini basarak seni a a ılamaya, moralini kırmaya ve senin üzerinde baskı oluşturmaya çalı ırlar. Onlara en iyi ekilde sakın bir kafayla karşı koyabilirsin! Sabah seni erkenden kaldırdıklarında ilk önce ayılıp kendine gelmen gerekiyor. Kendine bir kahve yap, tuvalete git...

Evine bir kere girdiler mi aramayı zaten engelleyemezsin. Ama felakete dönü memesi için bir şeyler yapabilirsin:

En önemlisi: fade verme, kendinle

ilgili bir ey söyleme, mesela aramaların kaynağı olan suçlamalarla ilgili. Yürüyü veya büyük olaylardan önce, mesela devrimlerden önce evini iyice temizlemelisin (esrarı ve sigortayı dolandırdı na dair makbuzları!) ve «sakıncalı» bulunan bildirilerden zaten birden fazla örnek evinde bulundurmamalısın («Da itım» ile suçlanabilirsin). Yine de seni suçlayabilmek için bir eyler bulacaklarsa; meseleyle ilgili bir ey söyleme! «Benim de il» vb. eyler de söyleme, hiç bir ey söyleme!

ahitler bulmaya çalış, arkadaşlarını ara ve telefonu açık halde masanın üstünde bırak ki aradığın ki i nelerin oldu unu duyabilsin. E er mümkünse avukatını bilgilendir. Arama emrini sana göstermelerini ve bir kopyasını iste. «Eli kula nda tehlike» gerekçesiyle arama yapmak istiyorlarsa, aramanın sebebini ayrıntılı olarak öğrenmeye çalış ve aradıkları neyse bir kaıda not et. Memurların isimlerini ve numaralarını not et. İkayetin protokol edilmesini iste. Niçin ikayet etti ini açıklaman gerekmiyor. Aranan her odada senin de bulunma hakkın var. Ondan dolayı odaların teker teker aranmasını iste. Bir eye el koyacak olurlarsa, el konulan malzemelerle ilgili listeyi iste, ama imzalamla! E er hiç bir ey almadıysalar bunun belgesini iste.

Gittikleri zaman ayrıntılı bir hafıza protokolü hazırla. EA, dava grubu, Bunte Hilfe veya Rote Hilfe'yi ve avukatını bilgilendir. Ardından en iyi arkadaşını davet et çünkü böyle bir olaydan sonra sinirlerin bozuk olur ve herkesin birisine dertlerini anlatmaya hakkı ve ihtiyacı var!

Celpname (davet)

Herhangi bir eylem veya yürüyü ten dolayı haftalar, hatta aylar sonra sanık veya tanık olarak polis ve savcılık tarafından çağırılabilirsiniz. Böyle bir durumda EA'yı, Bunte Hilfe'yi veya Rote Hilfe'yi haberdar etmeli ve bir avukat bulmalısınız.

Genel olarak bu a amada mesele kamuoyuna açılmalı, siyasi protestolar örgütlenmeli ve dayanı ma çağırısı yapılmalı.

Ama bir celpname kesinlikle pani e yol açmamalı, avukatına kendi yolda larından daha fazla güvenme ve devlet güçleriyle i birli i yapmasını te vik etme. Burada da tavrımız; sakin olmak - direni i örgütlemektir! Devlet baskılarına maruz kalanlar sindirilemedi i ve kamuoyunda büyük tepki yaratılabilindi inde devlet, imdiye kadar her zaman takipten vazgeçmekten yana olmu tur!

Zanlı/Sanık olarak ifade vermeyi reddetmek

Bir zanlı (hazırlık soru turmasında kullanılan terim) veya bir sanık (ceza mahkemesinde kullanılan terim) olarak davanın her a amasında ifade vermeyi reddetme hakkın vardır. Takibatın ba lamasının hemen ardından bunu yapmalısın ve gözaltına alındıktan sonra, ev araması ve sorgu sırasında «meseleyle ilgili» tek bir kelime söylememelisin! Polis tarafından

ça rıldı nda gitmeye dahi mecbur de ilsin. Savcılı a ve soru turma hakimine (ve tabi kendi mahkemene) gitmek zorundasın ancak bir ey söylemeye mecbur de ilsin. Daha sonra «siyasi» veya «meseleyle ilgili» bir açıklama yapmak istiyorsan, bunu uygun zamanda sakince yolda larınla, Rote Hilfe'yle ve avukatınla sakince konu up danı abilirsin.

ahit olarak ifade vermeyi reddetmek

ahit olarak da polise veya savcılı a bir ey söylemeye mecbur de ilsin! Polise gitmeye mecbur de ilsin ancak savcılı a ve hakime gitmek zorundasın, çünkü gitmedi in taktirde seni tutuklayıp zorla götürülebilirler. Eylemin hemen ardından, davanın ilk a amasında, ev aramasında veya sorguda; zanlılarla, dava grubuyla, Rote Hilfe'yle ve avukatlarla görüş meden verilen her ifade yanlı tır ve senin ve ba kaları için zararlıdır. Ne ile tehdit ederlerse etsinsler, sana söz verseler dahi; mutlaka susmalısın. Bu a amada senin «lehinde» olacak veya «zararsız» ifadeler yoktur! Bu de irmenin içinden çıkabilmenin en kolay ve en hızlı yolu hiç bir ey söylememektir (bkz. «sorguda»).

Seni daha sonra ahit olarak savcılı a veya mahkeme davasına çağıracak olurlarsa hangi ifadelerin senin veya ba kalarının aleyhine olup olmayacağını önceden ba ta sanıklar olmak üzere di er ilgili ki ilere danı malısın. Devletin koruma mercileri, politik davalarda tek tek ki ileri suçlu gösterdikleri ve yargıladıkları ve gittikçe daha fazla baskı uyguladıkları için (mesela direni ba lantılarının ara tırılması, bireylerin kolektiflerin içinden koparılıp dayanı manın engellenmesi, bölmek ve teslimiyet dayatmak vs.) mahkeme davalarında ahit olarak sergilenebilecek tek do ru tutum; tutarlı olarak ve olabildi ince ifade vermeyi reddetmek.

ahitlikten muaf olma hakkı (mesela bir akraba olarak ve buna ni anlılar da dahildir) bulunmadıkça genel olarak ifade verme zorunlulu u vardır ve disiplin cezası veya zorlayıcı tutuklama (Beugehaft) ile hükmünü geçirebilir.

«55. Madde»

Bazı konularda kendi aleyhinde ahadet etmemek için sorulara cevap vermeme hakkın bulunmaktadır; susma hakkını (55. Madde/§ 55 StPO). zorlayıcı tutuklamaya (Beugehaft) maruz kalmamak için bazıları tarafından öneriliyor. Ancak ifade vermenin neden senin aleyhinde oldu unu anlatmaya mecbur oldu un için genel olarak ifade vermi kadar soruya cevap vermi oluyorsun. Aksine böylelikle kar ı tarafa daha fazla bilgi vermi oluyorsun. Ayrıca bazı sorularda aleyhinde bir durumun olu masını engellemek mümkün olmuyor. Bu «taktikle» bu sorulara cevap vermen gerekiyor ve konu maya ba lamı oluyorsun. Ve prati e baktı ımızda böyle bir durumda kimsenin gidi atı belirleyemedi ini görüyoruz. Nasıl olsa

böylece devletin koruma mercilerine istedikleri teslimiyeti göstermi oluyorsun ve belki de ahit ve sanık grubunun içinde bölünmeye yol açıyorsun. böylece ortak bir dava stratejisi imkansızlaşıyor. «Kendi aleyhinde ahadet etmemek için susma hakkıyla» i in içinden sıyrılma çabaları konusunda sizi uyarıyoruz!

Zorlayıcı Tutuklama (Beugehaft)

ahit olarak (ahitlikten muaf hakkına veya susma hakkına sahip de ilsen) ifade vermesi gerekirken bunu yapmıyorsa Beugehaft'ı göz önünde bulundurması gerekiyor. Bu araçla ilk etapta ifadelerin verilmesi dayatılıyor. Ancak zaten ifade vermeyece ini bildikleri bazı inatçılara kar ı Beugehaft'ı eziyet ve baskı uygulaması olarak kullanıyorlar. Beugehaft uygulaması en fazla 6 ay sürebilir ve birkaç kez kısa süreli ve aralıklı olarak da uygulanabilir. Ancak toplam süresi 6 aydır. Bu uygulamayla bazen savcılık tehdit eder; ancak bu durumda da sakin olunmalı! Sadece hakim Beugehaft kararı verebilir, savcılık de il! Olası bir Beugehaft uygulaması öncesi genel olarak hazırlık yapma, kampanya planlama, kirayı bulma, i yerinde veya okulda yaratabilecek sorunları asgari düzeye dü ürme vs. imkanı vardır. Böyle bir durumla kar ı kar ıya gelme durumu olanlar mutlaka Rote Hilfe'yle irtibata geçmelidirler.

Beugehaft'ta olanları yalnız bırakmayız!

Ceza kararnamesi

Bir eylemin üphelisi olarak dava yerine bir ceza kararnamesi ile de kar ı kar ıya kalabilirsiniz. Bir ceza kararnamesi davasız bir hükümdür. Zaman kazanmak ve kendini bilgilendirmek için her eye ra men iki hafta içinde formül kullanmadan itiraz dilekçesi yaz («Hiermit lege ich Widerspruch gegen den Strafbefehl mit dem Aktenzeichen ... ein»). tiraz için bir sebep göstermen gerekmiyor ve göstermemen daha do rudur. Zaman kaybetmeden EA, Rote Hilfe veya Bunte Hilfe ile veya gerekirse dava grubuyla ve aynı eylemden suçlanan di er üphelilerle irtibata geç. Avukatın gerekli olup olmadı ını birlikte dü ünebilirsiniz. tiraz, davanın her a amasında (duru ma sırasında dahi) geri çekilebilir. tirazı geri çekmedi in taktirde sıradan ilk merciden dava açılır ve ceza kararnamesi sadece iddianame i levi görür. Önemli olan iki haftalık süreyi dikkate alman; aksi taktirde ceza kararnamesi kesinle ir! ki haftalık süre içinde (mesela tatilden kaynaklı) evde olmadı ın için haberdar olmadıysan dönü ünden sonra hemen mahkemeye irtibata geçip bunu bildirmen ve kanıtlaman gerekiyor

Anayasayı Koruma Örgütü (VS)

Bir ceza davasıyla kar ı kar ıya oldu unuzda VS'in (Anayasayı Koruma Örgütü) «sevimli baylarıyla» kar ıla abilirsiniz ve onlar size muhbirlik teklif edebilirler (sözde, davanın kapatılmasını veya cezanın

hafifletilmesini sa layabilirler, ancak bunun ne bir yasal zemini ne de garantisi vardır).

VS'in, seni bir konu maya zorlaması için yasal bir imkanı yoktur. Bu nedenle onlarla konu ma! Bilgi verme! Gitmelerini söyle, uzakla , evinden at ve çevredekilerine kim olduklarını söyle!

Ardından hemen bir hafıza protokolü ve tip tarifi hazırla! En yakın adli yardım grubuna git ve VS'in çabalarını kamuoyuna açıkla. Edinilen tecrübeler gösteriyor ki; bu ba a rısından kurtulmanın tek yoludur!

Siyasi nedenlerden kaynaklı adli kovu turma ve yabancılar yasasına yansımaları

Hazırlık soru turması sırasında dahi (yani karardan önce) yabancılar polisi seni sınır dı ı etmeye çalışabilir. Bunun ko ulu da «a ır» bir suçun i lenmi olmasındır, örne in haneye a ır tecavüz. Ancak bir avukatın dahil edilmesi ço u kez bunu ba a rıyla önleyebilir.

Alman pasaportuna sahip olmayanlar için destekçi gruplarının ve avukatın yardımı oldu undan daha da önemli! Sınır dı ı tehlikesinin en büyük oldu u an mahkeme kararı sonrasıdır.

Sınır dı ı kar ısında en sa lam güvenli e iltica dilekçesi kabul edilmi veya i kence yahut idam tehlikesinden dolayı geçici oturma müzadesi almı mülteciler sahiptirler; onlar, Avrupa nsan Hakları Anla ması ve Cenevre Mülteciler Anla ması'nın koruması altındadırlar ve bundan dolayı da sınır dı ı edilmeleri yasaktır. Fakat siyasi i birli i, örne in Almanya ve Türkiye Cumhuriyeti arasında oldu u gibi bu sahada da pratik ve hukuksal aykırılıklara yol açmı tır.

Almanya'da illegal ya ayanlar, örne in iltica davası hukuksal olarak sonuçlanmı ve katlanma dahi alamamı olanlar bu tehlikeyle en fazla kar ı kar ıya olanlardır. Böyle durumlarda tutuklamanın ardından avukat yardımıyla hemen ikinci bir iltica ba vurusu yapılmalıdır. Böylece olası sınır dı ı geciktirilebilir ve atılması gereken adımların dü ünülebilmesi için zaman kazanılmı olunur. Politik faaliyetlerden dolayı bir yandan adli kovu turmadan yargılanma mümkünatı gittikçe artıyor, di er yandan ise böylece yeni iltica için sebepler olu uyor. Bundan dolayı vatanda ı oldu un ülkede militan olarak bir ceza davasından suçlandı ın iltica dilekçesinde sebep olarak gösterilebilir.

«Baskılara kar ı ne yapmalı?» bro ürünü güncellenmi olarak her an u adres altında bulabilirsiniz: www.rote-hilfe.de

Rote Hilfe ile irtibat için:
Rote Hilfe e.V.
Bundesgeschäftsstelle
Postfach 3255
37022 Göttingen
Tel.: 0551/7708008,
Fax: 0551/7708009
e-mail:
bundesvorstand@rote-hilfe.de

Uluslararası Göçmenler Birliği (IMA) Kurulu Kongresi Belgesi

1-Genel Durum:

u anda içinde bulunduğumuz durum, dünya kapitalist sistemin derinleşen krizidir. ILPS Genel Başkanı Prof. Jose Maria Sison, 27 Aralık 2005'te Migrant International'in 4. Kongresi'ndeki açılış konuşmasında mevcut uluslararası durumun analizinde oldukça önemli noktalara vurgu yaptı. Öyle ki:

"Dünya kapitalist sistemin krizi giderek derinleşiyor. Sözde 'serbest piyasa küreselleşmesi' tezinin benimsenmesinden sonra bu kriz daha fazla derinleşti. Bu durum az gelişmiş, hammadde ihracına bağımlı, bütçe açığı bulunan ve dış borç sıkıntısı çeken ülke ekonomilerinin tahribini hızlandırmaktadır.

1997'deki Güneydoğu Asya mali krizinden itibaren, yarı gelişmiş sanayi ürünlerini üçüncü bir ülkeye ihraç eden ülkelerin ekonomilerini ve sözde gelişmekte olan piyasalarıda harabete getirmektedir.

Aynı zamanda bu durum; ülkelerindeki ekonomik ve sosyal koşulların kötüleştiği için çok sayıda insanın kendi ülkesi dışında yaşamaya zorlanmaktadır. Emperyalizmin ana kaynaklarındaki kapitalist dünya krizi, yurtdışında iş bulabilecek göçmenlerin genel sayısı ve kategorisindeki sınırlandırmalara yol açacaktır.

u anda, Güneydoğu Asya ve Güney Asya'dan gelen göçmenler Asya ve Afrika bölgelerinde en kötü koşullar için bile rekabet halindedirler. Aynı zamanda profesyonellerin azaltılması ve olayların haysiyet kırıcılığı oldukça kötü boyutlara ulaşmıştır. Öyle ki, sadece öğretmenler vasıfları küçültülüp hizmetçi olarak değil, pek çok doktorun hemsire, hemirelerin ise birer hastabakıcı, genç mühendislerin ve oldukça yüksek vasıflara sahip işçilerin çırak olarak çalıştırılması gibi durumlar oluşuyor.

Dünya kapitalist sistemin krizi öyle bir dönüm noktasına gelebilir ki, iş için alanlar (üretim odakları) küçülebilir, fabrikalardaki ve kamu işyerlerindeki ucuz göçmen iş alanları dahi bu durumdan nasibini alabilir. Çeşitli milliyetlerden göçmenler muhtemelen kirli, zor ve tehlikeli işleri üstlenebilirler. Fakat dünya kapitalist sistemin krizi daha fazla ilerlerse ve belli ekonomiler göçü noktasında yurtdışındaki ileri ülkelerle önemli anlaşmalar yapamazlarsa sürece uyum sağlayamazlar. Bununla birlikte "antiterör" furyası gibi siyasi faktörler, ırkçılık ve her türden çeşitli ayrımcılık göçmenlere yönelik kullanılacaktır.

Bunların yanında insanlar gelmektedir; emperyalistler Dünya Ticaret Örgütü himayesinde GATS'ın (Hizmet Ticareti Genel Anlaşması) 4. maddesi kapsamında belirlendiği gibi;

göçmenleri haklarından daha fazla mahrum bırakmaktadır ve esnek çalışma ekseninde onları korumasız koşullara düşürmektedirler.

Sendikal hakların baskı altında tutulması, kısaltılmış iş sözleşmelerinin sürekliliğinin düşürülmesi, ücretlerin düşürülmesi, oturum hakkının zorla tırılması ve göçmen işçileri geri göndermek, bunların hepsi çok uluslu şirketlerin tek taraflı menfaati için yapılmaktadır." (Sison 2005)

u anda böylesi yasalar ve uygulamalar mevcuttur mesela İtalya'daki Bossi Fini yasası gibi, ve Japonya'daki Act of 2004 gibi, ve ABD'de yakında yürürlüğe giren HR 4437, Güney Kore'de, Malezya'da, Japonya'da, İsrail'de, Avrupa'da, Kanada ve ABD'de kayıtsız göçmenlerin suçlu muamelesine tabi tutulmaları bunların göstergesidir.

Bugün işçiler "human (beşeri) sermaye" olarak adlandırılmaktadır. Bu anlamda geliyor: işçiye insani yüze ve onura sahip olmayan bir mal veya meta'dır... Egemenler sendikal hakları geriletme ve mücadeleyi bastırma,

sözleşmelerini kısaltmak, ücretleri düşürmek, kalıcı ikamet ve göçleri önlemek engellemektedirler ve vardiyalı olarak çalıştırılan göçmen işçilerin hepsinden tek taraflı olarak çok uluslu şirketlerin çıkarları için yararlanmak istemektedirler.

Diğer taraftan, sınımacı ve göçmenler dünya genelinde küresel emperyalizme karşı hareket geliştireyorlar. İşçiler kendi haklarının derecesini düzenliyor ve haklarının üzerinde ısrarla duruyor ve sırasıyla haklarını ve haysiyetlerini savunuyor, yurtdışında çalışıyor ve yarı arken geçim seviyelerini bir adım öteye taşıyorlar.

Ulusal ve bölgesel düzeyde örgütlenmesi, ve haklar ve refah gruplarından anti-emperyalist kuruluşlara kadar, direnişin küresel bir birlik olduğu söylemek ve anti-emperyalist hareketin bir parçası olması çok önemlidir. Çeşitli milliyetlerden göçmenlerin Uluslararası Birliğin kurulması bir elzemdir. Bu örgütleri

toplayıp emperyalist küreselleşmeye karşı güçlü bir güç oluşturacaktır. Bu anlamda IMA'nın kurulmasını önerilmektedir.

Küresel direniş ittifaklarını bölgesel ve ulusal seviyelerdeki organizasyonlardan, hukuk-sosyal yardım gruplarına kadar geniş bir yelpazede birleştirmek ve anti-emperyalist hareketin bir parçası olmak çok önemlidir. Değişik milliyetlerden göçmenlerin oluşturduğu uluslararası ittifaklar bir ihtiyaçtır ve bu organizasyonlar birleştirilince küresel emperyalizme karşı güçlü bir mücadele hattı olacaktır. Bu doğrultuda Uluslararası Göçmenler Birliği (IMA) bir çıkış olarak önerilmektedir.

2. IMA hakkında:

a.) IMA, çok geniş uluslararası ilerici ittifaklardan oluşmuş ve değişik uluslardan anti-emperyalist göçmenlerin bir organizasyonudur. Bu hareket, değişik uluslardan göçmenler, sınımacılar ve mültecilerin hak ve çıkarlarının gittikçe artan güç ve sesi olacaktır. Bu birliğin temelleri - Basis Unity (ekteki Birliğin Temelleri Teklifi - Proposed Basis Unity belgesine bakınız.) ve Hareketin Genel Programı - General Program of Action çerçevesinde netleştirilmiş uluslararası birliktir.

Yönetim organı olarak bir Uluslararası Koordinasyon Komitesi (ICB) seçilecektir. ICB 7 kişiden oluşacak (Başkan, Başkan Yardımcısı, Genel Sekreteri, iki tane Genel Sekreter Yardımcısı, Mali Sorumlu ve Editör) Bunlar uluslararası göçmen haklarının örgütlerini temsil ederler. IMA'nın günlük çalışmaları ve iletişimi sağlayacak Uluslararası Sekreteryası oluşturulacaktır.

Üyelik: (7 bölgeden)

- *Doğu Asya ve Okyanus
- * Güney Asya
- *Avrupa
- * Latin Amerika ve Karayipler
- *ABD
- *Kanada
- *Afrika ve Ortadoğu

b.) IMA ve ILPS Çalışma grupları arasındaki fark:

ILPS Çalışma Grubu ILPS'in organik bir parçasıdır. Bu çalışma

grubu personel ve hareketin fonksiyonları ve ILPS 16. Çalışma Grubu (göçmen işçiler, sınımacılar ve savaş nedeniyle göçmek zorunda olan göçmenler) ile ilgilidir. Bunlar göçmenler için eğitim ve arastırma, ILPS'in bölgesel bölümlerini açmak için yardımcı olmak, üye örgütleri bilgilendirmek için taslak ve öneriler hazırlamakla uğraşır.

ILPS 16. Çalışma Grubu tarafından belirlenen IMA çalışması daha serbest oluşmuş ve ILPS üyesi olan veya olmayan her kurumun Birliğin Temelleri Esası altında birleştirilmiş bir yeni uluslararası oluşumdur. Uluslardan anti-emperyalist, ilerici örgütlerden oluşmaktadır. ILPS çalışma grubu üyeleri göçmenlerin haklarını savunan ve çıkarlarını geliştiren ve genel olarak anti-emperyalist hareketin bileşeni ve IMA'nın bir aktif üyesi olabilirler.

Bir örgüt IMA'ya katılabilmek için ILPS'de üye olmak zorunda değildir. Bir örgüt IMA'da üye olmak için geniş anti-emperyalist bir örgüt olmak zorunda değildir. Hedeflenmiş göçmenler IMA'da iade edilmeden aslen üye oldukları göçmen örgütünde kaldıkları temelinde üye kalabilir.

c.) IMA'nın hedefleri:

Tüm dünyadaki göçmenlerin, mültecilerin ve yerlerinden göç ettirilmiş sınımacıların hakları, geçimi ve refahını geliştirmek için çalışmak; Göçmenlerin, mültecilerin ve yerlerinden göç ettirilmiş insanların haklarını emperyalistler ve uluslararası saldırıları karşısında savunmak; Göçmenlerin ve mültecilerin haklarını ve geçimini geliştirmek için ortak eylemler geliştirmek ve planların koordinasyonunu ilerletmek.

Eti ücret, iş güvencesi için, kayıtsız göçmenler ve göçmenlerin metalaştırılması ve kriminalize edilmesine karşı kampanyaları yürütmek. Üyeler arasındaki destek ve ortak çalışmaya genişletmek.

ilerici ve gerçek anti-emperyalist örgüt ve birliklerle enternasyonal dayanışma ve ortak çalışmaya salı.

d.) IMA'nın kuruluş kongresinin tarihi 14-15-16 Haziran 2008'dir. Hong Kong'da ILPS 3. Kongresinden birkaç gün önce olacak ve aynı mekanda yapılacaktır.

e.) Ana Tema:

Tüm dünyadaki göçmen ve mültecilerin haklarını savunmak ve mücadele etmek için birleşelim! Emperyalist saldırılara karşı mücadele edelim! Enternasyonal dayanışmaya geliştirelim!

IMA Kuruluş Kongresi Tarihleri : 14-15-16 Haziran 2008, Hong Kong

IMA (Internatinal Migrents Alliance)-UGB (Uluslararası Göçmenler Birliği) Avrupa Bilgilendirme Toplantısının Ortak Deklarasyonu

Bizler Avrupa'da bulunan göçmenler, mülteciler ve onların savunucusu demokratik kitle örgütlenmeleri olarak; Almanya'nın-Duisburg ehrinde gerçekleştirilen "IMA Kurulu Kongresi Hakkında Bilgilendirme Toplantısı"nda "Göçmenlerin Siyasi Gündemleri Ba lamında Demokratik Örgütlenmelerimizi Güçlendirmek" baş lı ı adı altında bir araya geldik.

Göçmenlerin, mültecilerin ve yine onların savunucuları demokratik kitle örgütlerinin bu toplantıda bir araya gelmeleri tarihsel bir buluş madır. Çünkü göçmen ve mültecilerin durumları sürekli olarak kötüle mekte ve uluslararası ortak mücadelenin politik gerekçeleri sürekli artmaktadır.

Neo-liberal küreselle me ve sözde "terörizme karşı sava " konsepti nedeniyle bir çok ezilen ve ba ımsız ülkelerde yoksulluk, açlık, topraksızlık, ı sızlık, ekonomik ve mali krizler yaygınla maktadır. Bu durum (zoraki) göçü artırmakta ve bir çok toplulukların ya am alanlarından çıkarılması sonucunu do ırmaktadır.

Birle mi Milletler'e göre, dünya nüfusunun yaklaşık yüzde üçü (% 3'ü) göçmen oldu. Dünya genelinde göçmenlerin ço u Avrupa'da ya amaktadır (64 milyon), Asya (53

milyon) ve Kuzey Amerika (44 milyon). Neredeyse geli mi bölgelerde yaayan her on ki iden biri göçmendir. Göçmen kökenli vatandaşların sayısını da buna eklersek bu rakamlar iki katına çıkabilir.

Avrupa'da yaklaşık 3 milyon kayıtsız i çini varlı ından bahsedilmektedir. 2005'in sonunda dünyada 13 Milyon mülteci kayıt edildi.

Emperyalist talan ve baskılar sürekli ço alırken ve Ortado u, Afrika ve Asya'da egemenlerce kı rıtılan savaş lar sayesinde ya mamalar hızla devam ederken göçmenlerin sayısında ha bire yükselmektedir.

Avrupa'da, göçmenler emperyalist devletler için birer ucuz i gücü kayna ı olmu tur. Onların yaptıkları i ler ço u zaman az ödenen, kirli ve tehlikeli i lerdir. Onlar ayrımcılı ın ve ırkçılı ın saldırılarına maruz kalmakta ve emperyalist sistemdeki krizlerinin günah keçisi olarak lanse edilmektedirler.

Göçmenlerin bir taraftan 'i çaldıkları di er taraftanda sosyal refah kurumlarının içini bo alttıkları' gibi asılsız suçlamalara maruz kalmaktadırlar.

Hem kayıtlı hemde kayıtsız göçmenler sürekli sınır dı ı edilme

tehlikesiyle karşı karşıyadırlar. Her yıl binlerce sını macı zorla veya çözümsüzlükten dolayı terketti i topraklara geri gönderilmektedir. Bütün göçmenlerin içinde özellikle kadın göçmenler en fazla ma dur olmakta, iddete ve cinsel tacize maruz kalmakta, fuhu sektörlerinde 'meta' olarak satılmaktadırlar.

Mülteciler yurtlarını saldırganlık savaş larının, siyasi baskıların ve emperyalizm destekli soykırımların bir sonucu olarak terk etmek zorunda kalmaktadırlar. Göçmenlerin temel hakları sürekli olarak emperyalist devletler ve hükümetler tarafından ihlal edilmektedir. Emek göçmenlerinin durumunda oldu u gibi, mülteciler de ayrımcılı ın, nefret ve ırkçılı ın hedefi durumundadırlar.

Bu gerçeklere ba lı olarak, biz göçmenler bize yönelik bütün haksızlıklara ve baskılara karşı birle ere direnmeliyiz. Demokratik haklarımızı savunmak, menfaatlerimizi ve sosyal refahımızı geli tirmek gerekti inin bilincinde olmalıyız. Saflarımızı daha sıkı örgütlemek ve kitle mücadelesini uluslararası düzlemde yeni ve etkili birlikler yaratarak güçlendirmeliyiz.

Göçmenler, mülteciler ve onların haklarını savunan bütün ilerici çevreler, ırkçılı ı ve ayrımcılı ı aktif tavır alan kiliseler, uzman ve aydınlar,

hükümet dı ı örgütler, yurttta hareketlerinden olu an dost kesimler ve sendikalarla demokrasi ve özgürlük mücadelesinde daha fazla birle me çabası vermeliyiz.

Avrupa ve ba ka kıtasal bölgelerdeki halk hareketleriyle birle erek geli tirece imiz ortak direni imizi bir manifesto haline getirmek için somut pro ramlar çerçevesinde hareket etmeli ve etkili kitlesel eylemlere giri meliyiz.

Emperyalizmin neo-liberal küreselle me politikalarına ve gerici "terörizme karşı sava " konseptine karşı n, göçmen ve mültecilerin demokratik talepleri u runa geni olu umlar kurulması için azami çabalar sarfetmeliyiz.

Bizler bu deklarasyonu gerçek özgürlük, demokrasi, sosyal adalet, barı ve herkesin daha iyi bir dünyada ya ayabilmesi için ortak mücadelenin ve kitlesel birlikteli imizin tarihsel bir simgesi olarak imzalıyoruz.

imzalayanlar:

AT K, MİGE, Kızıl Yardım, AT F, AT F, HT F, FT F, T F, AT K-Kadınlar Komisyonu, Yeni Demokratik Gençlik-Avrupa, Demokrat Sanatçılar Birli i (DSB)

Nisan 5-6, 2008

Duisburg, Almanya

Halkların Uluslararası Mücadele Ligi 3. Uluslararası Konferansı

"Emperyalist saldırganlı ı, devlet terörüne, talan ve sosyal yıkıma karşı yeni bir dünya kurmak için halkların mücadelesini güçlendir, birle !"

TIA'nın taslak programı

Tarih: 17-22 Haziran 2008
Yer: Hong Kong

Genel Program

17 Haziran, 2008
Delegasyonların geli i ve kar ılıma
Delegelerin kayıt işlemleri
Delegasyonların konaklaması

Çar amba 18 Haziran 2008

09:00-09:20 Ba kandan Selamlama
09:02-09:05 Ana konu macının tanıtımı
09:05-09:30 Ana konu macı Varara Rao
09:30-09:45 Kahve molası
09:45-10:00 Konferansın programı
10:00-10:15 Konferansın kuralları
10:15-10:45 Ba kanlık raporu, Jose Maria Sison
10:50-11:15 Genel sekreterinin raporu, Arman Riazi
11:15-12:00 Raporların tartışılması
12:00-12:30 Tüzü e dair di iklilerin/düzeltilmeleri kabul edilmesi
13:15-13:30 Adaylık ve seçimin kuralları
13:00-14:00 Ö len Yeme i

Oturumun konu macıları ve açık forum (her sunumu için 15 dakika var ancak dosyalar daha önce gönderilecek ve TIA Websitesinde yayınlanacak)
14:00-14:15 Neo-liberal küreselle me ve Eme in sömürüsü Crispin Beltran
14:30-14:45 ABD Militarizm ve Savaş Manolis Arkolakis
14:30-14:45 Anti-terör yasaları ve İnsan Hakları Haluk Gerger

14:45-15:00 Emek ve Göçmenlik

Irene Fernandez

15:00-16:00 Açık Forum

16:00-16:15 Kahve Molası

16:15-16:30 Kırsal kesime saldırı ve yerinden edinmek

Arundhati Roy

16:30-16:45 Emperyalist Küreselle meze Kar ı Afrika

Halkların Direni i Wahu Kara

16:45-17:00 Çin üzerine Prof.Paoyu Ching

17:00-18:00 Açık Forum

18:00-20:00 Ak am Yeme i

Seçmeli ak am faaliyetleri

Ülke hakkında enformasyon odaları

İkili ve geni çaplı bölgesel toplantılar

Video Film gösterimler

Resim ve sanat gösterimleri

Kitap, CD'ler ve el ürünlerin satı ı

İir dinleti, arkılar ve ba ka e lenceler

Per embe, 19 Haziran 2008

09:00-13:00 Çalı ma grupları oturumları

Çalı ma grupları 1,3,5,7,9,11,13,15,17,

Liga'nın 18 madde üzerindeki çalı ma grupları

Selamlama ve tanıtımlar

Ara tırma yapan ki ilerin konu macıları,

Tartı malar ve eylem planlaması

Sonuç bildireleri: Bir tane genel, di erleri özgül meseleler

13:00-14:00 Ö len Yeme i

14:00-18:00 Çalı ma grupların oturumu

Çalı ma grupları no. 2,4,6,8,10,12,14,16,18

1-Selamlama ve tanıtımlar

2-Ara tırma yapan ki ilerin konu macıları,

3- Tartı malar ve eylem planlaması

4-Sonuç bildireleri: Bir tane genel di erleri özgül meseleler

Ba ımsız Besleme üzerine özel Forum

18:00-19:30 Forum

19:30-20:30 Ak am Yeme i

Seçmeli ak am faaliyetleri

Ülkeler hakkında enformasyon odaları

İkili ve geni çaplı bölgesel toplantılar

Video Film gösterimler

Resim ve sanat gösterimleri

Kitap, CD'ler ve el ürünlerin satı ı

İir dinleti, arkılar ve ba ka e lenceler

Cuma, 20 Haziran 2008

09:00-11:00 Açık oturum

Çalı ma grupların raporları (her rapor için 5 dakika)

11:00-11:15 Kahve molası

11:15-13:00 Genel Deklarasyonun sunulması ve onaylanması

13:00-14:00 Ö len Yeme i

14:00-15:30 UKK aday üyelerin tanıtımı

15:30-16:30 Üyelerin seçilmesi

16:30-18:30 Oyların sayılması ve seçim sonuçların açıklanması

18:30-20:00 Ak am yeme i

20:00-23:00 Dayanı ma Gecesi-Kültürel Ak am

Yeni seçilmi UKK üyelerin duyurusu

21 Haziran, 2008 - Cumartesi

Toplantı oturumları

Yeni ICC'nin toplantısı

Çalı ma grupları ve üsler karşı kampanyanın toplantısı

Etkinli in olacak yerde bir yüzme havuzu ve ba ka spor olanaklar mevcuttur, katılımcılar ve misafirler tarafından kullanılabilir.

AT K Tüzük Yenileme Kurultayı

co kulu ve ba arılı bir ekilde sonuçlandı:

En son 12 yıl önce kapsamlı de i ikliklerin yapıldı ı AT K Tüzü ü, o günden bu yana yapılan bir-iki eklemenin haricinde çok fazla de i ikli e u ramamı tı. Bu süre zarfında kar ıla ılan sorunlar ve yeni geli meler konusunda tüzü ün yetersizliklerinin görülmesi ve mücadelenin gelecekteki ihtiyaçları göz önüne alındı ında, tüzü ün komple yenilenmesi ihtiyacı bir süredir tartışılmaktaydı.

Bunların yanında AT K ve ona ba lı kurumlar arasındaki ili kilen bir düzene konulması, kurum içi fikirsel mücadele ve örgütsel müdahalelerin kapsamının netle tirilmesi, federatif ve konfederatif yapılanmaya daha fazla i lerlik kazandırılması gibi gerekliliklere kolektif çözümler üretilmesi anlamında, Tüzük Kurultayı'na gereksinim olu mu tu.

Bu perspektifle AT K Konseyi denetiminde olu turulan Tüzük Komisyonu tarafından hazırlanan Yeni 'Tüzük Tasla ır' öncelikle dernek ve komitelerin toplantılarında tartışıldı. Bu alt tartışılarda tüzü e yönelik belirlenen dü ünçe ve öneriler i ında

Tüzük Kurultayı'nda verimli ve üretken tartışmalar yapıldı.

Frankfurt/M Haus der Jugend salonunda ba ta yapılan delege tespiti ve saygı duru uyla ba layan Kurultay'da, Divan seçiminin hemen ardından de i iklikler konusunda tartışılmalara ba landı. Her Madde tek tek tartışılarak delegelerin onayına sunuldu. Birinci gün saat 19:00'a kadar devam eden tartışılmalara ertesini gün devam etmek için ara verildi ve akşam yeme i molasından sonra panele geçildi.

Türkiye'den Prof. Dr. İlyas Yılmaz, Bergama Köylü Hareketi Sözcüsü Oktay Konyar, Munzur Çevre ve Dayanım Derneği Temsilcisi Ali Yıldız ve AT K adına Ufuk Berdan'ın sunum yaptığı panel, dinleyicilerden yoğun ilgi gördü.

Panelistlerin sunumundan sonra dinleyicilere soru sorma ve söz hakları verildi. Bazı dinleyicilerin sorularının panelistler tarafından cevaplandırılmasının ardından ilk günlük program başarıyla son buldu.

Katılımcı bütün panelistler, AT K'in do ru bir çevre bilinci olu turulmasına

yönelik çabalarını kutlayarak; bundan itibaren birlikte ortak i ler yapmaya hazır olduklarını beyan ettiler. Bu konularda önerilerde bulunan panelistler, da ınık bir tarzda süren çe itli mücadelelerin ortak paydalar etrafında koordine edilmesi gerekliliğine vurgu yaptılar.

'Küresel Isınma ve Doğa Tahribatı'nın neden ve niçinleri üzerine farklı pencerelerden bilgi aktarımı ve bu ekseninde do ru bir politik bilinç/duru olu turma amacına hizmet etmi bir etkinlik olarak hafızalarda önemli bir yer edindi bu panel.

Kurultayın ikinci gününde saat 14:00'e kadar süren tartışılmalardan sonra AT K yeni iç tüzü ü onaylandı.

Anti-emperyalist, anti-fa ist mücadele, göçmen hakları, kadın hakları, gençlik çalışması, ezilen ulusların kurtuluş mücadelesi, sosyal kurtuluş mücadelesi, insan hakları, toplumsal azınlıkların hakları, doğanın korunması gibi ve bir çok ba ka politik konularda tüzükte önemli görevsel de i iklikler yapıldı. Yeni manada demokratik politika ve taktiklerin tüzü e i lenerek geleceğin

perspektifsel yönelimleri esasen biçimlendirilmiştir.

Siyasal perspektiflerin somutlaştırılması ve özgül görevlerin netleştirilmesi meselelerinde önemli ilerlemeler sağlanabilmiştir bu kurultayda. Delegelerimizin büyük çoğunluğunun tüzük taslağına yönelik hazırlıklı gelmeleri ve kurultaydaki tartışılmalarda delege ve misafirlerin görüşleriyle ciddi katkıları sunmaları yeni tüzü e kolektif kazanımlar olarak yansımıştır.

AT K 19. Genel Konseyi, kurultayda onaylanan yeni iç tüzü e yönelik imla, tashih ve mizampaj düzenlemesini yaptıktan sonra, bunu yakın bir tarihte bir broür halinde çıkaracaktır. Tüzük Kurultayı'mıza 15 ayrı örgüt, kurum ve aydın bireylerden dayanım mesajları sunulmuş ve bunlar salonda bulunan kitleye aralıklarla aktarılmıştır. AT K Genel Konseyi ve Divan, ba arılı bir tüzük kurultayının ardından, bütün delege ve AT K aktivistlerine üstün ba arılar dileyerek kurultayı sonlandırdıklarını açıklamışlardır.

Frankfurt Mücadele muhabiri

AT K'in "Kurumsallaşma ve Merkezi Yer Edinme" kampanyasını maddi ve manevi destekle!

22 yıldır kesintisiz mücadele yürüten AT K'in kurumsallaşma çalışmasına yeni bir halka eklemek için 19. Genel Konseyi'miz tarafından başlatılan kampanyası başlatılmıştır. Bu hamlenin amacı çalışmalarımızın daha düzenli ve koordineli hale getirilmesine yönelik AT K'e merkezi olarak mütevazı bir bina kazandırmaktır. AT K'in merkezi çalışmalarındaki aksayanları gidermek, güncel gelişmelere daha hızlı tavırlar geliştirmek için kurumsallaşma merkezi bir binanın olması önemlidir. Bu binada Başkan, Sekreteryası ve arıvi olan, diplomasi faaliyetlerini örgütleyen,

misafirlerini a ırlayan bölümlerinde içeren, sanatsal ve edimsel çalışılmalara olanaklı bir yerimizin Frankfurt bölgesinde olu turulması, sizlerin maddi ve manevi deste i ile mümkün olacaktır. Avrupa genelinde çalışmalarımıza katılan tüm üyelerimizi, taraftarlarımızı, emekçileri, demokratları ve ticaretle u ra an dostlarımızı kampanyamıza güç vermeye çağırıyoruz. Kampanyamızın sonuçları ileride kamuoyu ile paylaşılacaktır.

Haydi görev başına El ele verelim, ATIK'i büyütelim!

Merkezi kampanya komitesi

ADR (AT K) GENÇLİK VE TATİL KAMPI

12 TEMMUZ - 02 AĞUSTOS 2008

PREVEZA- YUNANİSTAN

Adres:

Camping Asterias Kastroskia
TK 48100

Preveza- Yunanistan

Tel. Büro: 0030- 26 82 054 098

Mobil: 0030- 694 255 2250

Dimitris Christakis

Kamp Programı:

- Panel ve seminerler
- Geziler, eğlence ve kültürel etkinlikler
- Kadın, gençlik ve çocuk programları
- Teknik eğitimler, atölye çalışmaları
- Sportif faaliyetler ve yarışmalar

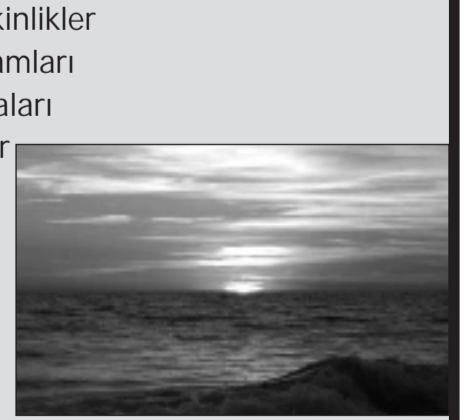
Kamp ücretleri:

Büyükler: 3 hafta 450 Euro

Gençler: 350 Euro

Çocuklar: 5-12 arası 250

Çocuklar: 0-5 arası ücretsiz

geni bilgi için: www.atik-online.net

ÖTEK VE "ÖTEK LE T RME" DEY NCE! VEYA ÖTEK K MD R? ÖTEK LE T RME NED R?[1]

TEMEL DEM RER

"Bir zaman gelir ki sessizlik ele verir." [2]

2007 yılına tükenmesine çok az bir zamanın kaldığı coğrafyamızda "Öteki ve Ötekileştirilme"yi tartışmak, konuşmak; gerekli olduğu kadarıyla "zor ve zorlu bir iş"...

Bunu bilmeyen var mı? fiüphesiz yok!

Ama bu böyle olsa da, belki de sırf böyle olduğu için konuşulmuş, irdelenmeyi hak ediyor "Öteki ve Ötekileştirilme" konusu...

"Neden" mi?

Georg Christoph Lichtenberg'in, "Dünyadaki kötü, iyiden daha faydalı olmasını sakın!" sorusunun daha sık telaffuz edildiği mevcut kofullarda; 1986'da yakalanan Mentor (Klavuz) nickli hacker gibi, "Evet ben bir suçluyum. Suçum merakın bir parçası," diyebilmek; ya da Bernard Shaw'ın, "Sadeduyulu kiffi, kendini dünyaya uydurur; sadeduyusuz kiffi, dünyayı kendine uydurmaya çalışır. Tüm ilerlemeler o nedenle sadeduyusuz kiffilere dayanır," uyarısını tekrar anımsamak için...

Yeri geldi; altın defalarca çizerek söyleyeyim: Afkla ve hayata dair korkusuz sorular soracağız ve diyeti neyse almadan, "amasız", "fakatsız" yanıtlar bulacağız...

Afkktan ve hayattan yana olmak, bunu "olmazsa olmaz" kılıyor...

Bundan kuffkusu olan beni dinlemesini!

Derisini Engizisyona yüzdürme tehdidi pahasına "Dünya dönüyor" diyen Galileo'yu ya da small Belfikçi'yi anımsayın...

Bilmiyor değilim: Bu topraklarda sahibi sorular sormak da, sahibi yanıtlar aramak ve bulmak da ateften gömleği giymesine çok ama pek çok fleyi göze almak demektir...

Ancak unutulması: Afkla ve hayata dair her fley, göze almak, sakınmamak ve hatta cüretkârcı almamakla mümkündür...

"Yanıt arayanlar", "meraklı olanlar" için bafkla türlü mümkün değildir; olmamıştır; ve olmayacaktır da... "Nası" mı?

Hikâyeyi bilirsiniz: "Bir filozofa Dünyanın neyin üzerinde durduğunu sordumullar.

'Bir kaplumbağanın,' demiyi filozof.

'Peki ya kaplumbağa neyin üzerinde durur?'

'Bir masanın.'

'Peki ya masa neyin üzerinde durur?'

'Bir filin.'

'Peki ya fil neyin üzerinde durur?'

'O kadar da meraklı olmamak lazımlı...' [3]

Onların yani egemenlerin aksine ben size tutkuyla meraklı olmayı öneriyorum...

Ve bu tutkulu merakla size -dilimin döndüğünce- "öteki ve ötekileştirme"yi anlatmaya çalışacağım...

Hadî bafllayalım öyleyse...

I-) ANILARDA ANIMSADIKLARIM...

Kimdir "öteki" ya da nedir "ötekileştirmek"?

Bir alay teorik laf etmek mümkün, edilebilir ve edilmelidir de. Ama izin verirsiniz ben anlar dehlizimdeki örneklerden bir kaçını sıralayarak bafllayayım...

İki Ayvalık'tan... Babam edebiyat öğretmeni idi; ben de 5 ya da 6 yaşındaydım.

Hüseyin, her türlü hafızları birlikte yapabiliyim en yakın arkadaşım. Çok severdim onu; ta ki bir gün Orhan Günsiray ile Alike Vuyuklaci'nin bir filmi izledikten sonra, Alike Vuyuklaci'ye "bizimki" diyen Hüseyin'in bir "Rum piçisi" Hristo olduğunu öğrenene değin... Dövdüm onu (elim kolsaydı keflke!) Suçu "Rum piçisi Hristo" olmak; eve döndüğümde muzaffer edayla anama anlattım bunu; ardından ondan yediğim okkab flamanı (eline saşık ne de iyi etti) hiç ama hiç unutmadım; kulağıma küpe bana da bir hayat dersi oldu sözleri: "Ha Hristo, ha Hüseyin... O senin kardeşin... Siz aynı sokanın, toprakların çocuklarısınız... Neyi paylaşıyorsunuz ki? Ne Rum olmak suç, ne de Türk olmak üstünlük"...

İkinci anım 1960 darbesi takip eden kesitte... "Size Kürt diyenin surabına tükürün!" diyen Cemal Gürsel'di değil mi? Türk'tük ya, hep surabına tükürecek birini aradık çocuk akımlarla; önümüze gelene "Sen Kürt müsün?" diye sorarak...

Üçüncüsü Çorum Albayrak kökünü'nden, Kürt kökenli bir ailenin çocuğuydu, "Sen Kürtsün" dendiğindeki yanıt hâlâ büyük bir utançla anımsıyorum: "Hayır ben Kürt değilim, Kürtlerin kuyruğu varmış, benim kuyruğum yok, ben Kürt değilim..." (Siz büyükeliniz anlattılar mı bilemem, biz çocukken "Kürtlerin kuyruklu olduğu" söylenirdi bize...)

Dördüncü gündelik hayatta bir sıkça sarf edilen söz: "Tahtadan mafla, Kürt'ten pafla olmaz!" (Biliyorum siz bu sözün daha fledidini de biliyorsunuz; ama ben onu buraya aktarmıyorum!)

Beflinci anım sınır ötesinden, Fransız kız arkadaşım beni ailesine tanıştıracaktı, takımı takılırdım, çaldık kapıyı Onunla birlikte, annesi açtı kapıyı, annesine takdim edildim, ilk tepkisi flu oldu: "Yabancı ha..." Adım bile sormadan tanımlamıştı beni anas: Yabancı...

Albino anım da sınır ötesinden Sırbistan'dan... Sürgündeki kardeşimden öte yoldaşım Seyhan'ın eflisi Sırp'tı, Sandra adında müthiş sevimli bir kızları vardı. Anımsayacağınız belki ama, mızmlanan Sandra'yı anneannesi "Yaramazlık yaparsan seni Türklere veririm" diye tehdit ediyordu... Ve ben de, babası Seyhan da Türk'tük... Ve de biz Sandra'yı gözümüzden esirgercesine çok seviyorduk...

Burada durup, anılarda anımsadıklarımızdan hareketle hızla sıralıyorum...

Ötekine bak ötekini gör, kendine bak kendini gör!

Gayrimüslim veya etnik kimlikler "içimizdeki öteki"dir!

Değilmiyen tek gerçek var; o da, durum ne olursa olsun her zaman bir "öteki" oldu=unuzdur!

Mesela...

Birileri sizi tuttu=un takımı bafllarınızdan ötürü "öteki" ilan edip tartaklamaya çalışabilir!

Birileri sizi paranoyaların düflmanına çevirerek "öteki" yaftasıyla mezara yollayabilir!

Birileri sizi, aklınız okudu=unu düflünerek 'potansiyel öteki' diye etiketleyip yargısız infaza sürükleyebilir!

Mesela...

Hasbelkader konuştunuz içinde birkaç sözünüz, "tehlikeli ötekiler"den oldu=unuza delil gösterilip kodesi boylayabilirsiniz!

Hasbelkader toptan "öteki" kabul edilip

toplum olarak bir savaflla sürüklenebilirsiniz!

Aslı sorulursa, -iktisadi ve sosyal zaruretler zemininde yükselen- "kimlik travmaları"nın bir refleksi olarak boyveren "öteki ve ötekileştirme"nin baflat alanı, elbette "kimlik, farklılık" eksenidir.

"Toplumsal varlık olarak insana özgü belirti, nitelik ve özelliklerle, birinin belirli bir kimse olmasını sağlayan flartların ya da herhangi bir nesneyi belirlemeye yarayan özelliklerin bütünü" olarak açıklanması mümkün olan "kimlik" konusunda, antropolog Michael Rowlands da, "Bireylerin kendilerini bafllıklarına bir flekilde takdim etme özgürlüğünün sonucunda benlik ve benliğin temeli (özel-toplumsal alanlar) apayrı fleyler hâline gelir," der...

Nuri Bilgin de kimliğin inflasında flu temel özelliklere değinir: "Kimliklerin, bir infla ürünü olmaları, özsel gerçekliklerinin olmaması demektir; kimlikler tarihsel ve psiko-sosyal süreçlere bağımlıdır.

Sosyal dünyamızda cereyan eden olayları kapsayan sosyal gerçeklik, büyük ölçüde insanların bu gerçekliğe ilifkin temsillerinin bir ürünüdür. Ama onlar bu olayları, kendi dıfllarında apayrı gerçeklikleri varmış gibi görürler. Bu anlamda kimlikler, sadeduyü düflüncesi tarafından bir öz gibi algılanırlar...

Kimlikler basit birer etiket değildir. İnsanların kimlik görüşlerine, zamana ve ortama göre değiflen psiko-sosyal yapımları vardır. Bu yapımların önemine göre, kimlikler de az ya da çok önem taşırlar.

İnsanlar, çevresel türlürlük ve karmaşıklıkla baflla çkabilemek için çeşitli durumları, olayları, fleyleri ve insanların kategorilendirmektedirler...

İnsanlar, kimliklerini istedik yönde flekillendirmek ve korumak için, geçimfleriyle sürekli 'oyunarak' tarihlerini yeniden yazmaktadırlar. Bu anlamda kimlikler, bellek üzerinden infla edilmektedir..." [4]

Özetle kimlik, hem "biz" hem de "onlar", ötekileştirilen ("ulusal", "kültürel", "sınıfsal", vd. boyutları olan) bir kategorizasyon kurgusudur...

Günümüzde kültürel kimliklere hâkim olan ve ulusal kimlikleri belirleyen de, K. Marx'ın saptamasıyla, befleri münasebetlerin "efendi-köle" ilifkisine dönümlüfl olmasıdır.

Biraz daha açarsak, köle-efendi diyalektik sınıfl-sömürücü kültürel kimliğin tam ortasındadır. Bu da günümüzde ulus-devletin yönetiminin temelini teffkil etmektedir. Ünsal Oksay'ın ifadesiyle, "Kültürel kimlik: insanın somut toplumsal konumu gereği farklılaşmış bulunduu, 'efendi-köle ilifkisi' içinde yaflladığı toplum hayatına geçiften itibaren baflla insanlarla kendisini özdefl sayabilmesini sağlayan; efendi-köle ilifkisini gözden saklayıp, aynı sitenin yurttaşı olma özdeflleşmesi ile eflitsizliği temel almış toplumsal sistemlerin içinde tutunum sağlayan bir yapıdır." [5]

Bu saptamaların ışığında tekrar "öteki kimdir?" diye sorulursa...

"Öteki" yani "Yabancı", "Ben olmayan" belki de "Düflman", 11 Eylül'den sonra ABD ve Batı'nın fanatiklerine göre "Arap" ve "Müslüman". Peki ama fanatik

Müslümanlara ve Bin Ladin'e göre "Öteki" kim? Üzerine cihat açılacak "Kâfir" değil mi?

Jean-Paul Sartre, "Bafllıklar cehennemdir" demifti. Arthur Rimbaud "Ben bir bafllıksadırlar" diyordu. Avrupa Konseyi Genel Sekreteri Walter Scwimmer "Hepimiz ötekiyiz" diyor.

II-) "ÖTEK VE ÖTEKLEŞTİRİLMENİN "GENEL" <

"...Biz" ve onun karşısında "öteki"nin yaratılması bir toplumsal süreçtir. Bir grup önyargısı geliftirme sorunuyla karşı karşıya bulunuyoruz. Grup önyargısı, bir grubun üyelerinin bir baflla grup ve üyeleri hakkındaki önyargıları diye tanımlanabilir. Genellikle de olumsuzluk yükledürler...

Öteki kavramına dayanarak yaratılmıfl pek çok olumsuz toplumsal akım ve olgu sayılabilir, ırkçılık, soykırım, etnikmerkezçilik, seksizm, tekkültürcülük, yabancı düflmanlığı vb... Aslında bir üstünlük iddiasıyla öteki kavramını yaratan bir toplumsal grup kendisini de bir kalıp tipe, ötekiyle belli bir ilifki biçimine ve belli bir ahlâka hapsetmiş oluyor. Hegel'in ünlü efendi/ köle diyalektikindeki gibi, varlığı ve özellikleri öteki tarafından belirlenir hâle geliyor..." [6]

Bu kapsamda egemenler için "Öteki = Düflman"dır...

Egemen sınıflar sömürü ve baskı düzenlerini sorunsuz ve çabılasız bir flekilde, güven ve huzur ortamı içinde, istikrarlı bir biçimde 'toplumsal uzlaşma' içinde, ilelebet yürütmek için her dönem kurflunlanmas, boaszlanmas, linç edilip aflanmas, dıflanmas gereken bir düflmana, yani bir ötekiye ihtiyaç duymuftur. Her dönem bir öteki tanımlaması yaparak bir düflman belirlemiftir.

Yaratılan bu düflman ve belirledikleri ötekinin toplumun bütünü tarafından da öteki olarak kabul edilip benimsenmesi için çabılmıştır. Egemenler bunun için her türlü baskı ve sindirme araçlarını devreye koyarak toplumu yo=un bir ideolojik saldırıya maruz bırakmış, manipülasyon ve kuffatmanın en sinsi araçlarını ve en kirli yöntemlerini kullanmaktan bir an olsun vazgeçmemiftir. İhtiyaç duyulup yaratılan bu düflman ve belirlenen öteki bazen ülke içinde bir düflman, bazen de ülke dıflında yani dıflardan birileri olmuftur." [7]

O hâlde görülmesi gerek: "Bireyler ve toplumlar, 'Ötekine karşı Ben/ Biz' yönelimi içinde sürdürüyor varlığını. Bu yönelim 'öteki'ni yaratmanın en kestirme yoludur..." [8]

II.1-) TEORİK VE SOYUT OLARAK ÖTEK<

"Öteki ve ötekileştirilme"nin "genel"ine dair bu saptamaların ardından ötekileştirilmenin nesnesi olan "öteki" soruna geçerseniz; ilk saptamamız "Öteki"nin "ötekileştiren" egemenlik ilifkilerinin ürünü oldu=udur...

Etnik köken, din, ve coğrafya insanları ötekileştiren nitelikler olsa da; esas olarak alınması gereken neden ekonomiktir. "Ötekileştirme" ekonomik anlamda oldu. Üretim araçlarını ellerinde bulunduranları derlerini "öteki" hâline getirdi ve onların

emeyle yaflamların sürdürdüler.

Günümüzde "öteki kavramı"; yoksullar, ezilmifleri, toplumun dflanmıfl ama o toplumu ayakta tutan de=erlere sahip insanları tarif etmektedir. "Öteki" oldu=unu kabul etmek meflru olmadı=ını kabul etmektir, ya da "ötekileftirme" karflındakilerin haklarını sınırlandırmak ya da yok etmek anlamına gelmektedir.

Egemenler "öteki"ni de=ifltirmek, dönüftürmek ve kendine benzetmek ister.

Bunu da egemen üretimin boyunduru=uyla (isterseniz buna "Devletin deolojik Aygıtları" da diyebilirsiniz) gerçeklefltirir.

Örne=in bir egemenlik aygıtı olarak "Kültüre sahip olma ve üretme"[9] dinamiklerini içermekteyken; söz konusu kombinasyonda flü "sonuç" ortaya çıkar: "Fark, bir özneye aittir -veya bir nesneye." [10]

Egemen ideolojinin kültüralist dayatmalarının veya tek boyutlulu=unun bir getirisi olarak da karflımıza çıka(rtıla)n "Ötekiler"in i-) Birçok farklı türü vardır... ii-) Toplumsal ve kültürel icatır... iii-) "Ötekilik" kurgusu, de=iflmez... "Öteki"ni dfllamak ve/ veya sömürmek için kullanılır.[11]

Yani ötekileftirme için öteki, hem önyarğların sonucu hem de kayna=ıdır. Bu fasit bir dairedir; kısır bir döngüdür.

Söz konusu kısır döngünün unuttu=unu ise, Rimbaud'un ifadesiyle, "Ben'in öteki oldu=udur"!

Evet "öteki" denilen, yani ben olmayan ilan edilendir. Oysa ben, ötekinin ötekisidir. Ortada birbirine "muhtaç", birbirini "tümleyen" ikili bir ilifki söz konusudur. Ben, kendini tanımlayabilmek için önce ötekini kefffeder. Kendini ancak, ötekinden kendine do=ru hareket ederek tanımlayabilir. Yani "öteki", hep ben'in içindedir.

"Ben ve öteki", "biz ve onlar", "yerli ve yabancı" gibi düalist yapılar da ilifki, ilifkinin her iki tarafı için de iki yönlü ifliyor: çe ve dfla do=ru. Ben/ biz/ yerli ve öteki/ onlar/ yabancı taraflar, bu ilifkideki konumlarını hem kendileri için ve kendilerine do=ru, hem de kendileri olmayan için ve kendilerinden dflarıya do=ru kurmak ve devam ettirmek durumundadır.

Özne bu ilifkideki merkezi yerini ve ötekine karflı kurdu=unu iktidarını haklafltırmak için gerekçeler üretir, kendini buna ikna eder ve sürekli olarak bunu kendine tekrar eder. Ötekini kendisi için "mutlak öteki"lefltirir. Buna iman eder. Aynı fleyi ötekine karflı da yaparak, onu kendisinin ötekisi oldu=una abfltır ve bu ilifkiyi iki taraf için de, baflka türlü olmasının imkansız oldu=una inandırır.

Aynı iki yönlü ifleyifl öteki için de geçerli. Yani aynı mekanizma ötekinde de, içe ve dfla do=ru ifller. Bu ikili yapılanma, her iki taraf için de zihinsel anlamda narkotik etkisi taflır. Tarafların olufturulmufl, kalıplafltırılmıfl davranıfllar ve beklentileri artık her iki taraf için de önceden bellidir. Kabba sokulmufl ilifki biçimi, her iki taraf için de kabullenilmifl ise zihinsel uyufuklulu=unu bafllatır. Bu, taraflar rahatlatır, durumu meflru lafltırır.

Ben paranoid flekilde, kendine benzemeyeni, yabancı olanı kefffetti=ini anda tehlikeli buluyor ve kendini koruma duygusuyla tehlikenin ortadan kalkması için onu ya kendisine benzemeye zorluyor, asimile etmeye çablıyor ya da algıladı=ı tehlikenin boyutlarına göre öteki üzerinde dflmanca bir strateji geliiftiriyor. Ötekini reddederek aslında onu bir 'erifilmezlik'

zırına bürüdü=ünün (ve büyüledi=inin) farkına bile varmıyor ve korkarak, kızarak ve flaflarak ötekini tehlikeli, küstah ve flaflarak buluyor. Kendi paranoyasının kurbanı oluyor. Ben, bu noktadan sonra "baflkaları cehennem" demeye bafllıyor.

Ben ve öteki arasındaki ilifkide roller bellidir. Bu rolleri belirleyen de elbette ki özne/ ben'dir. Ben/ biz/ yerli olan kural koyan, konulan, yazan, sınırları tanımlı ve kablandıran. Öteki/ onlar/ yabancı kurallara tabi olan, dinleyen, okuyan, öznenin yaptı=ı planlamaya uymas=ı beklenen, taktik geliiftiren, duygusal olan, sınırları de=iflilebilir-mu=lak olan ve özneye göre esnek olmaktadır.[12]

Ben ve öteki ilifkisinde benin koydu=unu bu ilifki yapısını öteki de benimsemiş ve seçeneklerden birini kabul etmiş ise problem yok. Problem, ikili yapının taraflarından birinin özellikle de edilgenleiftirilmifl olan ötekinin itirazıyla bafllıyor. Ötekinin, ilifkiye ve dolayısıyla ben'e karflı takındı=ı kayıtsızlık bile ben'i çileden çıkartmaya yetiyor.

Yani öteki, ötekileftirene, "Ben artık öteki de=ilim, olmak istemiyorum" diyerek, egemen boyunduru=ua itiraz edince kızılca kıyamet kopuyor...

III-) MUHTEL<F VERS<YONLARIYLA ÖTEK< VE ÖTEK<LEFİT<RME

Evet, "kızılca kıyametin koptu=unu" alan, öteki/ve ötekileftirilmenin baflat oldu=unu "kimlik, azınlık, din, milliyetçilik ve sınıf aidiyetleri"dir...

"Nası" ya da "Neden" mi?

Bireyler, toplumlar ya da topluluklar kendi kimliklerini infa ederlerken genellikle baflkalarıyla ya da ötekiyle bir kıyaslama yaparlar; ötekiyi tanımlarlarken de kendi kimliklerinden yola çıkarlar. Hentch'in[13] Do=ru-Batı ba=lamında belirtti=ı gibi "Bugün bu kimlik bilincine, ötekili=ini dflünmeden, ötekinin bakışını ve (yanı baflımızdaki ya da uzaktaki) mevcudiyetini hesaba katmadan varlıması her zamankinden çok zorlaflmıftır."

Her toplumun kendisine bir öteki yaratı=ı[14] genel bir kabul görür gibidir. Bu kabul, ötekinin kimlik olufturmada ne kadar önemli bir etken oldu=unu göstermektedir. Bozkurt Güvenç'e göre kifli veya toplum kendi kimli=ini bulmak, tanımlamak ve korumak için ötekiyi yaratır, sonra da onların karflısında yer alır.[15] Çünkü kifli, kimli=ini biraz da kimlere karflı oldu=unu bilmektedir.[16] Fakat ço=unu zaman böyle olsa da ötekilikte her hâlükârda mutlak bir karflılık oldu=unu söylemek güçtür. Öteki her zaman var olsa da zorunlu bir karflılık, bir çatılma, bir negatifik durumu olmayabilir (daha do=rusu bu, bir temenni olarak kabul edilebilir). Nitekim Avrupa'da öteki konusunda yapılan bazı çabılmalarda da öteki teriminin Avrupalılarca sadece negatif anlamda kullanılmadı=ını, (nötr anlam içermek üzere) di=er yerler, di=er insanlar anlamında kullanıldığını göstermektedir.[17]

Öte yandan milliyetçilik de öteki, kimlik ve azınlık durumlarıyla ilifkili olarak ortaya çıkar. Eriksen'in de belirtti=ı gibi "[d]i=er etnik kimlikler gibi milliyetçi kimlikler de baflkaları ile ilifkili olarak infa edilir; ulus dflıncesi, o ulusun üyesi olmayan baflka ulusların ya da en azından baflka insanların var oldu=unu varsayar." Milliyetçilik, bazen bir baskı ve ayrıftırma aracı, bazen de bir birleiftirme unsuru biçiminde tezahür eder.

Özellikle savaflların yaflandı=ı dönemlerde ve savafllı durumlarda bir devlet içindeki "öteki"leri "biz" yapma gücüne veya sihrine sahip bir fenomene dönüflebilir. Örne=in Afganistan'daki farklı etnik gruplar Sovyetler Birli=ini güçlerine karflı birleflip mücadele ederlerken aralarındaki ötekilik durumu geçici olarak rafa kaldı=ımlıftı; ancak Sovyetler, Afganistan'dan çekildikten sonra etnik gruplar arasındaki çatılmalar yeniden baflladı.[18]

Özellikle etnik yapılar üzerine kurulmufl olan milliyetçilik anlayışı, devlet içinde baflka etnik yapıların bulundu=unu durumlarda, o etnik yapıları öteki olarak görme ve onu çeftitli yöntemlerle etkisizleftirme e=ilimi a=ır basar. Ahmet Yıldız'ın "Biz" ve "onlar" arasında sistematik ayrımların getirilmesi etnikli=inin asli bir özelli=idir. Biz ve onlar ayrımlı olmaksızın etniklik var olamaz,[19] saptaması milliyetçilik için de geçerlidir. Bu ötekilik durumu, yaflamın her alanında hissedilebilir. Daha sonra üzerinde ayrıntılı olarak durulacak olan e=itim alanı ise etnik ötekili=in "do=al", "sıradan", "tehlikeli" görüldü=ü ve bazen de "olması gereken" anlayışıyla meflru lafltırılmaya çablı=ıdır; alandır.

Bu çerçevede öteki kavramı, özellikle son yıllarda, sosyal bilimlerde, sıkça kullanılmaktadır. Bir kavram olarak öteki, sözlük anlamında kullanılan öteki kavramın aflan bir içeri=ine sahiptir. Öteki, sözcük anlamıyla "ben" ve "biz"den farklı olanı, ben ve biz dflında kalanı belirtmek için kullanılır. Harta kavram, "sen", "siz", "o" ve "onlar" zamirlerine göre daha uzak olanı da kapsamaktadır. Ancak toplumsal yapı içerisinde Öteki (ki bu anlamda kavram ırnak içinde ya da italik kullanılmaktadır); ben, biz, sen, siz gibi zamirlerden farklı olarak toplumsal bir birimi bir grubu kapsayacak biçimde kullanılmaktadır.

"Öteki kimdir?" sorusuna çeftitli yanıtlar verilebilir ve verilmektedir de; ancak sonuçta, öteki tanımlamalarında birbirine yakın anlamlar çıkmaktadır. Öteki (veya onlar), Hobsbawm'a göre, "'biz' olmayandır: [ve onlar] en çok derilerinin rengi, baflka fiziksel farklılıklar ya da konuftukları dille tanımlanırlar." [20] Fakat deri rengi, baflka fiziksel farklılıklar ya da dille ilgili olmayan ötekilikler ve ötekileftirmeler de vardır. "Biz"im dflımızdaki herhangi bir topluluk, bir grup, aynı dili paylaflsak da, aynı deri rengine sahip olsak da "biz"e rakiplerse (ancak her zaman "rakip" olmaları gerekmez) ve bunların biz'i tehlikelerle karflı karflıya bırakacakları varsayarsak, "onlar" bizim için ötekidir. Çünkü ancak ötekiler varsa biz oluruz; onlar ise hep birlikte, bir bütün olarak bir grup oluftururlar; bunun tek nedeni ise onların aynı öznelikleri paylaflmalarıdır. Onların hiçbiri "bizden biri" de=ildir. Kendi kimli=imizi anlamamız için onların varlı=ına ihtiyaç vardır. Öyleyse ötekiler bizim dflımızda, bizden farklı fakat birbirine benzer olanlardır.[21] Pesmazolu'ya göre öteki, "biz" ya da "ben"e en uzak olan olmasının yanı sıra, ironik olarak bize en dflman ve bize en yakın olmaktadır. Sınırlarımız içindeki öteki en yakından tanıdı=ımız, kardeflimiz, hayatımızın bir parçası olabilir. Öteki bir bakıma ben'in ya da biz'in bir yaratımıdır.[22] Öteki ile ben'in karflılıklı bir etkileşim içinde oldu=unu belirten Bauman, bu karflılıklı=ı flöyle ifade etmektedir:

"Ötekinin durumuna dikkat etmek benim sorumlulu=umdur; ama sorumlu bir flekilde sorumlu olmak, 'sorumlulu=umdan sorumlu' olmak, bu

durumun ne oldu=unu bilmemi talep eder. Bana emir veren Ötekidir, ama bu emre ses vermek, onu benim duyabilece=im hâle getirmek zorunda olan benim. Ötekinin sessizli=ini bana için-konulma emri verir ve Öteki için konulmak, öteki hakkında bilgi sahibi olmak anlamına gelir." [23]

Bu durumda öteki, bir yönüyle ben'i ba=layıcı, kısıtlayıcı, sınırlayıcı güce sahip bir otoritedir.

Hentch'in deyifiyle "ötekili=inin tanımı", her zaman için kendi kendini tanıtmamın ya da kendi kendini reddetmenin bir yolundan baflka bir fley de=ildir." [24] Birey ya da bir etnik, dinsel, cinsel vb. grup, esas olarak kendini tanımladı=ında ötekiyi, ötekiyi tanımladı=ında ise kendini tanımlamaktadır. Bu ayrımlık de=il, farklılık üzerine infa edilmifl ayrıt edici bir tanımlamadır.[25]

Kimin öteki, kimin biz/ben oldu=unu karflık gibi görünse de bireyin ya da toplumun durdu=unu yerden bakılınca o kadar karflık olmadı=ını anlaflır. Kentliye göre köylü, burjuvaziye göre dflçı, Avrupa'ya (oryantaliste) göre Do=ulu, Afrika, Güney Amerika, Avustralya yerlisi ve Müslümana göre Hıristiyan (veya tersi), dindara göre farklı dine mensup olanlar ya da dinsizler, Türk'e göre Kürt ve di=er azınlıklar, beyaza göre zenciler veya sarılar, kapitaliste göre ötekileftirme daha küçük birimlere uygulanabilir. Her bir kategori di=erinin ötekisi gibi görülmekle birlikte, gerçekte ve toplumbilimlerindeki anlamıyla öteki, egemen kültürün, erkin, siyasanın vs. hegemonyası altında yaflamak zorunda bulunan, güçsüz ve azınlıkta olmaktadır. Ötekileftirme bazen ırkçılık boyutuna kadar vardırılır. Yuval-Davis'e göre egemen/baskın kültür/etni ya da grup "'Ötekilik' kurgusu[nu], de=iflmez 'öteki'ni dfllamak ve/ya da sömürmek için kullandı=ı zaman ırkçılık meydana gelir." [26] Dolayısıyla da ötekili=inin ırkçılıkla ya da ırkçılık dflıncesiyle bazı yönlerden örtüftü=ü söylenebilir.

Özetle, bir kez daha -yinelemek pahasına- "öteki ve ötekileftirme" kavramlarından ne anlamak gerekti=ini, bu kavramların ne anlam ifade etti=ini tekrarlayalım:

Öteki, baflkasını tanımladı=ımız=ı zannederken aslında kendimizi, kendi kimli=imizi tanımlamada veri olarak aldı=ımız yahut edindi=imiz yahut kendi üstümüzde tafldı=ımız kimli=ini tanımlamakta dayanılan bir kavram. Baflkalarını birtakım kliflilerle, kalıplarla tanımladı=ımız ölçüde kendimizi de tanımladı=ımız=ı dflünüyoruz. Tabi bu etnik kökenli, ekonomik-sınıfsal kökenli olabilir, çok daha farklı geçiffleri taahhüt etmek mümkün olabilir. Bunların bazıları sabit kimliklerle, sabit öteki kimlikleridir. Bazıları da konjonktürelidir...

Ötekileftirme, bir kalemle sürekli bu hatların üstünden geçmek, hatta geçerken deforme etmek; öteki'nin çok baflka hatlarını yok etmek; sadece kendi görmek istedi=imiz hatları kabalafltırmak demektir ki, bu ço=unu zaman nefret hattında infa edilir. Millet, din, kültür, etnisite gibi veri birtakım kimliklerden yola çıkarsak, bunlar vardır. Bir insan, bunların ölçüsünde kendi kimli=ini kuvvetle çizmek istedi=ini oranda baflkalarının ayrıt edici kimli=ini -ki bu ço=unu zaman dflmanlık bazında olur- de kalın kalemle çizer.

III.1-) EGEMEN(LERİN) ÖTEK<LEFİT<RME PRATİ<Kİ: AVRUPAMERKEZCİ<K

Öncelikle bir saptama: "Öteki ne

olduğundan çok ne olmadıysayla tanımlanır...

Öteki çeşitli söylem ve kurumlar tarafından kurulan bir 'bilgi nesnesini' oluşturunur...

Öteki Avrupa maddi uygarlık ve kültürünün ayrılmaz bir parçası olarak kurulur ve illev görür. Bu söylemsel bir kuruluştur ve Öteki'nin tarihsel bir varlık olarak anlatılmasını reddeder..."[27]

Gerçekten de Salman Rüfidi'nin, "Avrupa'nın sorunu, çoğunluğu kendi sınırlarının dışında olup biten tarihini unutmamış olmasıdır"; ya da H. Gökhan Özgün'ün, "500 yıldır Fransa'da yaşasan bile, eğer zenciysen göçmensindir,"[28] diye betimledikleri Avrupamerkezli kimlik "öteki"ni icat edebildiği sürece var olmuş ve kendisini üretmiştir.

Evet sömürgeci Batı'ya hükümler özne konumunu sağlayan söylemsel dinamikler Ortaçağ'da din tarafından düzenlenmiştir. Endüstrileme ve sömürgeci saldırganlık kesitinde de, çok ayrımcılığa belirleyici olmuştur. XIX. ve XX. yüzyılda halk/ ulus kavramı öne geçmiştir. XX. yüzyılın sonunda modern devletler kendi ve yabancı arasındaki ayrımı kültürel farklılıklara dayandırmışlardır. XXI. yüzyılda ise, "uygarlıklar çatışması" söylencelerine sarılmıştır.

Aslı sorulursa "medeniyet ve barbarlık" kavramların, "siyah" ile "beyaz", "kendilik" ile "öteki" düalizmine temellendiren "Beyaz Adam"; "fiak" hakkında bir söylem üreterek, Avrupa/ Batı/ Biz ile yabancı olan fiak/ Asya/ Öteki arasında bir kutupluluk inşa etmiştir. Bu sömürgeci kurguya göre, Avrupa, kendini rasyonel, beyaz, erkek olarak, Doğu'yu ise, irrasyonel, diğil, tembel olarak niteler...

Söz konusu ele alınıp kristalize ifadesini Avrupamerkezlilik de bulur...

Rönesans'tan Aydınlanma felsefesine kadar üç yüz yılda gelişen modern ideolojinin yarattığı bilinç, Avrupa'ya özgü, akılcı ve laik bir ideoloji olarak belirmiştir. XIX. yüzyıldan itibaren egemen ideoloji Avrupamerkezli kültürcü bakış, "Batı" kurmacasına bağlıdır. Keyfi ve mitsel olan bu kurgu, keyfi bir "Doğu" kurmacasına yaratılmıştır. Avrupamerkezci kültürcü sav, Batı soyu, Antik Yunanistan, Roma, Hıristiyan, feodal Avrupa ve kapitalist Avrupa sıralamasına göre kurmuştur.

Örneğin içinde debelendiğimiz tarihsel kesitin Afganistan'dan Irak'a "demokrasi götürme"(!) belalı gerçekleri, tam da bu kurguların pratiğinden başka bir şey değildir...

Mesela, Tuşul dter'in dikkat çektiği üzere, "George Bush'un 'Yeni Dünya Düzeni' sloganı kesinlikle yeni değil, çünkü George Bush benimsemeden çok önce Adolf Hitler tarafından ortaya atılmış olup, uygulaması da keşif ve fetihle dolu Kolombgil zamanlara uzanmakta. Bundan önceki tartışmanın ışığında, bu yeni dünya düzeninin bir-proje-olarak- Batı olup, Amerika Birleşik Devletleri'nin dünya üzerindeki egemenliğini pekiştiren bir düzen olarak anlaşılması gerektiğini önermek istiyorum. Bu 'yeni dünya düzeniyle ilgili yeni olan bir şey varsa o da yalnızca Sovyetler Birliği'nin çözümlüğünün ardından ABD'nin Üçüncü Dünya'ya karşımlarını dengeleyecek seçenek bir süper gücün kalmamış olmasıdır - dolayısıyla General Schwarzkopf'un Körfez Savaşı'nın ardından gelen 'Bir numara biziz!' açıklaması. ('Komünizm' olarak temsil edilen) Doğu ile ('kapitalizm' olarak temsil edilen) Batı'yı ayıran duvar yıkılmasından sonra (modern olan) 'biz'le (geri kalmış olan, köflular) bir zaman bizi tanımlayan

ama bizim geçmişte bıraktıklarımız) 'onlar' arasındaki hiyerarşik sınırlar Kuzey (Birinci Dünya) ile Güney (Üçüncü Dünya) arasında daha da katı olarak çizilmiştir. 'Yeni Dünya Düzeni' bir kez daha Üçüncü Dünya'nın geri kalmışlarının ya fleytanı bir Saddam Hüseyin çiziminde olduğu gibi kendi vahşi barbarlıklarında yok edilmelerini ya da kendi geleceklerinin flmdisi olan 'bizler' gibi olmaları için insanlaftırılmalarını, uygarlaftırılmalarını ve geliştirilmelerini kofullandırmaktadır.

Ancak 'biz'i 'onlar'dan ayıran bu sınırlar, ykıcı bir içerdeki-farklılığı -'eski dünya'nın 'biz'inin yansıması' 'yeni dünya'nın bizim içindeki farklılığı- tehdidi altında çünkü 'bize karşı onlar' ikilemindeki 'biz'in özel bütünlüğü farklılık tarafından oluşturulmuş olup farklılık bütünlüğüne yerleşmiştir. Dolayısıyla bütünlüğü ontolojik olarak verili olmayıp bu 'biz'in içindeki farklılığı bofla bir çabayla bastırmaya ve dfllamaya uıraflan etkin bir ötekilemenin sonucudur. Örneğin, ABD. anayasasındaki 'Biz, halkın içindeki 'biz' bütünlüğünü Amerika yerlilerinin, kadınların, siyahların ve mülksüzlerin dfllanması borçlu. Benzer şekilde, bugün ABD nüfusunun en zengin yüzde yarım ABD'nin toplam zenginliğinin yüzde 29.2'sine sahipken, en yoksul yüzde 90' sadece yüzde 24.3'üne sahip. 100. Kongre'de (1987-1988) Senato yüzde 100 beyazlardan ve yüzde 98 erkeklerden oluşmaktaydı. Sözde Temsilciler Meclisi'nin yüzde 92'si beyaz ve erkekti. Bu nedenle kadınların erkeklerin ücretlerinin üçte ikisi kadarını kazanıyor olması ve tüm siyahlardan üçte birinin yoksul olması flaftırıcı olmamalı. Genel yoksulluk oranı yüzde 14 dolayında olup brmanmakta ve tüzel yoksulluk sınırlarını altında olan ailelerin yüzde 60 kadarının en az bir çabı olan üyesi bulunmakta. Gerçekten Üçüncü Dünya'nın içinde bir Birinci Dünya olduğu gibi Birinci Dünya'nın içinde de bir Üçüncü Dünya bulunmaktadır.

Dolayısıyla bizden, 'Yeni Dünya Düzeni'nin Güney'e karşı Kuzey'inde olduğu gibi bir 'bize karşı onlar' ikileminin birleşik sınırları içinde kalmamız her istendiğinde, 'Amerika'nın 'biz'i içinde bir seçim yapmamız da istenmektedir. Örneğin, Körfez savaşında bazı ABD askerleri Iraklılara 'deve jockeyleri' ve 'kum zencileri' adını takarken kimin kime ne dediğini bir düflünün - özellikle Körfez'deki tüm ABD güçlerinin yüzde 25'inin ve kadın askerlerin yüzde 50'sinin siyah olduğunu düflünürsek. Ne zaman birisi baıdıfık bir birlik adına çarpılsa farklılar arasında bir seçim yapması istenmektedir. Dolayısıyla her türlü Doğulara karşı 'Amerika'yı desteklememiz istendiğinde yansıması 'hangi Amerika?' diye sormak ve basitçe 'Amerika' olarak anılan bu rahatça baıdıfık birliğin kurulması için gereken dflmalara ve baskılara dikkat etmek olmalıdır. Kendini baıdıfık bir 'biz' olarak özleştiren farklılığı bastırarak bir 'ötekileme' yoluyla Üçüncü Dünya'ya yansıtan, bu eflitsizliği, bu baskıyı dünya çapında emperyalist bir güç olarak tekrarlayan Yeni Dünya Buyruklarının Amerikasını mı seçeceğiz?..

Yoksa, belki de, yalnızca varlık ve birincil olarak beyaz erkeklerin -seçimle ya da seçimsiz- yönetici konuma geldikleri çellidi yerine 'halka ait, halk tarafından, halk için' diye açıklanan demokratik ilkesini ciddiye alan Amerika'yı mı seçeceğiz?

Kararlardan etkilenenlerin bu kararları alanlar olması gerektiği Amerika'yı mı? Demokrasiyi tüzel açıklamalar ve göstermelik davranışların ötesinde bir

gerçeklik kılmak için uıraflı veren feministlerin, çevrecilerin, barış gönüllülerinin, insan hakları gönüllülerinin, eflcinsellerin, sömürgecilik-sonrası dünya göçmenlerinin ve sosyalistlerin yeni toplumsal hareketlerinde temsil edilen Amerika'yı mı?

Baflka bir deyişle, kendi 'biz'inin indirgenemeyen farklılığını farkında olan, farklı seslerin Irak'taki 'hindi avında' olduğu gibi 'hamamböcekleri' gibi ezilmeleri yerine yafllama hakkı verildikleri radikal demokratik bir Amerika'daki farklılığı olumlayacak mıyız? Körfez Savaşı'nın çirkin gerçeği, Saddam Hüseyin gibi birisinin hepten yabancı bir 'öteki' (insanlığı altında, usuz bir deli) olarak davrandığı için kötü olmayıp, tam tersine Körfez'de savaflı olmayan, bayrağı sarımsı 'Amerika' (uslu, hesapçı bir emperyalist) gibi davrandığı için kötü olduğudur.

Her zaman 'biz' ve 'onlar' ikileminin her iki kutbunu ve bu ikilemin farklılığı öz adına silip ötekileştirmesini ve, ardından dflsal bir Öteki olarak kurup böylelikle onun 'keflfini' ve fethini olanaklı kılmayı reddeden ifte böylesi bir tercihtir - ve bugün karşımlardaki tercih de budur... daha önce olduğu gibi..."[29]

Evet, "bugün karşımlardaki tercih de budur... daha önce olduğu gibi..."

Bu da, öncesi ve sonrasıyla, tam tamına bir "suç tarihi"dir...

Tıpık Hermannus Pfeiffer'in formülasyonundaki üzere: "Kapitalizmin suç tarihinin aslı itici gücü, bugün de modern öncesi çağlarda olduğu gibi etkili. 'Sermaye kârın ya da kârın küçük bir kısmının elde edilmemesi korkusu taşıyor. Söz konusu kâr ile sermaye cüretkâr oluyor. Yüzde 10 kâr kesin ve her yerde kullanılabilir; yüzde 20 kâr ile canlı hâle geliyor. Yüzde 50 kâr ile pozitif seçeneklere sahip; yüzde 100 kâr için tüm insani yasaları ayaklar altına alıyor; yüzde 300 kâr içinse kendisini dar aıaca götürme pahasına riske edemeyeceği ya da iflleyemeyeceği hiçbir suç yok."

XIX. yüzyılda bir İngiliz iflçisinin yazdığı bu sözler, Avrupa'nın denizafllı yayılmacılığından günümüze; Ortaçağ'da Amerikan kıtasının kıymetli metallerinin Avrupa'ya yayılmacılar tarafından çabınmasından sömürüye, köle ticaretine ve Karayipler'de fleker tarımına; modernleşme yoluyla Hindistan tekstil sanayisinin ortadan kaldırılmasından petroldeki karanlık ifllere kadar kapitalizmin içyüzünü tümüyle ortaya koyuyor. Bu örnekler ve kapitalizmin fliddetli, baskı ve savafla birlikte yafllaması kapitalist ekonominin tarihini, aynı zamanda bir suç tarihi yapıyor."[30]

Ötekileştiren egemenliğin Avrupamerkezli suç tarihi dedik... ABD'yi ve tarihini anımsayın...

Çoğunlukla "Kızılderiililer" olarak sunulan Kuzey Amerika yerlilerini gerçekten tanırmamız? Onlar hakkında ne biliyorsunuz? Bizim kulağın yerliler hakkındaki bilgisi, tamamen tek tarafı olarak hazırlanmış kovboy filmlerindeki saçmalıkların ötesine geçmez.

Yerliler posta arabasına saldırdılar, kafa derisi yüzerler; kahraman Amerikan kovboyları da onlarla savaflıp galip gelirler. Bu filmlerde yerliler birtakım vahşi ve ilkel yaratıklar olarak gösterilmifllerdir.

Hâlbuki yerlileri, kendilerini acımasızca katleden Amerikalılardan çok daha medeni ve insanlıdrlar. Kızılderiilere atfedilen "kafa derisi yüzme" abflkanlığı, bilakis Amerikalılar tarafından Kızılderiilere uygulanmış bir iflkencedir. Sunay Akın ve Yücel Kaya'nın da ifade ettikleri gibi ABD baflkanlarından Andrew Jackson, At Nal

Dirseği Savaflı sonrasında öldürülen Kızılderiilerin derilerinin yüzülmesine bizzat nezaret etmiştir.

Sonradan adı nükleer baflık füzelerle verilen John J. Pershing "En iyi Kızılderi ölü Kızılderiidir" diyendir.

Bu söz, 1869'da General Sheridan tarafından da tekrarlanmış ve bir Amerikan vezicesi(!) hâline gelmiştir.

Yerli Soykırım, Nazi Almanyası'nda Yahudilere karşı uygulanan soykırımdan kadar korkunçtu. Bu soykırım neticesinde bir çok tamamen ortadan kaldırılmış ve 20 milyon civarında yerli çeşitli iflkencelere, tecavüzlere, hastalığa, açığa ve sürgüne maruz bırakılarak hunharca katledilmiştir. Sadece Creekler, Seminoller ve Çerokiler'den öldürülenlerin sayısı, II. Dünya Savaflı'nda öldürülen Yahudilerin sayısından fazladır.

Yerli soykırım, ABD'nin resmi devlet politikası olmuştur. ABD arflivlerini inceleyenler, bunun çok sayıda belgesine kolaylıkla ulaşabilirler. Amerikan resmi makamları yerli kellesi başına 5 dolar ödemifllerdir. Devlete ait binaların bodrumları, yerli kafataslarıyla dolmuş tafllmıştır.

İlk biyolojik silah, Amerikalılar tarafından yerliler üzerinde uygulandı. Amerikalı Lord Amherst, gönderdiği bir direktifte "Yerliler aıaıfık bir çoktu. Bunları topyekün imha etmek için bütün metotlar gibi battaniye ile mikrop bulandırmak iyi bir denemedir" demiflti. Böylece, sürgüne gönderilen yerlilere güya yardım olarak dağıtılan battaniyelere çiçek mikrobi bulandırlarak çok sayıda yerlinin öldürülmesi sağlanmıştır.

Yerlilerin açlıktan ölmesi için baflıca yiyecekleri olan bizonların toptan öldürülmesi de, yerlilerin soykırım yöntemlerinden ilgi çekici bir örnektir.

XIX. yüzyıl boyunca devam eden bu insan avı, 1886'da son özgür yerli Apaçi reisi Geronimo'nun esir düflmesi ve 1890'daki Yaralı Diz Katliamı ile tamamlanmıştır. Hâlen ABD'de 600 bin civarında asimile edilmiş yerli, son derece kötü flartlar altında yafllamaktadır.

Ötekileştiren egemenliğin Avrupamerkezli suç tarihi dedik... Alman faflizmini ve Yahudi soykırımını anımsayın...

Cam kırıklarının gecesini bilir misiniz? 1938 yılının 9 Kasım günü, Almanya ve Avusturya'da Yahudilere yönelik kıymın bafllatıldıysa uırsuz milattır.

Pogrom, atefllerle ve vitrinleri indirilip yamalananan Yahudi dükkânlarının cam kırıklarıyla resmi olarak bafllatılmış oldu. Kristal Gece'nin çirafllığı insanlığı üstüne düflmüştü bir kere... Kristal Gece'yi nasıl anlatmalı?

IV-) MİLLİYETÇİ ÖTEKİLEFİTİRME VEYA MİLLİYETÇİLİK VE ÖTEKİ

Kristal Gece'yi, Kristal Gece'leri yaratan (nihayetinde burjuvazinin pazar sorununa endekslenmiş) milliyetçiliktir... Tıpık bugünün Türkiye'sinde olduğu üzere...

Zeynep Gambetti'nin, "Türkiye'de devletin kendi pratikleri, vatandaşların fliddeti benimsemesinde kilit rol oynadı,"[31] diye betimlediği; ya da Ayfle Kadıoğlu'nun, Türkiye'de futbol kültüründe yaygın olan coflku artık siyasal kültüre de egemen oldu. Coflkulu, romantik, erkeksi, askeri hislerle birbirine kenetlenmiş olan Türkler dünyaya meydan okuyor. Siz hâlâ nefes alabiliyor musunuz?"[32] vurgusuyla dikkat çektiği floven atmosferde; "Dünyaya her fırsatta meydan okuma tavrı, hak

edilmiş, oturmuş bir gururun, özgüvenin değil, bariz bir özgüvensizliğin ifadesi,"[33] olarak boyveren Türk(eye) milliyetçiliği nihayetinde saldırgan bir paranoya ve manipülatif bir illüzyondur!

"Saldırgan paranoya + manipülatif illüzyon = Türk(eye) milliyetçiliği" formülasyonum bofluna değil! İşte bu konuda iki örnek...

Salırgan paranoya... dedim: Milli Piyango 'daresi'nin Kasım 2007'de piyasaya sürdüğü üzerinde Türkiye haritası bulunan "Kazı-Kazan" kartları "bölücülük"le suçlanıyor. Yaklaşık 10 milyon kartta ödül kazanabilmek için Doğu Anadolu, Güneydoğu Anadolu ve Doğu Karadeniz bölgelerinin bulunduğu kesimleri kazmak gerekiyor. Bu durumu fark eden Denizli'deki siyasi parti temsilcileri ve sivil toplum örgütleri Milli Piyango 'daresi'ne tepkili: "Haritamız bu flekilde hoyratça kullanılmamalı!" (Ya sonra mı? "Kramiye kazanabilmek için Türkiye'nin doğusunun kazınması gereken ve bu yüzden bazı kesimlerce 'bölücülük'le suçlanan Kazı-Kazan kartlarının satışı durduruldu. Maliye Bakanı Unakıtan'ın talimatıyla kartlar toplatabilecek!"[34])

Manipülatif illüzyon... dedim: Kendisini vergi müfettişi olarak tanıtan 30 yaşındaki Ömer fiengöz'ün, telefon açtığı iflyerleri ve belediyeleri "Ben vergi müfettişiyim. fihit aileleri adına vergi kanunu kitapçığı satıyoruz. Yapacağımız bazı fihit ailelerine verilecektir" diyerek dolandırdığı belirlendi. Son olarak Çalı Vatan Kavlaşımında bulunan bir flirketten fihit ailelerine verilmek üzere 1000 YTL alan fiengöz, polis tarafından suçüstü yakalandı. Zanlıın üzerinde çok sayıda iflyeri adresi ve telefonları ile Vergi Kanunu kitapçıkları ele geçirildi. Ömer fiengöz'ün birkaç gün içinde en az 40 iflyerini bu yöntemle dolandırdığı tespit edildi![35]

Milliyetçilikler, bir yandan milli ben ve biz merkezli kimlikler oluşturunca öte yandan da öteki kimlikleri yaratırlar. Milliyetçiliklerin öz itibarıyla ötekilik üzerine kuruldukları söylenebilir. Genellikle dışarıdan ötekiler bulma eğiliminde olsa da içeriden de ötekiler yaratmak milliyetçilikler için abes bir durum oluşturmaz; bu nedenle milliyetçiler ve milliyetçiliklerin, "dışlı dülmanlar"dan "vatan hainliği"ne, "bölücülük"e, çeflitli ifade biçimlerini sıkı sıkıya ve açık ifadelerle kullandıklarına her an tank olmak mümkündür. Tekeli'nin deyiflle, "ulusalcıların 'öteki'ni yaratmakta 'kinaye'ye gereksinmesi çok olacaktır. Ama kendi bizini yaratırken kinayeye hoflgörü göstermez."[36]

Burada milliyetçiliğin özü itibarıyla bulabildiği ve geçiflken bir ideolojik sava olduına dikkat çekerek devam edelim: Touraj Atabaki'nin ifadesiyle, "Baflkasını reddederek kendini yenilemek: Pan-Türkçülük"tür.[37] Ve siyasal bir proje olarak Türkçülük, kendini, Ayfle Kadoolu'nun da iflalet ettiği üzere, "Türk Ulusal Kimliğinin Üç Ötekisi"yle var etmiştir.

"Türk kimliğinin siyasal bir proje bağlamında telaffuz edildiği tarihi 1904 olarak belirlemek mümkün. Çünkü bu tarihte, Yusuf Akçura'nın Kahire'de yayımlanan Türk adlı gazetede 'Üç Tarz-ı Siyaset' başlıklı makalesi yayımlandı. Akçura bu makalede, 'mparatorluğun bütünlüğünü sağlamak için siyasal bir proje olarak Türkçülüğün, dönemin diğer siyasal projeleri olan Osmanlılık ve İslamcılığa kıyasla avantajlarını' anlatır. Türkçülüğün siyasal bir proje olarak telaffuzu İttihat ve

Terakki kadrolarında etkili olur ve Türkleflemeye yönelik adımlar atılmaya başlanır. Elbette ki bütün bunlar Türk milliyetçiliğinin toplumda önemli bir hissiyat olarak ortaya çıkması anlamına gelmez. Ancak, Türkiye'de ulus-devletleşmenin tarihinin temel aktörleri halk tabakaları değil seçkinlerdir. Bu nedenle Türkiye'nin siyasal tarihine ilifkin analizler ulus-devletleşme sırasında yapılan devrimler için 'aflardan' değil de 'yukardan' devrim ifadesine başvurulur.

Türk milliyetçiliğinin 1904 yılında bir fotoğrafın negatifini andıran görüntüsü, bunu izleyen yıllarda yavaş yavaş imge ve renklerin daha açık seçilebildiği bir resme dönüşür. Bu dönüşüm sürecinde, diğer bütün milliyetçi dönüşümlerde olduğu gibi bazı 'öteki' imgelerine atfta bulunulur. Bütün modern milliyetçiliklerde ortaya çıkan 'biz' hissiyatı hemen her zaman 'öteki' ya da 'ötekiler'e kıyasla olurlur.

Kısacası, her milliyetçiliğin bir 'öteki' algılaması vardır. Türk ulusal kimliğinin oluşmasında ortaya çıkan ötekiler de zaman zaman dıflandı, bazen de özümşenerek Türkleştirilmeye çalışıldılar. Peki, kimdir bu öteki(ler)?

Türkçülüğün siyasal bir proje olarak telaffuz edilmesinden itibaren olan döneme odaklanırsak, Türk ulusal kimliğinin oluşmasında ayrt edebileceğimiz üç temel 'öteki' imgesi var:

1) İmparatorluk içinde yaflayan gayrimüslimler yani Hıristiyan ve Musevi gruplar.

2) Türk ulusal kimliğinin ikinci gruptaki 'ötekileri' ise Türk olmayan Müslümanlardan oluşur. Bunlar arasında Kürtler, Araplar, Aleviler, Balkan ve Kafkas kökenliler yani Boşnaklar, Arnavutlar, Çerkesler ve Gürcüler sayılabilir.

3) Türk ulusal kimliğinin üçüncü 'ötekisi' ise, Tanrı Bora'nın ifadesi ile söylersek 'mazisi' yani kendi geçmiştir. Özellikle, laikliğe ilifkin politikalar, harf ve flapka devrimlerinde izlenebilecek bu eğilim, ülkenin geri kalmış olmasının nedeni olarak İslam'ın görülmesinden güç alır."[38]

IV.1-) VE GÜNCEL -SOMUT- ÖRNEKLER!!!

Kendinden başka her fleyi ötekileftiren Türk(eye) milliyetçiliğiyle, "Türkiye cinnet geçiriyor. Cinnet, sonuçların hesap etmeden fliddet kullanma ve yanındakiyle birlikte kendine kıymanın adıdır...

Cinnet'in adına Malezya'da Amok denir. Genellikle bir hakaret sonrasında erkek koflmaya başlar ve önüne geleni öldürür. Herkes dehflete kapılır. Amok koflucusu itlaf edilir. Bizdeki Amok'un farkı, milletçe olması..."[39]

Cinnet, "ötekileftirilen" Kürtleri, azınlıkları boy hedefi ilan ediyor...

"Yöre insanı bünyelerine yerleşen travmayı itidal çareleriyle alt etmek istiyor"ken;[40] Aysel Tuşluk, "Son günlerde yaflanan ölümlerin insani açıdan izah hiçbir biçimde mümkün değil. Her türlü fliddete karşı ortak tavır gösteremezsek, acılarda bululamazsak, etik ve vicdani tutum gösteremezsek, insan olmanın da sorumluluğunu yerine getiremeyeceyiz,"[41] diye haykırırsa da, böyle bu...

Abdülmelik Fırat'ın, "Türkler'le Kürtler'i bir arada tutan din kardeffliyi ama artık o da zayıfladı!"[42] dediği koordinatlarda ötekileftirilen Kürtler ve legal örgütü DTP, gerçeklere karşı "fleytan" ilan edilirken; "Ne oluyor" mu?

Milliyetçi politikaya egemen olan iki

kavram var: Korku ve kontrol.

Korkuyla kontrol iç içe büyütülüyor;

Sistemin bekası için korkuyu canlı tutmak ve sürekli yeni bir dülman tanımlanmak, yani ötekileftirmek zorundadır. Mevcut hâl, tam da bu korkunun sürekliliği ve hatta korkunun yükseltilmesi hâlidir.

Bunun için de "Büyük gruplar her fleyi kendi kimliklerine yönelimifl gibi algılıyor. Bu kimliği saflafltıp kendilerine yakıfltıramadıkları her fleyi aykılıyor."[43] Olan bu!

Ve nihayet: "Farklı olanı her türlü kötülükten sorumlu tutmak yalnızca etnik çatışmalarda görülen bir davranış biçimi ya da ruhsal özellik değildir. Etnik ayrımcılığın yükselifiyle faflizm ve ırkçılığın yükselifi arasında paralellikler vardır."[44]

V-) "SONUÇ YERİNE": ANIMSATMALAR

Diyeceklerimi noktalamadan önce birkaç noktaya dikkat çekmemeye izin verin:

i-) "To maintain and cherish distinctness, not just now but forever"[45] diye bir iddiam yok...

ii-) Gönüllü, inter-kültürel ve enternasyonalist bir birlikten; yani insanların renklerinden, dillerinden, dinlerinden, inançlarından ötürü "ötekileftirilmediği", sınırsız, sömürsüz, sınırsız bir dünyadan yanayım...

iii-) Böyle bir dünya mümkündür... Ama zorla, dayatma ile değil, ikna ile...

iv-) Kanım odur ki "Güvenlik anlayışını ön plana alan fliddete dayalı militarist yaklaşımlar siyasi birliği sağlamaz, aksine parçalar."[46]

v-) Somut örneklerde görüleceği üzere parçalayan ötekileftiridir!

vi-) Verili soru(n)lar giderek aşırlıflırken, hepimize gereken ilk fley militan bir duruş ise, ikinci fley de empatidir.

Kendini karşındakinin yerine koyarak dülünmeyenlerin yürek gözünde, akıl gözünde kördür. Kilitlemiştir.

Ötekileftiren, diğerinin ne hissettiğini algılamayan, algılamak/bilmek de istemeyen, varlığını, ötekinin "varlıksızlığı" üzerine kurduğunu ve bunu bir ana tutum olarak dayatanların, sadece "dayatıkları" kurum, birey ya da halkla değil, yaflama sorunu olduına inanıyorum. Bunun içindir ki Halil Cibran'ın, "Günefle inatlaflan kör olur"; Duke Ellington'un, "Sorun, elinden geleni yapman için fırsatı"; Johann Wolfgang von Goethe'nin, "Çözümde görev almayanlar, problemin bir parçası olurlar"; ve nihayet V. İ. Lenin'in, "Kendileri ezen uluslara mensup olan ve ezilen ulusların 'kendi kaderlerini tayin hakkı' için savaflmayan kifiilerin sosyalist bir siyaset izleyecekleri hayalini beslemek gülünçtür,"[47] sözlerinin alın defalarca çiziyorum...

NOTLAR

[1] 6 Aralık 2007 tarihinde Uludağ Üniversitesi'nde yapılmayan konuşma metni... (Şayın Temel DEMİRER,

6-7 Aralık 2007 tarihlerinde Uludağ Üniversitesi 'nsan Hakları Eğitimi Topluluğu ve Genç Kadın Topluluğu olarak düzenleyeceğimiz 'nsan Hakları Sempozyumu projemiz Kültür Müdürlüğü bünyesindeki topluluklarla ilgilene hocamız tarafından onaylanmasına rağmen, Üniversitemizin Rektörlüğü tarafından üç hafta kala bekletemeye alınmışlr. Bu ani bekleme kararıyla ilgili bize hiçbir gerekçe gösterilmediğinden, biz bu olay üniversite yönetiminin duyarsızlığıyla ilifkilendirilmekteyiz. Böylesi bir durumda karşı karşıya kaldığımız için çok üzgünüz. Üniversite yönetiminin sempozyuma üç hafta kala aldığımız bekleme kararı tarafımızca kınanmışlr. Bizim açımızdan çok önemli olan ve üniversite gençliğine yeni ufuklar açacağına inandığımız bu sempozyum projesini üniversite yönetiminin bu tutumuna rağmen ileride gerçekleştireceğimizi bildirerek, sizden özür diliyoruz. derideki projelerimizde sizi aramızda görmekten mutluluk duyuyoruz.

İNSAN HAKLARI EĞTİM TOPLULUĞU-GENÇ KADIN TOPLULUĞU-SEMPOZYUM KURULU. <ihet@uludag.edu.tr> 26 Kasım 2007.)

[2] Martin Luther King.

[3] H. D. F. Kitto, The Greeks: A Study of the Character and History of an Ancient Civilisation, and of the People Who Created It. Harmondsworth, England: Pelican, 1951, s.176.

[4] Nuri Bilgin, Kimlik İflası, Afina Kitaplar, 2007.

[5] Ünsal Oksay, Varlık Dergisi, No:1045.

[6] İhan Tekeli, "Tarih Yazıcılığı ve Öteki Kavramı Üzerine Düşünceler", Tarih Eğitimi ve Tarihte "Öteki" Sorunu-2. Uluslararası Tarih Kongresi Tebliğler, Tarih Vakfı Yay., 1998, içinde s.1-2.

[7] "Kimdir Öteki?", İfçi-Köylü, Yıl:3, No:2007-18 (82), 7-20 Eylül 2007, s.11.

[8] Bozkurt Güvenç, "Tarihi Perspektifte Kimlik Sorunu Özdeffimlerini Belirleyen Bazı Etkenler", Tarih Eğitimi ve Tarihte "Öteki" Sorunu-2. Uluslararası Tarih Kongresi Tebliğler, Tarih Vakfı Yay., 1998, içinde s.29.

[9] Gerard Baumann, Çokkültürlülük Bilmececi-Ulusal, Etnik ve Dinsel Kimlikleri Yeniden Dülünmek, çev: İflı Demirkan, Dost Yay., 2006, s.83.

[10] Mahmut Mutman, "Fark", Varlık Dergisi, No:2007/11-1201, Kasım 2007, s.4.

[11] Nira Yuval-Davis, Cinsiyet ve Milliyet, çev: Ayflın Bektafl, detiflim Yay., 2003, s.96-100.

[12] S. Demirtafl-B. Diken-İ. B. Gözyağın, "Mekân ve Ötekiler", Deftter, No: 28, Yaz 1996, s.39.

[13] Thierry Hentch, Hayali Doğu Bab'ının Doğu'ya Politik Bakışı, çev: Aysel Bora, Metis Yay., 1996, s.270.

[14] İhan Tekeli, "Ulusallaşma Süreçleri ve Ulusçu Tarih Yazımı Üzerine", Tarih ve Milliyetçilik, I. Ulusal Tarih Kongresi: Bildiriler, Mersin Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Yay., 1997, s.127.

[15] Bozkurt Güvenç, Türk Kimliği: Kültür Tarihinin Kaynakları, Kültür Bakanlığı Yay., 1993, s.7.

[16] Bozkurt Güvenç, Türk Kimliği: Kültür Tarihinin Kaynakları, Kültür Bakanlığı Yay., 1993, s.3.

[17] Edibe Sözen, "Kimlik Kavramının Yeniden Tanımlanması", Türkiye Günüğü, No:33, Mart-Nisan 1995, s.112.

[18] Abdullah Topçuođlu, "Ulus Devlet ve Etnisite Olgusu", Türkiye Günüğü, No:33, Mart-Nisan 1995, s.105.

[19] Ahmet Yıldız, Ne Mutlu Türk'üm Diyebilene Türk Ulusal Kimliğinin Etno-Seküler Sınırları (1919-1938), detiflim Yay., 2001, s.44.

[20] Eric Hobsbawm, "Milliyetçilik ve Etnisite", çev: Cem Tanrı, Folkloru Doğru, No:64, 2002, s.23.

[21] Zygmunt Bauman, Postmodern Etik, çev: Alev Türker, Ayrıntı Yay., 1998, s.65.

[22] Stefanos Pasmazolu, "... 'Ötekiler' Üzerine Bazı Yöntemsel Yorumlar", A. Berktaý, (ed.) Tarih Eđitimi ve Tarihte "Öteki" Sorunu, Tarih Vakfı Yay., 1996, içinde.

[23] Zygmunt Bauman, Postmodern Etik, çev: Alev Türker, Ayrıntı Yay., 1998, s.15.

[24] Thierry Hentch, Hayali Doğu Bab'ının Doğu'ya Politik Bakışı, çev: Aysel Bora, Metis Yay., 1996, s.264.

[25] Songül Demir, "Kamusal Alanın Belirlenmesinde Ben ile Öteki'nin Yeri", Doğu Bab, No:5, Kasım-Aralık-Ocak 1998-1999, s.209.

[26] Nira Yuval-Davis, Cinsiyet ve Millet, çev: Ayflın Bektafl, detiflim Yay., 2003, s.100.

[27] E. Fuat Keyman, "Farklılığa Direnmek: Uluslararası İflifkiler Kuramında 'Öteki' Sorunu", s.76-78... Oryantalizm, Hegemonya ve Kültürel Fark, Derleyenler: Fuat Keyman-Mahmut Mutman-Mesut Yeşenoğlu, detiflim Yay., 1996 içinde.

[28] H. Gökhan Özgün, "Avrupa'ya Muhalife Avrupalı Muhalif", Radikal, 11 Kasım 2007, s.7.

[29] Tural İter, "Kelfin Beyaz Mitolojisi: 'Yeni Dünya'nın Kelfinden 'Olguların Bulgusu Yoluyla George Bush'un 'Yeni Dünya' Düzen(ler)ine", s.250-253... Oryantalizm, Hegemonya ve Kültürel Fark, Derleyenler: Fuat Keyman-Mahmut Mutman-Mesut Yeşenoğlu, detiflim Yay., 1996 içinde.

[30] Hermann Pfeiffer, "Önsöz", Werner Biermann-Arno Klönne, Kapitalizmin Suç Tarihi, çev: Bulent Özçelik, Phoenix Yay., 2007.

[31] Zeynep Gambetti, "Neo-Liberal Terör ve Linç", Radikal İki, 4 Kasım 2007, s.4.

[32] Ayfle Kadoolu, "Romantik ve Askeri Kültür", Radikal İki, 4 Kasım 2007, s.1-8.

[33] Ahmet Ünsel, "Futbol Sahasında 11 Asker mi?", Radikal İki, 11 Kasım 2007, s.1.

[34] "... 'Paranoya' Galip Geldi", Radikal, 23 Kasım 2007, s.7.

[35] "fihitlerin Kanyla Dolandırdıkları!", Radikal, 27 Ekim 2007, s.8.

[36] İhan Tekeli, "Ulusallaşma Süreçleri ve Ulusçu Tarih Yazımı Üzerine", Tarih ve Milliyetçilik, I. Ulusal Tarih Kongresi: Bildiriler, Mersin Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Yay., 1997, s.136.

[37] Touraj Atabaki, "Baflkasını Reddederek Kendini Yenilemek: Pan-Türkçülük ve 'ran Milliyetçiliği", s.89-11... Orta Asya ve İslam Dünyasında Kimlik Politikaları - XX. Yüzyılda Milliyetçilik, Etnisite ve Emek, Derleyenler: Willem Van Schendel-Erik J. Zürcher, çev: Selda Somuncuođlu, detiflim Yay., 2004, içinde.

[38] Ayfle Kadoolu, "Türk Ulusal Kimliğinin Üç Ötekisi", Radikal, 25 Ekim 2005.

[39] Baskın Oran, "Bir Metre Bayrak Bin Amok Örtür", Radikal İki, 18 Kasım 2007, s.1-4.

[40] Mehmet Faraç, "Çıplak, Korku ve Güneydoğu", Cumhuriyet, 30 Ekim 2007, s.6.

[41] Aysel Tuşluk, "fliddet Sarmalındaki Tragedimiz", Radikal, 23 Ekim 2007, s.11.

[42] Abdülmelik Fırat, "Türkler'le Kürtler'i Bir Arada Tutan Din Kardeffliyi Ama Artık O da Zayıfladı!", Vatan, 7 Kasım 2007, s.21.

[43] Vamık D. Volkan, Kimlik Adına Öldürmek, Çev: Medine Banu Büyükkal, Everest Yay., 2007.

[44] "Etnik Çatışmaların Ruhsal Temeli", Birgün, 29 Ekim 2007, s.11.

[45] "Yalnızca flu an için değil, sonsuzada farklılığı korumak ve yaflatmak." (Jürgen Habermas, "Öteki" Olmak, "Öteki"yle Yaflamak-Siyaset Kuramı Yazıları, çev: İknur Aka, 3. baskı, YKY., 2004, s.131.)

[46] Ümit Kardafı, "Militarizm, Tezkere ve Kürt Sorunu", Radikal İki, 28 Ekim 2007, s.1-6.

[47] V. İ. Lenin, Ulusal Sorun ve Ulusal Kurtuluş Savaşları, Sol Yay., s.227.

Direnmek Terrorizm De ildir! "Anti-terör yasası" yürürlükten kaldırılsın! Temel haklar ve dü ünce özgürlü ü çerçevesinde birle !

Alman devlet aygıtı 1970'li yılların ba ndan buyana, 129 a sayılı kanun maddesini kullanarak solcuları ve muhalif çevreleri susturmaya çalı maktadır.

Bu kanun maddesi, „terör örgütünü olu turmak ve veya onu desteklemek“ suçundan soru turma açmaya olanak sa layarak, gerçekleri yansıtmaya dahi ki i ya da ki ileri zanlı duruma dü ürmektedir. Her kim ki, resmen ya da erhen 'böyle bir gruba' mensup ise, devletin baskı organları tarafından „terörist“ olarak ilan edilerek, onun en temel haklarını bile kaybedebilece i öngörülmektedir. 2002 yılından itibaren bu kanun maddesine 129 b maddesi de eklenecek, her kimki ülke dı ndaki bir „terörist“ bile imin olu umunda yer alır ya da destek sunarsa, yine o ki inin bu kanun hükmünce cezalandırılmasını öngörmektedir. Bunlara eklenecek olan bir dizi sertle tirici kanun de iikli i önerileri ise hazırlık a amasındadır.

Kanun maddeleri 129a ve b uyarınca denenmi ve uygulanmı olan baskılara birkaç aktüel örnek:

5 Aralık 2007 tarihinde Almanya Türkiyeli çiler Federasyonu'na ba lı derneklere ve ahısların evlerine, Federal Kriminal Dairesi tarafından ani bir baskın düzenlenerek, bir çok belgeye, dökümanlara, bilgisayarlara vs. el konmu tur. Kanun maddeleri 129 a ve b gere ince yapılan baskınlar sonrası suçlanan 10 ki i hakkında "TKP/ML ba lantılı terörist bir bile imin zanlıları" olma iddiasında bulunarak, tamamen haksız bir ithamla suçlanmaktadır. Bu ma dur insanlar aramalar sonrası serbest bırakılmalarına kar ın, halen savcılık soru turması ve

iddianame hazırlıkları devam etmektedir.

Ve yine, 31 Temmuz 2007 tarihinde Berlin'de 4 ki i „MG“ (Militan Grup) üyesi oldukları gerekçesiyle tutuklanmı tılar. Federal Üst Mahkeme'nin, 'Militan Grup terörist bir bile im de ildir' ekindeki kararından sonra, Federal Savcının kendi yetkisini a tı ı ve bu durumda hukuka aykırılık gerekçesiyle davanın devam ettirilmesini reddetmi tir. Ve yargılananlar yakla ık 1 sene sonra serbest bırakılmı tir.

13 Haziran 2007 tarihinde 129 a ve b sayılı kanun maddeleri gerekçesiyle Bad Odesloe, Hamburg ve Berlin'de 11 ki inin evinde arama yapılmı tir. Bu insanlar anti-militarist eylemlere kar ı tıkları gerekçesiyle suçlanmaktadır. Federal Savcılık 129 a iddianamesini dü ürecek bu davayı Flensburg'daki ceza hukuku savcılı na iletmi tir.

9 Mayıs 2007 tarihinde 40 ayrı noktada, G8'lerin Heiligendamm zirvesini protesto etme hazırlıklarını dumura u ratma ve insanları yıldırma gayesiyle, evlerde arama-tarama saldırıları gerçekleştirilmi tir. Federal savcının görü üne göre, bu ki ilerin, "G8 zirvesine kar ı militanca bir kampanya yürüterek, terörist bir bile im olu turdukları" iddia edilmi ti. Bu davalar kısmen devam etmektedir. Ancak bu polis baskınlarının daha sonra 'hukuka aykırı gerçeikle tirildi i' açıklaması yapılmak zorunda kalınmı tir.

129 a ve b sayılı kanun maddeleri uyarınca açılan iddianameler çok nadiren davaya ve mahkeme kararına girmektedir. Buna kar ın, bu maddelerin

esas hedefi olan muhalif grupları ara tırma ve tetkik etmeye maruz bırakarak, onları toplumdan izole etmek ve sindirmek hedeflenmektedir.

Bütün bunların dı nda yasaların daha da sertle tirilece i beklenmektedir.

Federal Meclis, SPD ile Ye iller'in Büyük Koalisyon Hükümeti döneminde kısmen yumu atılmı olan 129 ve 129 a maddelerini tekrar eski haline dönü türmeyi hedeflemektedir. ubat ayının ortalarında kamuoyuna yapılan ve „2002 den bu yana cezai müeyyidesi olmayan kriminel ve terörist gruplara kar ı yumu atılmı kanun tasarısı yeniden cezaya tabi kılınacaktır“, ki bu kamuoyuna açıklaması gelecek saldırganlıkların bir ön beyannamesi ekindektir.

Buna ek olarak insanların geni - kapsamlı gözetim ve kontrol altında tutulması hedeflenmektedir. Örne in temel hak ve özgürlükleri ciddi bir ekinde tehlikeye sokanü, tüm ki isel bilgilerin, bütün bilgisayar-internet kayıtlarının stoklanması öngören yeni yasa tasla ı gibi.

Dayanı ma Gücümüzdür!

ktidardaki egemenlerin bu saldırıları, günümüzde özellikle sol örgütleri hedeflemektedir. Daha geçen yıllarda Demokratik Kürt Dernekleri Federasyonu'na (Yek-Kom) ve Anadolu Federasyonu'na kar ı polis tarafından çok kez saldırı ve baskınlar düzenlenmi tir. Bununla birlikte çe itli devrimci ve demokratik örgütlere ve tek tek ki ilere kar ı ço u kez böylesi baskınlar ve saldırılar yapılmı tir.

Devleti rahatsız eden ve onu ele tiren noktalarda birle elim.

Bu gidi atla neo-liberal politikalar çerçevesinde sosyal yıkım, ücretlerin dü ürülmesi ve militarizmle, sisteme muhalif kesimler susturulmak istenmektedir. Bizler, her halükarda toplumda sosyal e itlik, demokratik hakların geni letilmesi ve uluslararası hukuk çerçevesinde tam e itli i öngören antla malar do rultusunda, i gallere kar ı direnmeye muktedir olmak istiyoruz. te bu nedenlerden dolayı bizler bütün demokratik örgütleri ve bireyleri bu baskı ve saldırılara kar ı, ve yine anti-terör histerisine kar ı, duyarlı olmaya ve güçlerimizi birle tirmeye ça ırıyoruz.

Taleplerimiz:

Bütün soru turmalar derhal durdurulsun!

El konulan bütün e yalar iade edilsin!

Tutuklanan bütün muhalifler serbest bırakılsın!

129 a ve b sayılı kanun maddeleri ve anti-terör yasası iptal edilsin!

Avrupa Birli i Terör Listesi derhal iptal edilsin!

Özel bilgisayar ve internet bilgilerinin stoklanmasını öngören yasa tasla ı geri çekilsin!

İk imzalayanlar:

Rote Hilfe (Kızıl Yardım), nisyatif e.V., KPD/ML Rote Stern (Kızıl Yıldız), ILPS-Avrupa Koordinasyon, DEFEND, Migrante Europa, AT K Federasyonları (AT F, HT F, FT F, T F), AT K-Kadınlar Komisyonu, Yeni Demokratik Gençlik, DEKÖP-A bile enleri: (AvEG-KON, ADHK, B R-KAR, YA ANACAK DÜNYA, YEK-KOM, AT K), CARC,

24 Nisan 1915 Soykırımını esefle kınıyor, Ermeni-Helen-Asuri halklarının deh et acılarını payla ıyoruz!

24 Nisan 1915 tarihi, mazlum halklara yönelik en büyük katliamlardan birinin, Ermeni-Helen-Asuri (Süryani) milliyetlerinden halklara yönelik soykırımsal katliamın gerçeikle tirildi i tarihtir. Bu mazlum halklara mensup 1,5 milyon üzerinde insan, bu tarihte hunharca katledildiler. Gerçek u ki, sözkonusu olan, bir katliamdan da öte, düpedüz bir soykırımdır.

Bu soykırımı gerçeikle tiren, ırkçı, oven ve yayılmacı amaçlara sahip Türk 'ttihat-Terakki' burjuvazisiydi. Pek çok kanlı ve karanlık icraatı olan ttihat-Terakki burjuvazisi, Türk ve müslüman olmayan miliyetlerden milyonlarca mazlum insanı vah i bir tehcir (zoraki göç), hunhar bir katliam ve soykırımdan geçirerek, büyük bir insanlık suçunun altına imza attılar. Tam 93 yıldır sürmekte olan zorunlu bir sürgüne de mecbur ve mahkum edilmi tir bu insanlar.

Bu katliamın yapılması ve ertesinde ta bugüne kadar örtbas edilmesi, Osmanlı devleti ttihat-Terakki gericili inin ve onun ardılı fa ist Kemalîst diktatörlü ün Anadolu coğrafyasındaki di er halklara kar ı izledi i inkar ve imha politikaların dolaysız bir sonucudur.

Ne var ki, Osmanlı mparatorlu unun mirasçısı olan, fa ist Türk devleti, tarihin ve insanlı ın gözleri önünde gerçeikle tirilen bu insanlık dramını ve suçunu hiç bir dönem kabul etmemi tir. Tıpkı Kürt ulusuna dönük katliamlar konusunda yaptı ı inkarcılık gibi, bu soykırımı da inkar etmektedir. Dahası, tam bir utanmazlık örne i bir tutumla, "asıl katliam yapanlar, batılı devletler tarafından kı kırtılan ve kaçı halindeki Ermenilerdir" safsatasını ileri sürebilmektedir.

Bu arada batılı emperyalist devletle iki yüzlüce bu tarihsel meseleyi kullanmaktadırlar. Osmanlı'nın ttihat ve Terakki'si, onun devamı olan TC devleti

kadar dönemin emperyalist egemenleri de suçlu de il midir? Ve hesap vermeleri gerekmiyor mu? Emperyalizm her daim azgın sömürü, zulüm, katliam ve böl-parçala-yönet demek olmu tur. Zira, ulusal-etnik sorunlar temelinde halkları bölenler, kendi emperyalist çıkarları u runa ezilen-karde halkları birbirine dü man edenler, ulusal bo azla maları kı kırtanlar ba ta ABD olmak üzere yine onlar de ilmidir?. Keza, yine onlar de il midir ulusların özgürlükten yoksunlu unun ve artık milyarlarca insanı kapsayan açlı ın temel nedeni?

Bu tarihsel inkar toplumların bilincinden sökülüp atılmalıdır. Soykırım gerçe inin kabul edilmesi üzerinden kar ılıklı güvene dayalı halklararası dialog zemininin yaratılması, hala tarihsel bir görevdir. Aksi taktirde soykırımdan geçirilen bu mazlum halklar, gerçekten affetmeyi asla ö renemeyeceklerdir.

Halkların tarihsel ve toplumsal acılarının kalıcı ve köklü biçimde geride bırakılmasının, halklar arasında e it, özgür ve tümüyle gönüllülü e dayalı karde çe ili kilerin kurulmasının biricik

yolu, ortak kurtulu mücadelesinde birle mekten geçmektedir.

Biz, a a ıda adı geçen kurumlar olarak; bir kez daha, 24 Nisan 1915'te Osmanlı Devleti tarafından ba latılan ve ardılı fa ist TC tarafından sürdürülen ve sistematik olarak inkar edilen tarihsel acıların adının yüreklice SOYKIRIM olarak konması gerekti ini dü ünüyoruz.

Devrimci, demokrat ve yurtsever bütün lerici güçleri, özellikle 24 Nisan anmalarında TC devletinin sistematik inkarını protesto etmeye, insanlı a kar ı i lenmi bu a ır tarihsel ve siyasal suçun resmen kabul edilmesi ve bunun hesabının verilmesi için mücadele yürütmeye ca ırıyoruz.

İrkçılık, ovenizm ve gericilik yenilecek, ezilen-sömürülen halklar kazanacaktır!

İrkçılı a, ovenizme ve gericili e kar ı, ya asın halkların karde li i!

Kahrolsun emperyalizm, fa izm ve her türden gericilik!

Avrupa Demokratik Kitle
Örgütleri Platformu (DEKÖP-A)

